

Η

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

3^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στις 23 Ιανουαρίου 2023 με την εξής σύνθεση: Ιωάννης Λαμπρόπουλος, Πρόεδρος, Βικτωρία Πισμίρη – Εισηγήτρια και Μαργαρίτα Κανάβα, Μέλη.

Για να εξετάσει α) την από 15.12.2022 με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) ΕΑΔΗΣΥ 1805/16.12.2022 Προδικαστική Προσφυγή (εφεξής η «πρώτη προδικαστική προσφυγή») της εταιρίας με την επωνυμία «Ε... ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» (εφεξής η «πρώτη προσφεύγουσα») που εδρεύει στη στο ..., επί της οδού ..., αρ. ..., όπως νόμιμα εκπροσωπείται και β) την από 15.12.2022 με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) ΕΑΔΗΣΥ 1819/20.12.2022 (εφεξής η «δεύτερη προδικαστική προσφυγή») Προδικαστική Προσφυγή της εταιρίας με την επωνυμία «Δ. Σ. Ε.Ε. ...» (εφεξής η «δεύτερη προσφεύγουσα»), που εδρεύει στη ..., επί της οδού ..., αρ. ..., όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Κατά της «....» (εφεξής η «αναθέτουσα αρχή»), όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Κατά της εταιρίας με την επωνυμία «Α... ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ...» (εφεξής η «πρώτη παρεμβαίνουσα»), που εδρεύει στα ..., επί της οδού ..., αρ. ..., που άσκησε παρέμβαση στο πλαίσιο αμφότερων των υπό κρίση προδικαστικών προσφυγών.

Κατά της εταιρίας με την επωνυμία «Ε...ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» που εδρεύει στη στο Μοσχάτο Αττικής, επί της οδού Άρτης, αρ. 1, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, που άσκησε παρέμβαση στο πλαίσιο της δεύτερης υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής.

Κατά της εταιρίας με την επωνυμία «Γ... Ανώνυμος Εταιρεία» και τον διακριτικό τίτλο «Γ... Α.Ε.» (εφεξής η «δεύτερη παρεμβαίνουσα»), που εδρεύει στην ... επί της οδού ..., αρ. ..., όπως νόμιμα εκπροσωπείται, που άσκησε παρέμβαση στο πλαίσιο της δεύτερης προδικαστικής προσφυγής.

Με την πρώτη προδικαστική προσφυγή, η πρώτη προσφεύγουσα ζητά την ακύρωση α) της υπ' αρ. .../24-11-2022 (Α.Δ.Α. ...) απόφασης (πρακτικό 313) του Διοικητικού Συμβουλίου της αναθέτουσας αρχής (εφεξής η «προσβαλλομένη») και δη κατά το μέρος που δέχτηκε τα πρακτικά με τα οποία έγιναν δεκτές οι προσφορές της πρώτης παρεμβαίνουσας και των οικονομικών φορέων «S... Α.Ε.» και «Μ...Α.Ε.» για το τμήμα Β' του διαγωνισμού και β) κάθε άλλης συναφούς προγενέστερης ή μεταγενέστερης πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής που σχετίζεται με την ανωτέρω απόφαση.

Με την δεύτερη προδικαστική προσφυγή, η δεύτερη προσφεύγουσα αιτείται την ακύρωση της προσβαλλομένης με την οποία αποφασίστηκε α) η αποδοχή του από 29.03.2022 Πρακτικού Ελέγχου και Αξιολόγησης των δικαιολογητικών συμμετοχής και τεχνικών προσφορών, β) η αποδοχή του από 26.04.2022 Πρακτικού Αξιολόγησης των Οικονομικών Προσφορών, γ) η ανακήρυξη της πρώτης παρεμβαίνουσας ως προσωρινής αναδόχου, δ) η αποδοχή του από 02.11.2022 πρακτικού ελέγχου των δικαιολογητικών κατακύρωσης της Επιτροπής διενέργειας και αξιολόγησης του διαγωνισμού και ε) η ανακήρυξη της ως άνω εταιρίας ως οριστικής αναδόχου, κατά το μέρος που Α) δεν απορρίφθηκαν οι προσφορές των οικονομικών φορέων 1. ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΩΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ... με διακριτικό τίτλο "...", 2. Τ. Δ. ΤΟΥ ... και 3. Χ. Α. ΤΟΥ ... για τους επιπρόσθετους στην προδικαστική προσφυγή αναφερόμενους λόγους, Β) έγιναν αποδεκτές οι προσφορές των οικονομικών φορέων που έγιναν δεκτές και Γ) αναδείχθηκε προσωρινή ανάδοχος η πρώτη παρεμβαίνουσα.

Η συζήτηση άρχισε, αφού άκουσε την Εισηγήτρια

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της πρώτης προδικαστικής προσφυγής, έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο, σύμφωνα με τα άρθρα 363 του Ν.

4412/2016 και 5 του Π.Δ. 39/2017, ποσού 903,52 ευρώ (βλ. ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό ... και την εκτύπωση από τη σελίδα της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών με την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ») και για την άσκηση της δεύτερης προδικαστικής προσφυγής έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο, σύμφωνα με τα άρθρα 363 του Ν. 4412/2016 και 5 του Π.Δ. 39/2017, ποσού 905,00 ευρώ (βλ. ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό ...και την εκτύπωση από τη σελίδα της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών με την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ»).

2. Επειδή, με την Διακήρυξη υπ' αρ. .../2021 και υπ' αρ. πρωτ. 18217/12.11.2021, προκηρύχθηκε διεθνής, ηλεκτρονικός, ανοικτός διαγωνισμός για την προμήθεια υπηρεσιών καθαριότητας των εγκαταστάσεων της αναθέτουσας αρχής [... & ... (...)] για δύο (2) έτη με δικαίωμα προαίρεσης για ένα έτος ακόμα με προϋπολογισθείσα δαπάνη συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος προαίρεσης με ΦΠΑ 1.912.332,29€. Η σύμβαση υποδιαιρείται στα κάτωθι τμήματα : ΤΜΗΜΑ Α' : «Παροχή υπηρεσιών καθαριότητας για τις εγκαταστάσεις της ... Α.Ε. στην ... (....)», με προϋπολογισθείσα δαπάνη ανά έτος 423.715,84€ πλέον ΦΠΑ ήτοι 847.431,68€ πλέον ΦΠΑ, ΤΜΗΜΑ Β' : «Παροχή υπηρεσιών καθαριότητας για τις εγκαταστάσεις της ... Α.Ε. στη ... (...)» με προϋπολογισθείσα δαπάνη ανά έτος 90.351,98 € πλέον ΦΠΑ, ήτοι 180.703,96 €, προσφορές δε υποβάλλονται για κάθε τμήμα χωριστά και για το σύνολο του κάθε τμήματος. Ως κριτήριο ανάθεσης έχει οριστεί, σύμφωνα με το άρ. 2.3.1 της Διακήρυξης, η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει τιμής ανά Τμήμα. Η ως άνω Διακήρυξη αναρτήθηκε στο Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (Κ.Η.Μ.ΔΗ.Σ.) στις 12.11.2021 με Α.Δ.Α.Μ. ..., καθώς και στη διαδικτυακή πύλη του ΕΣΗΔΗΣ, όπου το Τμήμα Α έλαβε συστημικό αριθμό 141512 και το Τμήμα Β έλαβε συστημικό αριθμό

3. Επειδή, ο διαγωνισμός, ενόψει του αντικειμένου του, της συνολικής εκτιμώμενης αξίας της σύμβασης, χωρίς ΦΠΑ, της νομικής φύσης και της δραστηριότητας που η αναθέτουσα αρχή ασκεί και του χρόνου εκκίνησης της διαγωνιστικής διαδικασίας, υπάγεται στις διατάξεις του Ν. 4412/2016, η

κρινόμενη διαφορά διέπεται από τις διατάξεις του Βιβλίου IV του νόμου αυτού, η δε ΕΑΔΗΣΥ, ενώπιον της οποίας ασκούνται οι προδικαστικές προσφυγές, είναι αρμόδια για την εξέτασή τους.

4. Επειδή η πρώτη προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση πρώτη προδικαστική προσφυγή στις 15.12.2022 με τη χρήση του τυποποιημένου εντύπου του Παραρτήματος Ι του π.δ. 39/2017 εμπροθέσμως με κοινοποίηση αυτής μέσω της λειτουργικότητας «Επικοινωνία», δοθέντος ότι η προσβαλλομένη κοινοποιήθηκε ομοίως μέσω της λειτουργικότητας «Επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ στις 05.12.2022. Η πρώτη προσφεύγουσα υπέβαλε αποδεκτή προσφορά για το επίμαχο Τμήμα Β, κατετάγη τέταρτη στη σειρά μειοδοσίας, βάλλει δε κατά της αποδοχής των προσφορών που προηγούνται αυτής στη σειρά μειοδοσίας, ήτοι της πρώτης παρεμβαίνουσας, καθώς και των οικονομικών φορέων «S... Α.Ε.» και «M...Α.Ε.», μετ' εννόμου συμφέροντος, επιδιώκοντας ευλόγως όπως ανατεθεί σ' εκείνην η επίμαχη σύμβαση.

5. Επειδή στις 16.12.2022 η αναθέτουσα αρχή κοινοποίησε την υπό κρίση προδικαστική προσφυγή διά μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ προς τους ενδιαφερόμενους, σύμφωνα με το άρ. 365, παρ. 1, σημ. α' του Ν. 4412/2016 και το άρ. 9, παρ. 1, σημ. α' του π.δ. 39/2017.

6. Επειδή, με την υπ' αρ. 2521/2022 Πράξη του Προέδρου του 3^{ου} Κλιμακίου ορίσθηκε Εισηγήτρια και ημερομηνία συζήτησης, κλήθηκε δε η αναθέτουσα αρχή να καταθέσει τις απόψεις της, η οποία εν συνεχεία τροποποιήθηκε με την υπ' αρ. 137/2023 Πράξη του.

7. Επειδή στις 23.12.2022 εκδόθηκε η υπ' αρ. Α1052/2022 απόφαση της ΕΑΔΗΣΥ με την οποία απερρίφθη το αίτημα αναστολής- προσωρινών μέτρων της πρώτης προσφεύγουσας.

8. Επειδή στις 27.12.2022 η πρώτη παρεμβαίνουσα άσκησε παρέμβαση διά μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ στο πλαίσιο της πρώτης προδικαστικής προσφυγής εμπροθέσμως, δοθέντος ότι η δέκατη ημέρα της οικείας προθεσμίας συνέπιπτε με ημέρα εξαιρετέα, ήτοι τη δεύτερη ημέρα των Χριστουγέννων (26.12.2022), και εν γένει παραδεκτως,

κατά της αποδοχής της προσφοράς της οποίας στρέφεται η πρώτη προσφεύγουσα.

9. Επειδή στις 30.12.2022 η αναθέτουσα αρχή κοινοποίησε τις απόψεις της διά μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ επί της πρώτης προδικαστικής προσφυγής, διαβιβασθείσες με το υπ' αρ. πρωτ. 21521/29.12.2022 διαβιβαστικό έγγραφο.

10. Επειδή στις 04.01.2023 η πρώτη προσφεύγουσα κοινοποίησε διά μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ εμπροθέσμως το με ίδια ημερομηνία υπόμνημά της.

11. Επειδή η δεύτερη προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση δεύτερη προδικαστική προσφυγή στις 15.12.2022 με τη χρήση του τυποποιημένου εντύπου του Παραρτήματος Ι του π.δ. 39/2017 εμπροθέσμως με κοινοποίηση αυτής μέσω της λειτουργικότητας «Επικοινωνία», δοθέντος ότι η προσβαλλομένη κοινοποιήθηκε ομοίως μέσω της λειτουργικότητας «Επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ στις 05.12.2022. Η δεύτερη προσφεύγουσα υπέβαλε αποδεκτή προσφορά για το επίμαχο Τμήμα Β, κατετάγη έκτη στη σειρά μειοδοσίας, βάλλει δε μετ' εννόμου συμφέροντος κατά της αποδοχής των προσφορών που προηγούνται αυτής στη σειρά μειοδοσίας, επιδιώκοντας ευλόγως όπως ανατεθεί σ' εκείνην η επίμαχη σύμβαση. Εντούτοις, άνευ εννόμου συμφέροντος, ήτοι απαραδέκτως, βάλλει κατά των οικονομικών φορέων «ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΩΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ...», «Τ. Δ. ΤΟΥ ...» και «Χ. Α. ΤΟΥ ...», όπως βασίμως υποστηρίζει η αναθέτουσα αρχή, προβάλλοντας επιπλέον λόγους απόρριψης των προσφορών τους, δοθέντος ότι οι προσφορές των ως άνω απερρίφθησαν, ουδόλως δε συνάγεται, από το φάκελο του διαγωνισμού, ότι άσκησαν, ως είχαν το δικαίωμα, προδικαστική προσφυγή κατά της απόρριψής τους. Συνεπώς, κατέστησαν οριστικώς αποκλεισθέντες από την διαγωνιστική διαδικασία.

12. Επειδή, με την υπ' αρ. 2529/2022 Πράξη του Προέδρου του 3^{ου} Κλιμακίου ορίσθηκε Εισηγήτρια και ημερομηνία συζήτησης, κλήθηκε δε η αναθέτουσα αρχή να καταθέσει τις απόψεις της, η οποία εν συνεχεία τροποποιήθηκε με την υπ' αρ. 138/2023 Πράξη του.

13. Επειδή στις 27.12.2022 εκδόθηκε η υπ' αρ. Α1060/2022 απόφαση της ΕΑΔΗΣΥ με την οποία απερρίφθη το αίτημα αναστολής- προσωρινών μέτρων της δεύτερης προσφεύγουσας.

14. Επειδή στις 27.12.2022 η πρώτη προσφεύγουσα άσκησε παρέμβαση διά μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ στο πλαίσιο της δεύτερης προδικαστικής προσφυγής εμπροθέσμως, δοθέντος ότι η δέκατη ημέρα της οικείας προθεσμίας συνέπιπτε με ημέρα εξαιρετέα, ήτοι τη δεύτερη ημέρα των Χριστουγέννων (26.12.2022), και εν γένει παραδεκτώς, κατά της αποδοχής της προσφοράς της οποίας στρέφεται η δεύτερη προσφεύγουσα.

15. Επειδή στις 27.12.2022 η πρώτη παρεμβαίνουσα άσκησε παρέμβαση διά μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ στο πλαίσιο της δεύτερης προδικαστικής προσφυγής εμπροθέσμως, δοθέντος ότι η δέκατη ημέρα της οικείας προθεσμίας συνέπιπτε με ημέρα εξαιρετέα, ήτοι τη δεύτερη ημέρα των Χριστουγέννων (26.12.2022), και εν γένει παραδεκτώς, κατά της αποδοχής της προσφοράς της οποίας στρέφεται η δεύτερη προσφεύγουσα.

16. Επειδή στις 27.12.2022 η δεύτερη παρεμβαίνουσα άσκησε παρέμβαση διά μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ στο πλαίσιο της δεύτερης προδικαστικής προσφυγής εμπροθέσμως, κατά παρέκταση, για το λόγο που αναφέρεται στην προηγούμενη σκέψη και εν γένει παραδεκτώς, κατά της αποδοχής της προσφοράς της οποίας στρέφεται η δεύτερη προσφεύγουσα.

17. Επειδή στις 30.12.2022 η αναθέτουσα αρχή κοινοποίησε τις απόψεις της διά μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ επί της δεύτερης προδικαστικής προσφυγής, διαβιβασθείσες με το υπ' αρ. πρωτ. .../29.12.2022 διαβιβαστικό έγγραφο.

18. Επειδή την 01.01.2023 η δεύτερη προσφεύγουσα κοινοποίησε εμπροθέσμως διά μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ το με ίδια ημερομηνία υπόμνημά της.

19. Επειδή με την προσβαλλομένη με θέμα 35ο «Αποδοχή πρακτικού ελέγχου και αξιολόγησης των δικαιολογητικών κατακύρωσης της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης του ανοικτού δημόσιου ηλεκτρονικού διαγωνισμού άνω των ορίων με αντικείμενο την προμήθεια υπηρεσιών καθαριότητας στις εγκαταστάσεις της ... και συγκεκριμένα για το τμήμα Β' – κτίρια ... (...) και ανακήρυξη οριστικού αναδόχου» το Διοικητικό Συμβούλιο της αναθέτουσας αρχής αποφάσισε ομόφωνα την αποδοχή του από 02.11.2022 πρακτικού ελέγχου των δικαιολογητικών κατακύρωσης της Επιτροπής διενέργειας και αξιολόγησης του ανοικτού, δημόσιου, ηλεκτρονικού διαγωνισμού για την προμήθεια υπηρεσιών καθαριότητας στις εγκαταστάσεις της αναθέτουσας αρχής, στο προαναφερόμενο Τμήμα Β' για δύο έτη και την ανακήρυξη της πρώτης παρεμβαίνουσας ως οριστικής αναδόχου του διαγωνισμού για την παροχή υπηρεσιών καθαριότητας στις ως άνω εγκαταστάσεις για χρονικό διάστημα δύο ετών από την ημερομηνία της σχετικής σύμβασης και συνολικό τίμημα 167.928,00 € πλέον ΦΠΑ για δύο έτη.

20. Επειδή, σύμφωνα με το άρ. 1.3.2 της Διακήρυξης «Η παρούσα σύμβαση υποδιαιρείται στα κάτωθι τμήματα : ΤΜΗΜΑ Α' : «Παροχή υπηρεσιών καθαριότητας για τις εγκαταστάσεις της ... Α.Ε. στην ... (...)», Συστημικός Αριθμός ... ΤΜΗΜΑ Β' : «Παροχή υπηρεσιών καθαριότητας για τις εγκαταστάσεις της ... Α.Ε. στη ... (...)» Συστημικός αριθμός ... Προσφορές υποβάλλονται για κάθε τμήμα χωριστά και για το σύνολο του κάθε τμήματος. Σε έναν προσφέροντα μπορεί να ανατεθεί το σύνολο των τμημάτων .». Σύμφωνα με το άρ. 1.4 της Διακήρυξης «Η ανάθεση και εκτέλεση της σύμβασης διέπονται από την κείμενη νομοθεσία και τις κατ' εξουσιοδότηση αυτής εκδοθείσες κανονιστικές πράξεις, όπως ισχύουν και ιδίως: ... - των σε εκτέλεση των ανωτέρω νόμων εκδοθεισών κανονιστικών πράξεων, των λοιπών διατάξεων που αναφέρονται ρητά ή απορρέουν από τα οριζόμενα στα συμβατικά τεύχη της παρούσας, καθώς και του συνόλου των διατάξεων του ασφαλιστικού, εργατικού, κοινωνικού, περιβαλλοντικού και φορολογικού δικαίου που διέπει την ανάθεση και εκτέλεση της παρούσας σύμβασης, έστω και αν δεν αναφέρονται ρητά παραπάνω.», στο δε άρ. 1.7 ορίζεται ότι «Οι

οικονομικοί φορείς δεσμεύονται ότι: α) τηρούν και θα εξακολουθήσουν να τηρούν κατά την εκτέλεση της σύμβασης, εφόσον επιλεγούν, τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τις διατάξεις της περιβαλλοντικής, κοινωνικοασφαλιστικής και εργατικής νομοθεσίας, που έχουν θεσπιστεί με το δίκαιο της Ένωσης, το εθνικό δίκαιο, συλλογικές συμβάσεις ή διεθνείς διατάξεις περιβαλλοντικού, κοινωνικού και εργατικού δικαίου, οι οποίες απαριθμούνται στο Παράρτημα Χ του Προσαρτήματος Α του ν. 4412/2016. Η τήρηση των εν λόγω υποχρεώσεων ελέγχεται και βεβαιώνεται από τα όργανα που επιβλέπουν την εκτέλεση των δημοσίων συμβάσεων και τις αρμόδιες δημόσιες αρχές και υπηρεσίες που ενεργούν εντός των ορίων της ευθύνης και της αρμοδιότητάς τους...». Σύμφωνα με το άρ. 2.2.4 της Διακήρυξης «Οι οικονομικοί φορείς που συμμετέχουν στη διαδικασία σύναψης της παρούσας σύμβασης απαιτείται να ασκούν δραστηριότητα συναφή με το αντικείμενο της σύμβασης. ... Οι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα οικονομικοί φορείς θα πρέπει να είναι εγγεγραμμένοι στο οικείο επαγγελματικό μητρώο, εφόσον, κατά την κείμενη νομοθεσία, απαιτείται η εγγραφή τους για την υπό ανάθεση υπηρεσία», στο δε άρ. 2.2.9 προβλέπεται ότι «Το δικαίωμα συμμετοχής των οικονομικών φορέων και οι όροι και προϋποθέσεις συμμετοχής τους, όπως ορίζονται στις παραγράφους 2.2.1 έως 2.2.8, κρίνονται κατά την υποβολή της προσφοράς δια του ΕΕΕΣ κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2.2.9.1, κατά την υποβολή των δικαιολογητικών της παραγράφου 2.2.9.2 και κατά τη σύναψη της σύμβασης δια της υπεύθυνης δήλωσης, της περ. δ' της παρ. 3 του άρθρου 105 του ν. 4412/2016....» και στο άρ. 2.2.9.1 ότι «Προς προκαταρκτική απόδειξη ότι οι προσφέροντες οικονομικοί φορείς: α) δεν βρίσκονται σε μία από τις καταστάσεις της παραγράφου 2.2.3 και β) πληρούν τα σχετικά κριτήρια επιλογής των παραγράφων 2.2.4, 2.2.5, 2.2.6 και 2.2.7 της παρούσης, προσκομίζουν κατά την υποβολή της προσφοράς τους ως δικαιολογητικό συμμετοχής, το προβλεπόμενο από το άρθρο 79 παρ. 1 και 3 του ν. 4412/2016 Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Σύμβασης (ΕΕΕΣ), σύμφωνα με το επισυναπτόμενο στην παρούσα Παράρτημα Β το οποίο ισοδυναμεί με ενημερωμένη υπεύθυνη δήλωση, με τις συνέπειες του ν. 1599/1986. Το ΕΕΕΣ καταρτίζεται βάσει του τυποποιημένου εντύπου του Παραρτήματος 2 του

Κανονισμού (ΕΕ) 2016/7 και συμπληρώνεται από τους προσφέροντες οικονομικούς φορείς σύμφωνα με τις οδηγίες του Παραρτήματος 1. ...» . Σύμφωνα με το άρ. 2.2.9.2 «Α. Για την απόδειξη της μη συνδρομής λόγων αποκλεισμού κατ' άρθρο 2.2.3 και της πλήρωσης των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής κατά τις παραγράφους 2.2.4, 2.2.5, 2.2.6 και 2.2.7, οι οικονομικοί φορείς προσκομίζουν τα δικαιολογητικά του παρόντος. Η προσκόμιση των εν λόγω δικαιολογητικών γίνεται κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 3.2 από τον προσωρινό ανάδοχο. Η αναθέτουσα αρχή μπορεί να ζητεί από προσφέροντες, σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, να υποβάλλουν όλα ή ορισμένα δικαιολογητικά, όταν αυτό απαιτείται για την ορθή διεξαγωγή της διαδικασίας. ... Β.2. Για την απόδειξη της απαίτησης του άρθρου 2.2.4. (απόδειξη καταλληλότητας για την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας) προσκομίζουν πιστοποιητικό/βεβαίωση του οικείου επαγγελματικού (ή εμπορικού) μητρώου του κράτους εγκατάστασης., εκδοθέν έως και τριάντα (30) εργάσιμες ημέρες πριν την υποβολή του Οι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα οικονομικοί φορείς προσκομίζουν βεβαίωση εγγραφής στο οικείο επαγγελματικό μητρώο ή πιστοποιητικό που εκδίδεται από την οικεία υπηρεσία του Γ.Ε.ΜΗ. Επισημαίνεται ότι, τα δικαιολογητικά που αφορούν στην απόδειξη της απαίτησης του άρθρου 2.2.4 (απόδειξη καταλληλότητας για την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας) γίνονται αποδεκτά, εφόσον έχουν εκδοθεί έως τριάντα (30) εργάσιμες ημέρες πριν από την υποβολή τους, εκτός αν, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις αυτών, φέρουν συγκεκριμένο χρόνο ισχύος. ...», στο δε άρ. 2.4.3.2 προβλέπεται ότι «Η τεχνική προσφορά θα πρέπει να καλύπτει όλες τις απαιτήσεις και τις προδιαγραφές που έχουν τεθεί από την αναθέτουσα αρχή στο Παράρτημα Α' της Διακήρυξης, περιγράφοντας ακριβώς πώς οι συγκεκριμένες απαιτήσεις και προδιαγραφές πληρούνται. Περιλαμβάνει ιδίως τα έγγραφα και δικαιολογητικά, βάσει των οποίων θα αξιολογηθεί η καταλληλότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών, με βάση το κριτήριο ανάθεσης, σύμφωνα με τα αναλυτικώς αναφερόμενα στο ως άνω Παράρτημα. Θα πρέπει ακόμη να αναφέρεται και το τμήμα Α' (με συστημικό αριθμό ...) ή Β' (με συστημικό αριθμό ...) για το οποίο υποβάλλει προσφορά.», στο άρ. 2.4.4 ορίζεται ότι «...Στην οικονομική

προσφορά οι προσφέροντες υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, να εξειδικεύουν σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους τα στοιχεία της παρ. 1 του άρθρου 68 του ν. 3863/2010 όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 22 του Ν. 4144/2013.» και στο άρ. 2.4.6 ότι «Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά: α) η οποία αποκλίνει από απαράβατους όρους περί σύνταξης και υποβολής της προσφοράς, ή δεν υποβάλλεται εμπρόθεσμα με τον τρόπο και με το περιεχόμενο που ορίζεται στην παρούσα και συγκεκριμένα στις παραγράφους 2.4.1 (Γενικοί όροι υποβολής προσφορών), 2.4.2. (Χρόνος και τρόπος υποβολής προσφορών), 2.4.3. (Περιεχόμενο φακέλων δικαιολογητικών συμμετοχής, τεχνικής προσφοράς),... ι) η οποία παρουσιάζει αποκλίσεις ως προς τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές της σύμβασης, 2.4.4. (Περιεχόμενο φακέλου οικονομικής προσφοράς, τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών),... ».

Σύμφωνα με το άρ. 3.2 της Διακήρυξης «Μετά την αξιολόγηση των προσφορών, η αναθέτουσα αρχή αποστέλλει σχετική ηλεκτρονική πρόσκληση στον προσφέροντα, στον οποίο πρόκειται να γίνει η κατακύρωση («προσωρινό ανάδοχο»), μέσω της λειτουργικότητας της «Επικοινωνίας» του ηλεκτρονικού διαγωνισμού στο ΕΣΗΔΗΣ και τον καλεί να υποβάλει εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της σχετικής έγγραφης ειδοποίησης σε αυτόν, τα αποδεικτικά έγγραφα νομιμοποίησης και τα πρωτότυπα ή αντίγραφα όλων των δικαιολογητικών που περιγράφονται στην παράγραφο 2.2.9.2. της παρούσας διακήρυξης, ως αποδεικτικά στοιχεία για τη μη συνδρομή των λόγων αποκλεισμού της παραγράφου 2.2.3 της διακήρυξης, καθώς και για την πλήρωση των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής των παραγράφων 2.2.4 - 2.2.8 αυτής. ...». Στο άρ. 6.2 της Διακήρυξης προβλέπεται ότι «6.2.1. Η διάρκεια της Σύμβασης ορίζεται σε δύο (2) έτη. Για τις εγκαταστάσεις εντός της Αττικής , η σύμβαση θα ξεκινήσει από την 22-03-2022 και λήγει την 21-03-2024 και για τις εγκαταστάσεις στη Θεσσαλονίκη, η σύμβαση θα ξεκινήσει από την 01.06.2022 και λήγει την 31.05.2024 με δικαίωμα προαίρεσης της ... για ένα (1) ακόμη έτος,...». Στο Παράρτημα Α της Διακήρυξης, στην Ενότητα Β, αναφέρεται «ΕΝΟΤΗΤΑ Β. : ΚΤΙΡΙΑ ... ΚΤΙΡΙΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ... (κλειστοί χώροι)

1.771,00 m² Προαύλιοι χώροι 406,40 m² ... 2 469,50 m² ... 14 560,00 m² ... Η επιλογή και η χρησιμοποίηση προϊόντων καθαρισμού θα πρέπει να καλύπτουν όλες τις ανάγκες του επαγγελματικού καθαρισμού και να δίνονται αποτελεσματικές λύσεις. Αυτό σημαίνει προϊόντα καλής ποιότητας και φιλικά στο περιβάλλον. Εξειδικευμένα προϊόντα καθαρισμού, όπως προϊόντα γενικού καθαρισμού, γυαλιστικά επιφανειών, προϊόντα συντήρησης και σκληρής βρωμιάς δαπέδων, απολυμαντικά υγρά, υγρά αρωματικά, υγρά διαλύματα μικροβιοκτόντα, σφουγγαρίστρες, πανάκια, μάπες και λοιπά αναλώσιμα υλικά καθαρισμού, θα πρέπει να καλύπτουν τις προδιαγραφές ISO14001 (φιλικά προς το περιβάλλον) και ISO 9001 (προϊόντα ποιότητας). ... Συγκεκριμένα: ...

13. Τα απολυμαντικά (χλώριο και δισκία Διχλωροϊσοκυανουρικού Νατρίου, (NaDCC) δαπέδων –επιφανειών να έχουν άδεια ΕΟΦ. Να αναγράφεται το ποσοστό του ενεργού χλωρίου, για παράδειγμα 4% έως 6% ή τα ppm που αποδεσμεύει ανά λίτρο νερού και γενικότερα η σύνθεσή τους καθώς και η ημερομηνία παραγωγής και λήξης. ... Γενικά, τα απολυμαντικά υλικά και τα υλικά καθαρισμού που θα χρησιμοποιηθούν, θα προταθούν από τους συμμετέχοντες, θα επιλεγούν και θα συμφωνηθούν με τον ανάδοχο και την Αναθέτουσα Αρχή μετά από τη δοκιμή που θα γίνει σε χώρους που θα υποδειχθούν, πριν την χρησιμοποίηση όλων των προϊόντων καθαρισμού.». Στο Παράρτημα Γ-Υπόδειγμα Οικονομικής Προσφοράς ορίζεται ότι «Προς διευκόλυνση των διαδικασιών και ομογενοποίησης των προσφορών θεωρείται απαραίτητη και η συμπλήρωση από τους ενδιαφερόμενους των παρακάτω πινάκων σύμφωνα με όσα ορίζει το άρθρο 68 του Ν 3863/10 όπως ισχύει σήμερα . ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ Οι οικονομικές προσφορές, πέρα του συνολικού τιμήματος θα πρέπει, με ποινή αποκλεισμού, να περιλαμβάνουν τα στοιχεία του πίνακα ανάλυσης οικονομικής προσφοράς και να συνοδεύονται από τα απαιτούμενα στοιχεία του .». Σύμφωνα με το αρ. 18 του Ν. 4412/2016 «1... 2. Κατά την εκτέλεση των δημόσιων συμβάσεων, οι οικονομικοί φορείς τηρούν τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τις διατάξεις της περιβαλλοντικής, κοινωνικοασφαλιστικής και εργατικής νομοθεσίας, που έχουν θεσπισθεί με το δίκαιο της Ένωσης, το εθνικό δίκαιο, συλλογικές συμβάσεις ή διεθνείς

διατάξεις περιβαλλοντικού, κοινωνικού και εργατικού δικαίου, οι οποίες απαριθμούνται στο Παράρτημα Χ του Προσαρτήματος Α'. Η τήρηση των εν λόγω υποχρεώσεων ελέγχεται και βεβαιώνεται από τα όργανα που επιβλέπουν την εκτέλεση των δημοσίων συμβάσεων και τις αρμόδιες δημόσιες αρχές και υπηρεσίες που ενεργούν εντός των ορίων της ευθύνης και της αρμοδιότητάς τους. ...», στο άρ. 91 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «1. Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά: α) Η οποία αποκλίνει από τα άρθρα 92 έως 100, και 102 έως 104 ή υποβλήθηκε κατά παράβαση των απαράβατων όρων περί σύνταξης και υποβολής της προσφοράς, όπως οι όροι αυτοί ορίζονται στα έγγραφα της σύμβασης...» και στο άρ. 104 του ίδιου Ν. 4412/2016 προβλέπεται ότι «1. Το δικαίωμα συμμετοχής, καθώς και οι όροι και προϋποθέσεις συμμετοχής, όπως ορίστηκαν στα έγγραφα της σύμβασης, κρίνονται: α) κατά την υποβολή της αίτησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος ή της προσφοράς, με την υποβολή του ΕΕΕΣ, β) κατά την υποβολή των δικαιολογητικών του άρθρου 80 και γ) κατά την εξέταση της υπεύθυνης δήλωσης, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην περ. γ' της παρ. 3 του άρθρου 105, περί κατακύρωσης και σύναψης σύμβασης. ...». Στο άρ. 3, παρ. 16 του Ν. 4504/1966 που κωδικοποιήθηκε με το άρ. 213 του Κώδικα Ατομικού Εργατικού Δικαίου (π.δ. 80/2022, ΦΕΚ Α' 222/04.12.2022) προβλέπεται ότι «Οι επί σχέσει εργασίας του ιδιωτικού δικαίου απασχολούμενοι, παρ' οιωδήποτε εργοδότη, μισθωτοί δικαιούνται κατ' έτος "επίδοματος αδείας" ίσου προς το σύνολον των αποδοχών των υπό του Α.Ν. 539/1954 ή άλλων διατάξεων καθοριζομένων ημερών αδείας αναπαύσεως μετ' αποδοχών, των δικαιούται έκαστος μισθωτός, υπό τον περιορισμόν ότι το επίδομα τούτο δεν δύναται να υπερβαίνει τας αποδοχάς ενός 15ημέρου, διά τους επί μηνιαίω μισθώ αμειβομένους, των 13 δε εργασίμων ημερών, διά τους επί ημερομισθίω ή κατά μονάδα εργασίας ή επί ποσοστοίς ή κατ' άλλον τρόπον αμειβομένους μισθωτούς. Το ως άνω επίδομα καταβάλλεται ομού μετά των αποδοχών της αδείας αναπαύσεως του μισθωτού. Εις περίπτωσιν καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας, άνευ πταίσματος του μισθωτού, πριν ούτος συμπληρώση, παρά τω αυτώ εργοδότη δωδεκάμηνον συνεχή

απασχόλησιν, αφ' ης προσελήφθη, ή αφ' ης έλαβε το επίδομα του προηγούμενου έτους, δικαιούται μέρους του ως άνω επιδόματος αναλόγου προς τον χρόνον της εργασιακής σχέσεως, ήτις διέρρευσεν, από της προσλήψεως ή από της λήψεως του προηγούμενου επιδόματος, μέχρι της ημέρας λύσεως της συμβάσεως εργασίας.». Σύμφωνα με το άρ. 2 του Α.Ν. 539/1945 «1.α. Κάθε μισθωτός από την έναρξη της εργασίας του σε υπόχρεη επιχείρηση και μέχρι τη συμπλήρωση δώδεκα (12) μηνών συνεχούς απασχόλησης, δικαιούται να λάβει ποσοστό της ετήσιας κανονικής άδειας με αποδοχές κατ αναλογία με το χρόνο εργασίας που έχει συμπληρώσει στην ίδια υπόχρεη επιχείρηση. Το ποσοστό αυτό υπολογίζεται με βάση ετήσια άδεια εικοσιτεσσάρων εργάσιμων ημερών ή αν στην επιχείρηση εφαρμόζεται σύστημα πενθήμερης εβδομαδιαίας εργασίας, είκοσι (20) εργάσιμων ημερών, χωρίς να υπολογίζεται σε αυτές η ημέρα της εβδομάδας κατά την οποία δεν απασχολούνται οι μισθωτοί λόγω του εφαρμοζόμενου συστήματος εργασίας. β. Ο εργοδότης υποχρεούται μέχρι τη λήξη του πρώτου ημερολογιακού έτους, εντός του οποίου προσελήφθη ο μισθωτός να χορηγεί σε αυτόν την παραπάνω αναλογία της κανονικής άδειας. Κατά το δεύτερο ημερολογιακό έτος, ο μισθωτός δικαιούται να λάβει την ετήσια κανονική άδεια με αποδοχές, η οποία αναλογεί στο χρόνο απασχόλησής του στην υπόχρεη επιχείρηση και υπολογίζεται σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης α'. Η άδεια αυτή επαυξάνεται κατά μία (1) εργάσιμη ημέρα για κάθε έτος απασχόλησης επιπλέον του πρώτου μέχρι τις είκοσι έξι (26) εργάσιμες ημέρες ή μέχρι και τις είκοσι δύο (22) εργάσιμες ημέρες αν στην επιχείρηση εφαρμόζεται σύστημα πενθήμερης εβδομαδιαίας εργασίας. Για καθένα από τα επόμενα ημερολογιακά έτη, ο μισθωτός δικαιούται να λάβει από την 1η Ιανουαρίου εκάστου έτους, την κανονική ετήσια άδεια με αποδοχές, η οποία υπολογίζεται σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο. Η ετήσια άδεια με αποδοχές, καθώς και το επίδομα αδειας, εκτός από τις διατάξεις του νόμου αυτού διέπονται και από τις λοιπές συναφείς διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας.». Στο άρ. 60 του Ν. 4808/2021 ορίζεται ότι «1. Καθορίζονται ως ημέρες υποχρεωτικής αργίας, για όλες τις επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίες γενικά, οι οποίες αργούν κατά τις Κυριακές και τις ημέρες αργίας, οι ακόλουθες: α) Η 1η Ιανουαρίου. β)

Η εορτή των Θεοφανείων (6η Ιανουαρίου). γ) Η 25η Μαρτίου. δ) Η Δευτέρα του Πάσχα. ε) Η 1η Μαΐου. στ) Η εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου (15η Αυγούστου). ζ) Η 28η Οκτωβρίου. η) Η εορτή της Γεννήσεως του Χριστού (25η Δεκεμβρίου). θ) Η 26η Δεκεμβρίου. 2. Με αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, που εκδίδονται μετά από γνωμοδότηση του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας (Α.Σ.Ε.) και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορούν να ορίζονται και άλλες εορτές, μέχρι πέντε (5) κατ' έτος, ως ημέρες υποχρεωτικής ή προαιρετικής αργίας ανά την Επικράτεια. Εφόσον πρόκειται για τοπικές αργίες, η αρμοδιότητα ανήκει στους περιφερειάρχες. Με την ίδια διαδικασία, δύναται να καταργούνται ή να αλλάζουν οι προβλεπόμενες αργίες.». Σύμφωνα με το άρθρο 68 του Ν. 3863/2010 «1. Η εκάστοτε αναθέτουσα αρχή, δηλαδή το Δημόσιο, τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.), οι φορείς και οι οργανισμοί του δημόσιου τομέα, όπως αυτός προσδιορίζεται από τις οικείες διατάξεις, η οποία (αρχή) αναθέτει απευθείας ή προκηρύσσει διαγωνισμό για την ανάθεση παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης, υποχρεούται να ζητά από τις εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης (εργολάβοι) να αναφέρουν στην προσφορά τους, εκτός των άλλων, τα εξής: α) Τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο. β) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας. γ) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι. δ) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων. ε) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά. στ) Τα τετραγωνικά μέτρα καθαρισμού ανά άτομο, όταν πρόκειται για καθαρισμό χώρων. Οι εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης (εργολάβοι) υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, να εξειδικεύουν σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους τα ως άνω στοιχεία. Στην προσφορά τους πρέπει να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλώσιμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων. Επιπροσθέτως, υποχρεούνται να επισυνάψουν στην προσφορά αντίγραφο της συλλογικής σύμβασης εργασίας στην οποία τυχόν

υπάγονται οι εργαζόμενοι.». Στο άρ. 31 του Ν. 4756/2020 ορίζεται ότι « 1. Από την 1η Ιανουαρίου 2021 οι ασφαλιστικές εισφορές των μισθωτών εργαζομένων σε φορείς εκτός δημόσιων υπηρεσιών, αποκεντρωμένων διοικήσεων, Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού και νομικών προσώπων αυτών, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου εντός Γενικής Κυβέρνησης, μειώνονται κατά τρεις (3) ποσοστιαίες μονάδες από το ύψος που είχε διαμορφωθεί την 1η.6.2020, ως ακολούθως:α) Κατά 1,85 ποσοστιαίες μονάδες (πμ) των ασφαλίσεων υπέρ κλάδου ανεργίας. Η μείωση επιμερίζεται κατά 1,49 πμ στο ασφάλιστρο του εργοδότη και κατά 0,36 πμ στο ασφάλιστρο του εργαζομένου. Το συνολικό ασφάλιστρο υπέρ ανεργίας διαμορφώνεται σε ποσοστό 2,4 % και κατανέμεται κατά 1,2 % στον εργοδότη και κατά 1,2 % στον εργαζόμενο. β) Κατά 0,30 ποσοστιαίες μονάδες (πμ) των ασφαλίσεων υπέρ του Ενιαίου Λογαριασμού για την εφαρμογή Κοινωνικών Πολιτικών (Ε.Λ.Ε.Κ.Π.) της περ. α' της παρ. 4 του άρθρου 34 του ν. 4144/2013 (Α' 88), η οποία μειώνεται κατά 0,12 πμ από την εργοδοτική εισφορά υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού Ανεργίας (Ε.Κ.Λ.Α.), σύμφωνα με το άρθρο 15 του ν. 2224/1994 (Α' 122) και κατά 0,18 πμ από την εργοδοτική εισφορά υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού Προγραμμάτων Επαγγελματικής Κατάρτισης και Εκπαίδευσης (Ε.Λ.Π.Ε.Κ.Ε.), σύμφωνα με το άρθρο 14 του ν. 2224/1994. Το συνολικό ασφάλιστρο της περ. α' της παρ. 4 του άρθρου 34 του ν. 4144/2013 διαμορφώνεται σε 0,16 % και κατανέμεται ως εξής: βα) Εργοδοτική εισφορά 0,06 % υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού Προγραμμάτων Επαγγελματικής Κατάρτισης και Εκπαίδευσης (Ε.Λ.Π.Ε.Κ.Ε.), σύμφωνα με το άρθρο 14 του ν. 2224/1994. ββ) Εισφορά εργαζομένου 0,10 % υπέρ του Ειδικού Κοινού Λογαριασμού Ανεργίας (Ε.Κ.Λ.Α.), σύμφωνα με το άρθρο 15 του ν. 2224/1994. γ) Κατά 0,85 ποσοστιαίες μονάδες (πμ) των ασφαλίσεων υπέρ του Ενιαίου Λογαριασμού για την εφαρμογή Κοινωνικών Πολιτικών (Ε.Λ.Ε.Κ.Π.) της περ. β' της παρ. 4 του άρθρου 34 του ν. 4144/2013, η οποία μειώνεται από την εισφορά που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο της περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 7 του ν.δ. 2963/1954 (Α' 195), και αφορά αποκλειστικά ασφάλιστρο του εργαζομένου. Το αντίστοιχο ασφάλιστρο του εργαζομένου υπέρ Ε.Λ.Ε.Κ.Π. διαμορφώνεται σε ποσοστό 0,35 % και αφορά ασφάλιστρο

υπέρ πρώην ΟΕΕ (ν. 678/1977, Α` 246 και άρθρο 7 του ν. 3144/2003, Α` 111). 2. Από την εισφορά της περ. α` της παρ. 4 του άρθρου 34 του ν. 4144/2013 (κλάδος ΛΑΕΚ του Ε.Λ.Ε.Κ.Π. όπως αυτή διαμορφώνεται με βάση τις διατάξεις της περ. β), αποδίδεται πόρος στο Ελληνικό Ινστιτούτο Υγιεινής και Ασφάλειας της Εργασίας, στον Εθνικό Οργανισμό Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού (ΕΟΠΠΕΠ), καθώς και στα ινστιτούτα και τα εκπαιδευτικά κέντρα, τα οποία έχουν ιδρυθεί ή θα ιδρυθούν με τη συμμετοχή της ΓΣΕΕ, του ΣΕΒ, της ΓΣΕ-ΒΕΕ, της ΕΣΕΕ, του ΣΕΤΕ και του ΣΒΒΕ. Για τους ανωτέρω φορείς, εκτός του ΕΟΠΠΕΠ, η απόδοση του πόρου από τον κλάδο ΛΑΕΚ μπορεί να ανέρχεται μέχρι ποσοστού τριάντα πέντε τοις εκατό (35%) επί του συνόλου των ετήσιων εισφορών που εισπράττονται από τον ε-ΕΦΚΑ για λογαριασμό του κλάδου ΛΑΕΚ, ανεξαρτήτως του βαθμού απόδοσης αυτών στον ΟΑΕΔ. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται τα προβλεπόμενα στην παρ. 10 του άρθρου 1 του ν. 2434/1996 (Α` 188). 3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουν μέχρι την 31η.12.2022.».

21. Επειδή, η διακήρυξη αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού (Ε.Α. ΣτΕ 352/2016) και ως κανονιστική πράξη, δεσμεύει με τους όρους της, τόσο τους τρίτους προς τους οποίους απευθύνεται, όσο και το ίδιο το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει τον σχετικό διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του διαγωνισμού να εφαρμόζει τα όσα ορίζονται σε αυτή (βλ. ενδεικτικά Πράξεις VI Τμήματος ΕΛΣυν 181/2006, 31/2003, 105/2003, 294/2010, 224, 78/2007, 19/2005 κ.ά.). Ταυτόχρονα, επιβάλλεται να προσδιορίζονται επακριβώς σε αυτήν τα προς συμμετοχή στον διαγωνισμό απαιτούμενα προσόντα και τα υποβλητέα, κατά την κατάθεση της προσφοράς δικαιολογητικά και λοιπά στοιχεία. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο ενωσιακό δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (βλ. Πράξη VI Τμήματος ΕΛΣυν 70/2006). Σκοπός της ενιαίας εφαρμογής των όρων της διακήρυξης και της τήρησης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, είναι η διαμόρφωση ενός ασφαλούς δικαιοκού πλαισίου, εντός του οποίου θα

διεξαχθεί ο διαγωνισμός και η αποφυγή αδικαιολόγητων αιφνιδιασμών των εν δυνάμει υποψηφίων, οι οποίοι σε κάθε στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας θα εκκινούν από μία κοινή αφετηρία, θα γνωρίζουν εκ των προτέρων ασφαλώς και με ακρίβεια τις προβλεπόμενες διαδικασίες και θα έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Όπως, δε, παγίως γίνεται δεκτό, οι αρχές της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης στους δημόσιους διαγωνισμούς επιτάσσουν στις αναθέτουσες αρχές να διατυπώνουν τους όρους διεξαγωγής της διαδικασίας ανάθεσης στην προκήρυξη του διαγωνισμού με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία, κατά τρόπο ώστε αφενός να παρέχουν σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και επιδεικνύοντες τη συνήθη επιμέλεια διαγωνιζομένους τη δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενο των όρων αυτών και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο, αφετέρου, να καθιστούν δυνατό τον αποτελεσματικό έλεγχο του αν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα τιθέμενα κριτήρια (Ε.Σ Κλ.Ε 157/2017, Τμ. VI 2452/2012, 1643/2014, 6869/2015, 261/2017, βλ. και ΔΕΚ απόφαση της 18.10.2001, C-19/2000, SIAC Construcion Ltd, σκέψεις 41 έως 44, απόφαση της 29.4.2004, C-496/1999 Επιτροπή κατά CAS Succhi di Frutta, σκέψη 111, απόφαση της 10.5.2012, C-368/10, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών σκ. 109 επ.). Άλλωστε, όπως παγίως έχει κριθεί, η αρχή της ίσης μεταχείρισης και η υποχρέωση διαφάνειας απαγορεύουν στην αναθέτουσα αρχή να απορρίψει προσφορά στηριζόμενη σε λόγους οι οποίοι δεν προβλέπονται στην οικεία προκήρυξη (βλ., C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL ECLI:EU:C:2015:228, σκ. 28, και απόφαση Medipac—Καζαντζίδης, C-6/05, EU:C:2007:337, σκέψη 54).

22. Επειδή, ο τρόπος σύνταξης των προσφορών στο πλαίσιο των δημοσίων διαγωνισμών διέπεται από την αρχή της τυπικότητας, η οποία αποσκοπεί στην εξασφάλιση αφενός της τήρησης των αρχών του ανταγωνισμού, της διαφάνειας και του ίσου μέτρου κρίσης, αφετέρου της ανάγκης ευχερούς σύγκρισης των προσφορών μεταξύ τους, καθώς και στην αποφυγή του κινδύνου αλλοίωσης αυτών (ΣτΕ127/2015, 1971/2013, 194/2011, 804/2010, 3084/2008, 1895/2007, 3769/2003, ΕΑ 860, 689/2011, 1008/2009, 817/2008). Σύμφωνα με τα ανωτέρω και όσων έγιναν δεκτά στην

προηγούμενη σκέψη, ως προς το σκοπό της ενιαίας εφαρμογής των όρων της Διακήρυξης και της τήρησης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, τυχόν παράβαση ουσιώδους όρου της διακήρυξης, είτε κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού, είτε κατά τη συνομολόγηση της σύμβασης που καταρτίζεται μετά τη διενέργεια του διαγωνισμού, είτε κατά το στάδιο της εκτέλεσης αυτής, καθιστά μη νόμιμη τη σχετική διαδικασία και επάγεται ακυρότητα (βλ. IV Τμήμα ΕλΣυν 70/2003, 105/2002, 78/2001, 4/2001, 85/2000).

23. Επειδή με τον πρώτο λόγο της υπό κρίση πρώτης προδικαστικής προσφυγής, η πρώτη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο οικονομικός φορέας «Μ...Α.Ε.» δεν απέδειξε την καταλληλότητα άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι, από τη σχετική διάταξη του νόμου και του όρου της Διακήρυξης, προκύπτει ότι οι διαγωνιζόμενοι οφείλουν να υποβάλουν πιστοποιητικό από οικείο επαγγελματικό/εμπορικό επιμελητήριο και ότι το δικαιολογητικό που θα υποβάλουν θα πρέπει να έχει εκδοθεί έως 30 ημέρες πριν από την ημερομηνία υποβολής, εκτός και εάν σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις αυτών φέρουν συγκεκριμένο χρόνο ισχύος και πως, εν προκειμένω, το ως άνω πιστοποιητικό έχει μεν εκδοθεί εντός 30 ημερών από την ημερομηνία υποβολής της προσφοράς, που είναι η 07-01-2022, αλλά όπως συνάγεται από το περιεχόμενο του, η ισχύς του, υπάρχει μέχρι 31-12-2021, αφού μέχρι την ως άνω ημερομηνία η ως άνω εταιρεία έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της προς το Ε.Β.Ε.Α. και πως, με τα δεδομένα αυτά, το υποβληθέν δικαιολογητικό δεν καλύπτει το χρονικό διάστημα από 01-01-2022 έως 07-01-2022 που είναι η ημερομηνία υποβολής προσφοράς.

24. Επειδή, επί του πρώτου λόγου της πρώτης προδικαστικής προσφυγής που αφορά στον οικονομικό φορέα «Μ...Α.Ε.», από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρ. 2.2.4, 2.2.9, 2.2.9.1 και 2.2.9.2 Α και Β2 της Διακήρυξης προκύπτει ότι η προσκόμιση των αποδεικτικών εγγράφων που αφορούν στην απαίτηση του άρ. 2.2.4, ήτοι την καταλληλότητα για την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας γίνεται από τον προσωρινό ανάδοχο, κατόπιν σχετικής πρόσκλησής του, κατ' άρ. 3.2 της Διακήρυξης.

Κατά δε το χρόνο υποβολής της προσφοράς, όπως τούτο προκύπτει από τα αρ. 2.2.9 και 2.2.9.1 και 104 του Ν. 4412/2016, οι όροι και προϋποθέσεις συμμετοχής κρίνονται με την υποβολή του ΕΕΕΣ και μόνον, χωρίς να απαιτείται η προσκόμιση, κατά το χρόνο αυτό, οιοδήποτε δικαιολογητικού εγγράφου. Εκ περισσού ο ως άνω οικονομικός φορέας προσκόμισε, μεταξύ άλλων, το υπ' αρ. πρωτ. 13318/31.12.2021 πιστοποιητικό του ΕΒΕΑ (βλ. αρχείο με τίτλο «5. Νομιμοποιητικά έγγραφα εταιρείας.pdf», σελ. 3/212 εντός του φακέλου «ΔΑΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ»), καθώς είχε υποβάλει το, κατά τη Διακήρυξη και το νόμο, συμπληρωθέν ΕΕΕΣ (βλ. αρχείο με τίτλο «1. Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Σύμβασης Κ.-Δ.-Κ..pdf» εντός του φακέλου «ΔΑΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ»). Δηλαδή, η υποχρέωση του συμμετέχοντος να αποδείξει ότι πληροί τις τεθείσες από τη Διακήρυξη, και κατά τον χρόνο συμμετοχής, με τα κατάλληλα αποδεικτικά μέσα, μετατίθεται σε επόμενο στάδιο, ήτοι κατά το χρονικό σημείο υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης (πρβλ. και ΣτΕ 1939/2022, σκ. 20). Επομένως, ουδόλως δύναται η προσφορά του οικονομικού φορέα «Μ...Α.Ε.» να απορριφθεί για τον προβαλλόμενο πρώτο λόγο της υπό κρίση πρώτης προδικαστικής προσφυγής, καθώς, όπως έχει κριθεί, ο διαγωνιζόμενος οφείλει να υποβάλει μόνον τα αξιούμενα από την Διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη, στην οποία αυτή ρητώς παραπέμπει, και κατά συνέπεια, ανεξαρτήτως παντός άλλου, δεν συντρέχει λόγος αποκλεισμού για δικαιολογητικά/στοιχεία μη απαιτούμενα από τη Διακήρυξη (ΕΑ του ΣτΕ 18, 19/2011, 14 3703/2010, 1616, 254/2008), άλλως, για δικαιολογητικά που δεν είχε υποχρέωση, κατά το στάδιο αυτό, όπως υποβάλει και τα οποία προώρως υπέβαλε. Συνεπώς, ο πρώτος λόγος της πρώτης προδικαστικής προσφυγής που αφορά στον οικονομικό φορέα «Μ...Α.Ε.» απορρίπτεται ως αβάσιμος.

25. Επειδή, με τον δεύτερο λόγο της πρώτης προδικαστικής προσφυγής που αφορά στον οικονομικό φορέα «Μ...Α.Ε.» η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υπολόγισε μη νόμιμα το επίδομα άδειας. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι τούτο προκύπτει από την ανάλυση του υπολογισμού του επιδόματος άδειας, διότι, για τον υπολογισμό του ετήσιου κόστους δεν χρησιμοποιεί τη νόμιμη αναλογία των ημερομίσθιων που προκύπτουν βάσει

του συνολικού διαστήματος που ορίζει η Διακήρυξη, ήτοι την ετήσια αναλογία βάσει του διαστήματος από 01/06/2022 έως 31/05/2024 και πως, για τον υπολογισμό του απαιτούμενου για την εκτέλεση της προκείμενης σύμβασης εργατικού κόστους, ο ως άνω όφειλε να βασιστεί στην παραδοχή ότι η σύμβαση θα εκτεινόταν σε τρία ημερολογιακά έτη (2022, 2023 και 2024), πράγμα που, με την σειρά του, επηρεάζει το δικαίωμα λήψης κανονικής άδειας των εργαζομένων που θα απασχοληθούν κατά την εκτέλεσή της και πως οι εργαζόμενοι πρέπει εντός των ως άνω ημερολογιακών ετών (2022, 2023 και 2024) να λάβουν το δικαιούμενο επίδομα αδείας, πράγμα που οι οικονομικοί φορείς όφειλαν να λάβουν υπόψη τους για τον υπολογισμό του εργατικού κόστους της σύμβασης. Ισχυρίζεται δε ότι ο ορθός υπολογισμός των συνολικών ημερομισθίων του επιδόματος αδείας είναι ο εξής: ➤ Για το 1ο ημερολογιακό έτος (01/06/2022 – 31/12/2022) : 13 ημερομίσθια ➤ Για το 2ο ημερολογιακό έτος (01/01/2023 – 31/12/2023) : 13 ημερομίσθια ➤ Για το 3ο ημερολογιακό έτος (01/01/2024 – 31/05/2024) : Η σύμβαση εκτείνεται σε 3ο ημερολογιακό έτος, που έχει ως αποτέλεσμα οι εργαζόμενοι να δικαιούνται ολόκληρο το επίδομα αδείας, ήτοι 13 ημερομίσθια και συνολικά του διαστήματος της σύμβασης : 13 ημερομίσθια 1ου ημερολογιακού έτους + 13 ημερομίσθια 2ου ημερολογιακού έτους + 13 ημερομίσθια 3ου ημερολογιακού έτους = 39 ημερομίσθια και όχι 36 ημερομίσθια που εσφαλμένα υπολογίζει ο ως άνω, άρα, βάσει αυτών το ετήσιο κόστος του επιδόματος αδείας που όφειλε η εν λόγω εταιρεία να υπολογίσει συναρτήσει του τρόπου υπολογισμού που ακολουθεί είναι $162,38 \text{ €} \times 39 \text{ ημερομίσθια της συνολικής διάρκειας της σύμβασης} / 2 \text{ έτη} = 3.166,41 \text{ €}$ ετησίως αντί του επιδόματος που υπολογίζει ύψους 2.922,84 €, το οποίο υποστηρίζει ότι υπολείπεται από το νόμιμο κατά $3.166,41 \text{ €} - 2.922,84 \text{ €} = 243,57 \text{ €}$ και πως, έχει υπολογίσει για κόστος επιδόματος αδείας 2.922,84 € ανά έτος αντί του ορθού και νομίμου ποσού των 3.166,41 € που σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου και της διακήρυξης όφειλε να υπολογίσει και πως ο εσφαλμένος υπολογισμός του επιδόματος αδείας συμπαρασύρει το συνολικό ποσό που έχει υπολογίσει για εργατικό κόστος και καθιστά την οικονομική προσφορά της μη νόμιμη, διότι υπολείπεται του ελαχίστου νομίμου.

26. Επειδή, σύμφωνα με την αρχή της νομιμότητας που διέπει το σύνολο της διοικητικής δράσης, κάθε διακήρυξη δημόσιου διαγωνισμού πρέπει, ακόμη και αν ελλείπει σχετική ρήτρα, να ερμηνεύεται ως επιβάλλουσα στους οικονομικούς φορείς να τηρούν, κατά τη διαμόρφωση της προσφοράς τους, τις κείμενες διατάξεις, μεταξύ των οποίων προέχουσα θέση έχουν οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας και της νομοθεσίας περί κοινωνικής ασφάλισης (ΕΑ ΣτΕ 1351/2010, 1100/2010, 58/2009, 840/2008). Σύμφωνα με το άρ. 6.2 της Διακήρυξης, για τις εγκαταστάσεις στη Θεσσαλονίκη η σύμβαση θα ξεκινήσει στις 01.06.2022 και λήγει στις 31.05.2024, δηλαδή η χρονική διάρκεια της σύμβασης εκτείνεται σε τρία ημερολογιακά έτη, ήτοι 01/06/2022 – 31/12/2022 (7 μήνες), 01/01/2023 – 31/12/2023 (12 μήνες) και 01/01/2024 – 31/05/2024 (5 μήνες). Από τις διατάξεις του Α.Ν. 539/1945, τις οποίες επικαλείται και η προσφεύγουσα, προκύπτει ότι κάθε μισθωτός δικαιούται να λάβει ποσοστό της ετήσιας κανονικής άδειας με αποδοχές κατ' αναλογία του χρόνου εργασίας που έχει συμπληρώσει, ο δε εργοδότης υποχρεούται να του χορηγεί την αναλογία της άδειάς του, πριν τη λήξη του ημερολογιακού έτους. Στο άρ. 3 παρ. 16 του Ν. 4504/1966 προβλέπεται επίσης ότι οι με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου απασχολούμενοι δικαιούνται επιδόματος αδειας, υπό τον περιορισμό ότι το επίδομα αυτό δεν δύναται να υπερβαίνει τις 13 εργάσιμες ημέρες για αυτούς που αμείβονται με ημερομίσθιο. Από τα ως άνω συνάγεται ότι το επίδομα αδειας για χρόνο εργασίας λιγότερο του έτους είναι, σε κάθε περίπτωση, αναλογικό του χρόνου εργασίας που συμπληρώθηκε σε σχέση με το επίδομα αδειας που οφείλεται σε ετήσια βάση, υπό τον περιορισμό ότι δεν υπερβαίνει τα 13 ημερομίσθια. Εν προκειμένω, όπως εξάλλου και η πρώτη προσφεύγουσα παραθέτει, για το έτος 2024, βάσει της Διακήρυξης, προβλέπεται η απασχόληση των εργαζομένων για 5 μήνες, ήτοι από 01/01/2024 έως 31/05/2024 και όχι για ολόκληρο το τρίτο έτος. Δοθέντος ότι το επίδομα αδειας προβλέπεται, με βάση το χρόνο εργασίας που διανύθηκε, ως ποσοστό του ετήσιου επιδόματος αδειας και υπό την προϋπόθεση ότι δεν υπερβαίνει τα 13 ημερομίσθια, κατά δε το άρ. 3, παρ. 16, τελ. εδάφιο του Ν. 4504/1966, το οποίο προβλέπει ότι, σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης εργασίας, οφείλεται επίδομα αδειας αναλογικό του

χρόνου εργασίας που διανύθηκε (πρβλ. ΑΕΠΠ Σ327/2022, σκ. 41), ουδόλως ο ως άνω οικονομικός φορέας όφειλε όπως υπολογίσει στην οικονομική προσφορά του ολόκληρο το επίδομα αδείας για το τρίτο έτος, ήτοι 13 ημερομίσθια για το έτος 2024, για το οποίο, σύμφωνα με τη Διακήρυξη, η απασχόληση αφορά σε 5 μήνες, ήτοι από 01/01/2024 έως 31/05/2024. Συνεπώς, ο δεύτερος λόγος της πρώτης προδικαστικής προσφυγής που αφορά στον οικονομικό φορέα «Μ...Α.Ε.» απορρίπτεται ως αβάσιμος.

27. Επειδή με τον τρίτο λόγο της πρώτης προδικαστικής προσφυγής, η πρώτη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο οικονομικός φορέας «Μ...Α.Ε.» δεν υπολόγισε νόμιμα τις εργοδοτικές εισφορές. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι, από την παρατεθείσα στην προσφυγή της σχετική διάταξη της Διακήρυξης, προκύπτει ότι τα απαιτούμενα άτομα για την παροχή καθαρισμού στα κτίρια «...» και «...» θα έχουν 4ωρη απασχόληση, ενώ στο κτίριο «...» το απαιτούμενο άτομο θα έχει 6ωρη απασχόληση από Δευτέρα έως Παρασκευή, ότι οι εργοδοτικές εισφορές για το σύνολο του προσωπικού έχουν υπολογισθεί βάσει του ποσοστού 23,02%, το οποίο σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας κατά την ημερομηνία υποβολής προσφοράς του διαγωνισμού (07.01.2022) αντιστοιχεί στο 3129 Πακέτο Κάλυψης που αφορά εργαζόμενους μερικής απασχόλησης με λιγότερες από 30 ώρες εβδομαδιαίως και πως ο ως άνω έχει υπολογίσει τις εργοδοτικές εισφορές για τον εργαζόμενο με 6ωρη πενθήμερη απασχόληση με εσφαλμένο – μειωμένο ποσοστό, ήτοι δηλώνει ότι οι υπηρεσίες καθαριότητας στο κτίριο «... 2» θα παρέχονται από ένα άτομο με 6ωρη απασχόληση από Δευτέρα έως Παρασκευή, ήτοι με συνολικά 30 εβδομαδιαίες ώρες εργασίας και πως όφειλε να υπολογίσει με διαφορετικό ποσοστό τις εργοδοτικές εισφορές του απαιτούμενου προσωπικού και συγκεκριμένα για τους εργαζόμενους 4ωρης απασχόλησης (ήτοι με εργασίας κάτω των 30 ωρών εβδομαδιαίως) με ποσοστό 23,02% (3129 Πακέτο Κάλυψης) και για τον εργαζόμενο 6ωρης πενθήμερης απασχόλησης (ήτοι με εργασίας 30 ώρες εβδομαδιαίως) με ποσοστό 25,17% (3133 Πακέτο Κάλυψης με βαρέα), καθόσον το άτομο αυτό υπάγεται στον ΚΒΑΕ.

28. Επειδή, επί του τρίτου λόγου της πρώτης προδικαστικής προσφυγής που αφορά στον οικονομικό φορέα «Μ...Α.Ε.», αυτός έχει δηλώσει στην προσφορά του «• *Συνολικό ετήσιο κόστος εργοδοτικών εισφορών : 65.873,46 € X 23,02 % = 15.164,07 €*» (βλ. αρχείο με τίτλο «2. Πίνακας Οικονομικής προσφοράς -pdf» σελ. 3/7 εντός του φακέλου «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ»), έχει δε δηλώσει ότι θα απασχολήσει 10 άτομα φυσική παρουσία, και πως 1 άτομο θα παρέχει υπηρεσίες καθαριότητας στο κτίριο «... 2» με 6ωρη απασχόληση από Δευτέρα έως Παρασκευή (βλ. αρχείο με τίτλο «3. Στοιχεία του Άρθρου 68 του Ν.3863-2010.pdf»). Ο λόγος αυτός καθίσταται απορριπτέος ως αβάσιμος καθώς σαφώς στην οικονομική προσφορά του ως άνω οικονομικός φορέας έχει δηλώσει ότι «• *Απαιτούμενος αριθμός ατόμων που θα απασχοληθούν στο έργο : 10.438 ώρες / 52,14 εβδομάδες / 20 ώρες = 10,01 άτομα*» (βλ. αρχείο με τίτλο «2. Πίνακας Οικονομικής προσφοράς -pdf», σελ. 2/7 εντός του φακέλου «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ»), ήτοι, προς εξεύρεση των ατόμων που θα απαιτηθούν, έχει υπολογίσει ότι αυτά θα απασχοληθούν 20 ώρες ανά εβδομάδα, δηλαδή κάτω των 30 ωρών εβδομαδιαίως, ουδόλως δε από την οικονομική προσφορά συνάγεται ότι το αυτό άτομο θα απασχολείται στο ίδιο πόστο, ήτοι στο κτίριο «... 2» από Δευτέρα έως Παρασκευή, ήτοι για το σύνολο των 30 ωρών αυτών, αλλά, αντίθετα, έχει δηλωθεί ότι 1 άτομο θα απασχοληθεί στη θέση αυτή, χωρίς να γίνεται κάποιος ειδικότερος προσδιορισμός. Επομένως, νομίμως ο ως άνω οικονομικός φορέας δήλωσε εργοδοτικές εισφορές ποσοστού 23,02% για το σύνολο των ατόμων που δήλωσε και υπολόγισε ότι θα εργάζονται 20 ώρες την εβδομάδα. Συνεπώς, ο τρίτος λόγος της πρώτης προδικαστικής προσφυγής που αφορά στον οικονομικό φορέα «Μ...Α.Ε.» απορρίπτεται ως αβάσιμος.

29. Επειδή με τον τέταρτο λόγο της πρώτης προδικαστικής προσφυγής, η πρώτη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο οικονομικός φορέας «Μ...Α.Ε.» υπολόγισε εσφαλμένα τον αριθμό ατόμων, την εισφορά υπέρ ΕΛΠΚ και το ετήσιο κόστος των ομοχειριών. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι τα συνολικά άτομα που θα παρέχει ανέρχονται σε 10,01 άτομα και τα οποία στρογγυλοποιούνται σε συνολικά 11 άτομα φυσική παρουσία και πως τα

συνολικά 10 άτομα που αναφέρει έρχονται σε πλήρη αντίθεση, τόσο με τον υπολογισμό που παραθέτει, όσο και με τα άτομα που δηλώνει στον πίνακα της οικονομικής προσφοράς, τα οποία αντιστοιχούν σε συνολικά 11 άτομα φυσική παρουσία, με αποτέλεσμα το ετήσιο κόστος της εισφοράς υπέρ ΕΛΠΚ καθώς και το ετήσιο κόστος των 20 εκτάκτων ομοχειριών να είναι καθόλα εσφαλμένα και να υπολείπονται από τα ορθά. Ειδικότερα, αναφέρει ότι το ορθό κόστος ετήσιας εισφοράς υπέρ ΕΛΠΚ ανέρχεται σε 11 συνολικά άτομα $\times$ 20,00 € ανά άτομο = 220,00 € και όχι 200,00 € που εσφαλμένα υπολογίζει και το ορθό ετήσιο κόστος ομοχειριών βάσει των ορθών συνολικών ατόμων φυσικής παρουσίας που προκύπτουν από τους υπολογισμούς του ως άνω οικονομικού φορέα σε 81.037,53 € + 220,00 € (ΕΛΠΚ 11 ατόμων) = 81.257,53 € ανά έτος $81.257,53 \text{ €} / 10.438 \text{ (ετήσιες ώρες)} = 7,79 \text{ €}$ (μικτό ωρομίσθιο – συμπ. εισφορών) $7,79 \text{ €} \times 20 \text{ (ομοχειρίες)} \times 8 \text{ ώρες} = 1.246,40 \text{ €}$ και όχι 1.244,80 €.

30. Επειδή επί του τέταρτου λόγου της πρώτης προδικαστικής προσφυγής, ο οικονομικός φορέας «Μ...Α.Ε.» υπολόγισε τον απαιτούμενο αριθμό ατόμων ως εξής «• *Απαιτούμενος αριθμός ατόμων που θα απασχοληθούν στο έργο : $10.438 \text{ ώρες} / 52,14 \text{ εβδομάδες} / 20 \text{ ώρες} = 10,01 \text{ άτομα}$* » (βλ. αρχείο με τίτλο «2. Πίνακας Οικονομικής προσφοράς -pdf», σελ. 2/7 εντός του φακέλου «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ»). Στο δε υποβληθέν έγγραφο που περιλαμβάνει τα στοιχεία του άρ. 68 του Ν. 3863/2010, ο ως άνω οικονομικός φορέας δηλώνει ως αριθμό εργαζομένων «10 άτομα φυσική παρουσία» (βλ. αρχείο με τίτλο «3. Στοιχεία του Άρθρου 68 του Ν.3863-2010.pdf», σελ. 1/1 εντός του φακέλου «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ»). Βασίμως η πρώτη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, βάσει του ως άνω υπολογισμού που ο οικονομικός φορέας παρέθεσε στην υποβληθείσα οικονομική προσφορά του, όφειλε να δηλώσει 11 και όχι 10 άτομα φυσική παρουσία, γεγονός που συμπαρασύρει τον υπολογισμό περί εισφοράς ΕΛΠΚ, όπου έχει υπολογίσει 10 άτομα, ειδικότερα «5. *Κόστος κατασκηνώσεων : $10 \text{ άτομα} \times 20 \text{ ώρες} = 200,00 \text{ €}$* » (βλ. αρχείο με τίτλο «2. Πίνακας Οικονομικής προσφοράς -pdf», σελ. 6/7 εντός του φακέλου «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ») καθώς και περί του κόστους 20 εκτάκτων ομοχειριών για την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών, όπου έχει

υπολογίσει «• Κόστος 20 εκτάκτων ομοχειριών για την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών : $81.037,53 \text{ €} + 200,00 \text{ €}$ (ΕΛΠΚ 10 ατόμων) = $81.237,53 \text{ €}$ ανά έτος $81.237,53 \text{ €} / 10.438$ (ετήσιες ώρες) = $7,78 \text{ €}$ (μικτό ωρομίσθιο - συμπ. εισφορών) $7,78 \text{ €} \times 20$ (ομοχειρίες) $\times 8$ ώρες = $1.244,80 \text{ €}$ » (βλ. αρχείο με τίτλο «2. Πίνακας Οικονομικής προσφοράς -pdf», σελ. 3/7 εντός του φακέλου «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ»). Όπως βάσιμα η πρώτη προσφεύγουσα υποστηρίζει, ο ως άνω οικονομικός φορέας προέβη σε εσφαλμένη στρογγυλοποίηση του αριθμού των ατόμων, καταλήγοντας σε μειωμένο αριθμό αυτών, που επηρεάζει το συνολικό υποβληθέν κόστος, με αποτέλεσμα η προσφορά του να καθίσταται απορριπτέα για τον λόγο αυτό. Συνεπώς, ο τέταρτος λόγος της πρώτης προδικαστικής προσφυγής που αφορά στον οικονομικό φορέα «Μ...Α.Ε.» γίνεται δεκτός ως βάσιμος.

31. Επειδή με τον πρώτο λόγο της πρώτης προσφεύγουσας που αφορά στην πρώτη παρεμβαίνουσα, υποστηρίζει ότι η τελευταία δεν υπολόγισε νόμιμα το επίδομα αδείας και το κόστος αντικαταστατών. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι από την επισκόπηση της ως άνω, στο αρχείο με τίτλο «004 ANAΛ ... ΚΑΘ (...)_signed» της οικονομικής προσφοράς της παραθέτει τον τρόπο που έχει υπολογίσει το ετήσιο εργατικό κόστος, όπως αυτό προκύπτει από τη συνολική διάρκεια των δύο (2) ετών της υπό ανάθεσης σύμβασης (από 01/06/2022 έως 31/05/2024). Επιπλέον, παραθέτει τις σχετικές διατάξεις και υποστηρίζει ότι η πρώτη παρεμβαίνουσα υπολογίζοντας για επίδομα αδείας μόνο 13 ημερομίσθια και για τον υπολογισμό των μικτών αποδοχών των αντικαταστατών μόνο 20,5 ημέρες, να μην έχει λάβει υπόψη της την συνολική διάρκεια της σύμβασης (από 01/06/2022 έως 31/05/2024). Ειδικότερα, για το επίδομα άδειας υποστηρίζει ότι ο μέσος όρος ετήσιων ημερομισθίων : $(13 + 13 + 13) / 2$ έτη διαστήματος σύμβασης = 19,5 ημερομίσθια και όχι 13 ημερομίσθια που εσφαλμένα υπολογίζει και πως το συνολικό ετήσιο κόστος επιδόματος αδείας ανέρχεται σε : $2.670,24 \text{ €} + 465,74 \text{ €} = 3.135,98 \text{ €}$ αντί του επιδόματος που υπολογίζει ύψους $2.090,65 \text{ €}$ και το οποίο ισχυρίζεται ότι υπολείπεται από το ελάχιστο νόμιμο κατά $3.135,98 \text{ €} - 2.090,65 \text{ €} = 1.045,33 \text{ €}$. Ως προς το κόστος αντικαταστατών, ισχυρίζεται ότι οι ετήσιες ημέρες άδειας: $(12 + 21 + 22) / 2$

έτη διαστήματος σύμβασης = 27,5 ημέρες και όχι 20,5 ημέρες που εσφαλμένα υπολογίζει και πως το ετήσιο κόστος των μικτών αποδοχών των αντικαταστατών που όφειλε να υπολογίσει, συναρτήσει των ορθών μέσων ετήσιων ημερών άδειας και του τρόπου υπολογισμού, είναι : - 4ωρη απασχόληση : $27,5 \text{ ημέρες} \times 8 \text{ ώρες} \times 4,7768175 \text{ € ωρομίσθιο} \times 4,3 \text{ άτομα} = 4.518,87 \text{ €}$ - 6ωρη απασχόληση : $27,5 \text{ ημέρες} \times 8 \text{ ώρες} \times 4,7768175 \text{ € ωρομίσθιο} \times 0,75 \text{ άτομα} = 788,18 \text{ €}$, ήτοι συνολικό ετήσιο κόστος μικτών αποδοχών αντικαταστατών : $4.518,87 \text{ €} + 788,18 \text{ €} = 5.307,05 \text{ €}$ αυτού που υπολογίζει ύψους 3.956,16 € και το οποίο, όπως υποστηρίζει, υπολείπεται από το ελάχιστο νόμιμο κατά $5.307,05 \text{ €} - 3.956,16 \text{ €} = 1.350,89 \text{ €}$. Η πρώτη παρεμβαίνουσα με την παρέμβασή της υποστηρίζει ότι έχει υπολογίσει επίδομα άδειας 13 ημερομίσθια κατ' έτος, δηλαδή 26 ημερομίσθια και πως, αντίστοιχα, έχει υπολογίσει μεικτές αποδοχές άδειας 20 ημέρες για το πρώτο έτος και 21 ημέρες για το δεύτερο έτος (20,5 ημέρες μέσο όρο έτους) με το ωρομίσθιο 4,7768175 (4,443 ωρομίσθιο σύμφωνα με την ΣΣΕ + 0,3338175 προσαύξηση ανά ώρα από απασχόληση σε Κυριακές και Αργίες). Υποστηρίζει δε ότι ο συλλογισμός της πρώτης προσφεύγουσας ότι το ελάχιστο νόμιμο εργατικό κόστος προκύπτει υπολογίζοντας αποδοχές επιδόματος άδειας και αποδοχές άδειας (μικτά αντικατάστασης) για το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα (1/6/2022 έως την 31/5/2024) προϋποθέτει ότι το σύνολο του προσωπικού θα πρέπει υποχρεωτικά να προληφθεί κατά την ημερομηνία έναρξής του έργου δηλαδή στις 1/6/22 και να απολυθεί στις 31/5/24 και πως σε αυτή την περίπτωση το εργατικό κόστος που υπολογίζεται για να μην υπολείπεται του ελάχιστου νόμιμου θα έπρεπε στις μεικτές αποδοχές να υπολογιστούν και οι αντίστοιχες αποζημιώσεις απόλυσης του προσωπικού που αντιστοιχούν σε δύο μισθούς ανά εργαζόμενο υπολογιζόμενοι με 22 ημερομίσθια ανά μήνα, άρα θα έπρεπε να υπολογιστεί επιπλέον κόστος ως αποζημίωση απόλυσης για τα άτομα που θα απασχοληθούν /2 έτη = 4.533,80 επιπλέον και πως η πρώτη προσφεύγουσα θα έπρεπε για να μην υπολείπεται του ελάχιστου νομίμου εργατικού κόστους, στις μεικτές αποδοχές να προσμετρήσει και το κόστος της αποζημίωσης απόλυσης. Συνεπώς, ισχυρίζεται ότι απαραδέκτως και αβασίμως της

προσάπτει ότι υπολόγισε με εσφαλμένο τρόπο το επίδομα αδείας και το κόστος αντικαταστατών ερειδόμενη απλά και μόνο στον δικό της τρόπο υπολογισμού. Η αναθέτουσα αρχή με τις απόψεις της εκθέτει ότι η πρώτη παρεμβαίνουσα υπολόγισε το επίδομα αδείας, σε ετήσια βάση, σύμφωνα με τα ρητώς προβλεπόμενα στο άρ. 3 παρ. 16 του Ν. 4504/1966, δηλαδή υπολόγισε κατ' έτος ότι το επίδομα αδείας ισούται με 13 ημερομίσθια και πως, ανεξαρτήτως της ημερομηνίας έναρξης της σύμβασης, η προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας, στην οποία έχει υπολογιστεί το επίδομα αδείας, σε ύψος που συμποσούται με 13 ημερομίσθια ετησίως, προκειμένου στη συνέχεια να ανευρεθεί το μηνιαίο κόστος, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι υπολείπεται του ελάχιστου νομίμου εργατικού κόστους, υποστηρίζει δε ότι η πρώτη παρεμβαίνουσα ορθώς υπολόγισε το εργατικό κόστος σε ετήσια βάση, το οποίο επιπλέον δεν υπολείπεται του ελάχιστου νομίμου. Η πρώτη προσφεύγουσα με το υπόμνημά της υποστηρίζει ότι η αναθέτουσα αρχή με το έγγραφο των απόψεών της ισχυρίζεται ότι για τον υπολογισμό του επιδόματος αδείας πρέπει να ληφθούν υπ' όψη τα 13 ημερομίσθια ετησίως, ενώ δεν παραθέτει σκέψη για το κόστος αντικαταστατών, όμως, ο ισχυρισμός που προβάλλει για το επίδομα αδείας είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι δεν λαμβάνει υπ' όψη του ότι η σύμβαση θα εκτείνεται σε τρία (3) ημερολογιακά έτη.

32. Επειδή, επί του πρώτου λόγου της υπό κρίση πρώτης προδικαστικής προσφυγής που αφορά στην προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας, ο πρώτος ισχυρισμός της που αφορά στο επίδομα αδείας πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. Τούτο διότι η πρώτη προσφεύγουσα χωρίς να αιτιολογήσει ειδικώς, προβαίνει σε αυθαίρετο, δικό της υπολογισμό του μέσου όρου των ετησίων ημερομισθίων, ειδικότερα αναφέρει «*Μέσος όρος ετήσιων ημερομισθίων : $(13 + 13 + 13) / 2$ έτη διαστήματος σύμβασης = 19,5 ημερομίσθια*» (σελ. 22/55 προσφυγής), χωρίς εντούτοις να αιτιολογεί γιατί ο μέσος όρος υπολογίζεται επί τη βάσει 2 και όχι 3 ετών, επί των οποίων, κατά ρητή διάταξη της Διακήρυξης (άρ. 6.2), προβλέπεται ότι εκτείνεται η συμβατική διάρκεια, ήτοι ειδικότερα από την 01.06.2022 έως τις 31.05.2024, δηλαδή η σύμβαση εκτείνεται σε τρία και όχι δύο ημερολογιακά

έτη, όπως εσφαλμένα υπολαμβάνει η πρώτη προσφεύγουσα. Δηλαδή, ο ως άνω υπολογισμός, στον οποίο η πρώτη προσφεύγουσα βασίζει τον λόγο αυτό ερείδεται επί εσφαλμένου, και σε κάθε περίπτωση, μη προβλεπομένου στη Διακήρυξη ή το νόμο, υπολογισμού, καθώς χρησιμοποιεί διαιρέτη τα 2 έτη και όχι τα 3 έτη, στα οποία εκτείνεται ο συμβατικός χρόνος. Σημειώνεται δε ότι, όλως αντιφατικά και, σε αντίθεση με τον υπό κρίση λόγο, η πρώτη προσφεύγουσα βασίζει τον δεύτερο λόγο της προδικαστικής προσφυγής της που αφορά στον οικονομικό φορέα «Μ...Α.Ε.» στο γεγονός ότι εσφαλμένα δεν βασίστηκε αυτός στην παραδοχή ότι η σύμβαση θα εκτεινόταν σε τρία ημερολογιακά έτη (2022, 2023 και 2024).Επιπλέον, σύμφωνα με τις προεκτεθείσες διατάξεις, το ποσοστό του επιδόματος ετήσιας άδειας τελεί υπό την προϋπόθεση να μην υπερβαίνει τα 13 ημερομίσθια σε ετήσια βάση. Επομένως, ο πρώτος ισχυρισμός απορρίπτεται ως αβάσιμος. Τα ίδια ως άνω ισχύουν *mutatis mutandis* και για τον δεύτερο ισχυρισμό που αφορά στο κόστος αντικαταστατών, όπου, για την εξεύρεση αυτού, η πρώτη προσφεύγουσα έχει ομοίως προβεί σε εσφαλμένη πράξη, χρησιμοποιώντας αυθαίρετα και χωρίς αιτιολόγηση «2 έτη διαστήματος σύμβασης» ως διαιρέτη. Ενόψει των ανωτέρω, ο πρώτος λόγος της υπό κρίση πρώτης προδικαστικής προσφυγής που αφορά στην πρώτη παρεμβαίνουσα απορρίπτεται ως αβάσιμος στο σύνολό του.

33. Επειδή, με τον δεύτερο λόγο της πρώτης προδικαστικής προσφυγής που αφορά στην πρώτη παρεμβαίνουσα, η πρώτη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ως άνω έχει εσφαλμένα υπολογίσει τις ετήσιες ώρες εργασίας και πως είναι μη νόμιμο το εργατικό κόστος και το κόστος ομοχειριών, που υπολείπονται από τα ελάχιστα νόμιμα. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι με το άρ. 60 του Ν. 4808/2021 και βάσει της Απόφασης οικ. 671437/2021 (ΦΕΚ 4910/Β/22-10-2021) του Περιφερειάρχη Κεντρικής Μακεδονίας η 26η Οκτωβρίου, εορτή Αγίου Δημητρίου και επέτειος της απελευθέρωσης της πόλεως της Θεσσαλονίκης, έχει ορισθεί ως ημέρα υποχρεωτικής αργίας για τον Δήμο της Θεσσαλονίκης και πως, εν προκειμένω, η πρώτη παρεμβαίνουσα στο αρχείο με τίτλο «004 ΑΝΑΛ ... ΚΑΘ (...)_signed» της οικονομικής προσφοράς της, παραθέτει τον τρόπο που

έχει υπολογίσει τις ετήσιες ώρες, στις οποίες στηρίζεται για τον υπολογισμό του συνολικού ετήσιου εργατικού κόστους και πως οι βάσει των όρων της διακήρυξης και των διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας που διέπουν αυτή, οι τέσσερις (4) κατ' έθιμο αργίες που αναφέρει δεν δύναται να αντιμετωπιστούν ως επίσημες αργίες, ώστε να υπάρχει το μειωμένο προσωπικό που ορίζει η διακήρυξη για Σαββατοκύριακα & Αργίες και πως οι μέσες ετήσιες ημέρες για τις καθημερινές (Δευτέρα – Παρασκευή) που όφειλε να υπολογίσει αντιστοιχούν σε : $254 + 254 = 508 / 2 \text{ έτη} = 254 \text{ ημέρες}$ και όχι 251 που υπολογίζει. Εν συνεχεία, υποστηρίζει ότι οι 10.366 συνολικές ετήσιες ώρες που υπολογίζει καταφανέστατα υπολείπονται από τις ελάχιστες 10.420 ώρες που προκύπτουν βάσει των όρων της διακήρυξης και των διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας που διέπουν αυτή και συνεπώς να μην καλύπτονται οι απαιτήσεις της υπό ανάθεση σύμβασης και πως, ο παράνομος και αυθαίρετος υπολογισμός των ετήσιων ωρών έχει άμεσο αντίκτυπο στον υπολογισμό του συνολικού ετήσιου εργατικού κόστους, με αποτέλεσμα το κόστος που υπολογίζει να υπολείπεται από το ελάχιστο νόμιμο. Ακολούθως, υποστηρίζει ότι το συνολικό ετήσιο εργατικό κόστος που υπολογίζει στην προσφορά της ποσού 78.609,25 €, είναι καθόλα εσφαλμένο, μη νόμιμο και υπολείπεται από το ελάχιστο νόμιμο που παραθέτει στην προσφυγή της, ποσού 78.987,34 €, κατά $78.987,34 \text{ €} - 78.609,25 \text{ €} = 378,09 \text{ €}$ ετησίως και πως το ετήσιο κόστος των ομοχειριών που υπολογίζει, ποσού 1.211,20 €, υπολείπεται από το ελάχιστο νόμιμο, ποσού 1.217,60 €, κατά $1.217,60 \text{ €} - 1.211,20 \text{ €} = 6,40 \text{ €}$. Εν συνεχεία, η πρώτη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υπολογίζοντας η πρώτη παρεμβαίνουσα μεγαλύτερο αριθμό αργιών από αυτόν που προορίζεται στον νόμο υπολογίζει μικρότερο αριθμό εργαζομένων, αφού κατά τις 4 αυτές ημέρες δεν θα απασχοληθεί ο μειωμένος αριθμός των ατόμων των αργιών, αλλά ο αριθμός των ατόμων που προβλέπεται τις εργάσιμες ημέρες και πως, με τον υπολογισμό προσθέτων ημερών αργιών από τις πραγματικές, χωρίς να υπάρχει νομοθετική ρύθμιση για τις επιπλέον τέσσερις, διαμόρφωσε χαμηλότερο εργοδοτικό κόστος, λόγω της απασχολήσεως μικρότερου αριθμού ατόμου, κατά τα ανωτέρω αναλυτικώς εκτιθέμενα, γιατί ο αριθμός των εργαζομένων αποτελεί τη βάση του εργατικού κόστους και επηρεάζει το

τελικό προσφερόμενο ποσό. Η πρώτη παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι η Διακήρυξη προβλέπει ότι τα Σαββατοκύριακα & Αργίες απαιτούντες λιγότερες ώρες εργασίας και πως η Διακήρυξη δεν κάνει κανένα διαχωρισμό σε επίσημες και κατ' έθιμο αργίες, συναφώς, αναφέρει ότι οι πραγματικές ώρες εργασίας είναι άρα 10.366 και ο αναλυτικός τους υπολογισμός περιλαμβάνεται στην ανάλυση του εργατικού κόστους που έχει καταθέσει στο φάκελο της οικονομικής προσφοράς (ηλεκτρονικό αρχείο «004 ANAΛ ... ΚΑΘ (...)_signed») και πως αυτό προκύπτει και από το πρακτικό οικονομικής αξιολόγησης (ηλεκτρονικό αρχείο «ΨΥ_ΠΡΑΚΤΙΚΟ_ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ_ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ_... (1)VOL 2») σελίδα 8 παράγραφος 2. Ακόμη, ισχυρίζεται ότι, σε περίπτωση που ήθελε κριθεί ότι υφίσταται ασάφεια της Διακήρυξης ως προς τι υπό κρίση ζήτημα η αναθέτουσα αρχή θα όφειλε να την καλέσει όπως συμπληρώσει το σχετικό σημείο της προσφοράς της, αφού η αυστηρότητα της εφαρμογής της διακήρυξης προϋποθέτει τη σαφήνεια και την ορθή διατύπωση των όρων αυτής, και ότι η παραβίαση ασαφών ή αμφίσημων όρων δεν οδηγεί αναγκαστικά στον αποκλεισμό διαγωνιζόμενου. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι, σε αντίθεση με την οικονομική της προσφορά, η πρώτη προσφεύγουσα στην προσφορά της υπολογίζει εργατικό κόστος κατώτερο του ελαχίστου νομίμου, παραθέτει δε τις οικείες, κατά την κρίση της, πλημμέλειες. Η αναθέτουσα αρχή με τις απόψεις της εκθέτει ότι το κανονιστικό πλαίσιο της διαγωνιστικής διαδικασίας, όπως καθορίστηκε αρχικώς με την Διακήρυξη και συμπληρώθηκε νομίμως από την ως άνω απάντηση, έπειτα από διευκρινιστική ερώτηση υποψήφιας συμμετέχουσας εταιρίας, δεν διακρίνει μεταξύ υποχρεωτικών και κατ' έθιμο αργιών, αντιθέτως, αναφέρει πως είναι γεγονός αδιαμφισβήτητο ότι κατά τις αργίες (υποχρεωτικές και κατ' έθιμο) το ωράριο αλλά και τα άτομα που θα απασχολούνται από τον ανάδοχο είναι μειωμένο, διότι το κτίριο επί της οδού .. 2 που στεγάζεται η Διοίκηση της Γενικής Διεύθυνσης ...3 παραμένει κλειστό, ενώ τόσο το κτίριο της τηλεόρασης (...) όσο και του ραδιοφώνου (...) υπολειπουργούν λόγω αργίας. Εν συνεχεία, υποστηρίζει ότι, για το χρονικό διάστημα από 1-6-2022 έως 31-5-2022 οι αργίες (υποχρεωτικές και κατ' έθιμο) που είναι καθημερινές, ανέρχονται συνολικά σε

10. Συνεπώς, $10 \text{ ημέρες} \times 16 \text{ ώρες} = 160 \text{ ώρες}$ εργασίας που θα πρέπει να προσφερθούν. Συνεπώς από τις $(10 \text{ ημέρες} \times 34 \text{ ώρες} =) 340 \text{ ώρες}$ που κανονικά θα έπρεπε να προσφερθούν, θα πρέπει να αφαιρεθούν οι 160 ώρες που πράγματι προσφέρει ο ανάδοχος, ώστε να απομείνουν οι $(340-160 =) 180 \text{ ώρες}$, οι οποίες, για το πρώτο έτος της σύμβασης, δεν θα προσφερθούν από τον ανάδοχο, διότι συμπίπτουν με καθημερινή – αργία, άρα για το πρώτο έτος της σύμβασης, οι συνολικές πραγματικές ώρες που θα πρέπει να υπολογιστούν είναι συνολικά $(10.538 - 180 =) 10.358 \text{ ώρες}$ πραγματικής εργασίας και για το χρονικό διάστημα από 1-6-2023 έως 31-5-2024 οι αργίες (υποχρεωτικές και κατ' έθιμο) που είναι καθημερινές, ανέρχονται συνολικά σε 11. Συνεπώς, $11 \text{ ημέρες} \times 16 \text{ ώρες} = 176 \text{ ώρες}$ εργασίας που θα πρέπει να προσφερθούν. Συνεπώς από τις $(11 \text{ ημέρες} \times 34 \text{ ώρες} =) 374 \text{ ώρες}$ που κανονικά θα έπρεπε να προσφερθούν, θα πρέπει να αφαιρεθούν οι 176 ώρες που πράγματι προσφέρει ο ανάδοχος, ώστε να απομείνουν οι $(374-176 =) 198 \text{ ώρες}$, οι οποίες, για το πρώτο έτος της σύμβασης, δεν θα προσφερθούν από τον ανάδοχο, διότι συμπίπτουν με καθημερινή – αργία, άρα για το δεύτερο έτος της σύμβασης, οι συνολικές πραγματικές ώρες που θα πρέπει να υπολογιστούν είναι συνολικά $(10.572 - 198 =) 10.374 \text{ ώρες}$ πραγματικής εργασίας. Βάσει των ανωτέρω υπολογισμών, η αναθέτουσα αρχή υποστηρίζει ότι για τα δύο (2) έτη, οι ώρες ανέρχονται σε $(10.358 + 10.374 =) 20.732$, οι οποίες θα πρέπει να διαιρεθούν δια του 2, ώστε να προκύψει ο μέσος όρος των «ωρών έργου ετησίως» $(20.732/2 =) 10.366 \text{ ώρες}$ κατ' έτος. Επί του λόγου αυτού η πρώτη προσφεύγουσα με το υπόμνημά της υποστηρίζει ότι ο αριθμός των επίσημων αργιών καθώς και οι ημέρες με τις οποίες ο αριθμός αυτός μπορεί να αυξηθεί, ορίζονται στον Ν. 4808/2021 και οι οποίες (ημέρες), και στην προκείμενη περίπτωση, ανέρχονται συνολικά σε δέκα (10) [9 (εννέα) επίσημες + 1 (μία) Του Αγίου Δημητρίου] και πως από το συνδυασμό των ωραρίων που απαιτεί η Διακήρυξη και του αριθμού των μέσων ετησίων καθημερινών ημερών καθώς και των Σαββατοκύριακων και αργιών (επισήμων και κατ' έθιμο) που παρατίθεται στο σχετικό πίνακα της προδικαστικής προσφυγής προκύπτει ότι ο ελάχιστος συνολικός αριθμός ωρών είναι 10.420

και όχι 10.366 που υπολόγισε η πρώτη παρεμβαίνουσα και ισχυρίζεται η αναθέτουσα αρχή.

34. Επειδή, επί του δεύτερου λόγου που αφορά στην πρώτη παρεμβαίνουσα, σύμφωνα με την 4η απάντηση- διευκρίνιση που περιλαμβάνεται στο έγγραφο υπ' αρ. πρωτ. 21121/30.12.2021 της αναθέτουσας αρχής με θέμα *«Αιτήματα παροχής διευκρινήσεων επί της διακήρυξης με αριθμό .../2021 Διεθνούς Ηλεκτρονικού Ανοικτού Διαγωνισμού για την προμήθεια υπηρεσιών καθαριότητας των εγκαταστάσεων της ... ΑΕ (κτίρια Αττικής και Θεσσαλονίκης- ...3)»* «Στο άρθρο 6 παράγραφος 6.2 της προκήρυξης αναφέρεται ο χρόνος έναρξης και λήξης της Σύμβασης (για τις εγκαταστάσεις εντός της Αττικής, η σύμβαση θα ξεκινήσει από την 22.03.2022 και λήγει την 21.03.2024 και για τις εγκαταστάσεις στη Θεσσαλονίκη η σύμβαση θα ξεκινήσει από την 01.06.2022 και λήγει την 31.05.2024) και ο υπολογισμός των αργιών θα πρέπει να γίνει για το συγκεκριμένο διάστημα.». Η δε ως άνω δοθείσα διευκρίνιση, εφόσον δεν αμφισβητήθηκε, εντάχθηκε στο κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού, συμπληρώνοντας τη σχετική διάταξη στην οποία αναφέρεται (πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 190/2015, 108/2015, 55/2015, 44/2015, 92/2014, 254/2012, 45/2008, ΔΕφΑθ (αναστ.) 451/2014, 437/2013, βλ. και ΑΕΠΠ 1057/2020, 643/2020). Από το συνδυασμό των άρ. 60 του Ν. 4808/2021 και της υπ' αρ. οικ.671437(15490) (ΦΕΚ Β' 4910/22.10.2021) απόφασης του Περιφερειάρχη Κεντρικής Μακεδονίας που αφορά στην πόλη της Θεσσαλονίκης, συνάγεται ότι ως υποχρεωτικές αργίες ορίζονται συνολικά 10 ημέρες κατ' έτος. Δοθέντος ότι ουδόλως στη Διακήρυξη ή τις δοθείσες διευκρινίσεις γίνεται διαχωρισμός μεταξύ των υποχρεωτικών και κατ' έθιμο αργιών, η οικεία διάταξη δέον όπως ερμηνευθεί υπό τη σκοπιά των αρχών της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων, καθώς και του ευλόγως ενημερωμένου και επιμελούς συμμετέχοντα. Η αρχή της ίσης μεταχείρισης προϋποθέτει ότι όλοι οι όροι και τρόποι διεξαγωγής της διαδικασίας ανάθεσης πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στην προκήρυξη του διαγωνισμού ή στη συγγραφή υποχρεώσεων, κατά τρόπον ώστε, αφενός να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και κανονικά επιμελείς υποψηφίους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές

περιεχόμενό τους και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο και, αφετέρου, να καθίσταται δυνατός ο εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής αποτελεσματικός και επί ίσοις όροις έλεγχος του αν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα κριτήρια που διέπουν την εν λόγω σύμβαση (βλ., μεταξύ άλλων, για την αρχή της ίσης μεταχείρισης των οικονομικών φορέων στο πλαίσιο ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων τις αποφάσεις: της 29ης Απριλίου 2004, Επιτροπή κατά CAS Succhi di Frutta, C-496/99 P, EU:C:2004:236, σκέψη 110, και της 12ης Μαρτίου 2015, eVigilo, C-538/13, EU:C:2015:166, σκέψη 33, καθώς και της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C-336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 31). Σύμφωνα με τις ως άνω διατάξεις, προσδιορίζονται με σαφήνεια και χωρίς αμφισημία οι επίσημες αργίες σε συνολικά 10 ημέρες κατ' έτος, ουδόλως δε προκύπτει ότι κατά τις κατ' έθιμο αργίες δεν απαιτείται παροχή των επίμαχων υπηρεσιών στους χώρους της αναθέτουσας αρχής. Το πρώτον με τις απόψεις της η αναθέτουσα αρχή υποστηρίζει ότι *«το κτίριο επί της οδού ... που στεγάζεται η Διοίκηση της Γενικής Διεύθυνσης ...3 παραμένει κλειστό, ενώ τόσο το κτίριο της τηλεόρασης (...) όσο και του ραδιοφώνου (...) υπολειτουργούν λόγω αργίας»*, τροποποιώντας μη νομίμως εκ των υστέρων τους σαφώς τεθέντες όρους της Διακήρυξης. Συναφώς, όλως αορίστως υποστηρίζει ομοίως το πρώτον με τις απόψεις της ότι *«είναι γεγονόςς αδιαμφισβήτητο ότι κατά τις αργίες (υποχρεωτικές και κατ' έθιμο) το ωράριο αλλά και τα άτομα που θα απασχολούνται από τον ανάδοχο είναι μειωμένο»*, καθώς ουδόλως από τη Διακήρυξη προκύπτει ότι υφίσταται τέτοια απαίτηση περί μειωμένης απασχόλησης ατόμων και ωρών των ατόμων κατά τις κατ' έθιμο αργίες, ουδεμία δε σχετική διάκριση προκύπτει από τους όρους της Διακήρυξης. Συνεπώς, η προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας καθίσταται απορριπτέα, καθώς έχει λάβει υπόψη στον υπολογισμό της τις κατ' έθιμο αργίες που υπολογίζει σε τέσσερις ανά έτος (*«Κατ' Έθιμο Δ-Σ: 4 + 4 = 8 /2ετη =4 ημέρες μέσος ορος το έτος»* βλ. αρχείο με τίτλο «004 ANAΛ ... ΚΑΘ (...)_signed», σελ. 2, 3/6), μην υπολογίζοντας τις ώρες αυτές ως ώρες κατά τις οποίες παρέχεται εργασία, με αποτέλεσμα το κόστος που υπολογίζεται να υπολείπεται του ελάχιστου νομίμου. Ο ισχυρισμός που η πρώτη

παρεμβαίνουσα προβάλλει περί πλημμελειών της προσφοράς της πρώτης προσφεύγουσας, ειδικότερα ως προς τον υπολογισμό εργατικού κόστους κατώτερου του ελάχιστου νομίμου, απορρίπτεται ως απαραδέκτως προβληθείς, καθώς αυτός έπρεπε να είχε προβληθεί με αυτοτελή προδικαστική προσφυγή, καθώς, με την παρέμβαση δεν επιτρέπεται να μεταβληθεί το αντικείμενο της διαφοράς, όπως αυτό καθορίστηκε με την προδικαστική προσφυγή (βλ. Δ. Ράικο, σε Δ. Ράικο, Ε. Βλάχου, Ε. Σαββίδη, Δημόσιες Συμβάσεις Ν. 4412/2016 Ερμηνεία κατ' άρθρο Σχετικές διατάξεις – Νομολογία, Τόμος Ι, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα- Θεσσαλονίκη, 2018, σελ. 1192, Δ. Ράικο, Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων, Γ' Έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα- Θεσσαλονίκη, 2019, σελ. 788). Επομένως, ο δεύτερος λόγος της υπό κρίση πρώτης προδικαστικής προσφυγής που αφορά στην πρώτη παρεμβαίνουσα γίνεται δεκτός ως βάσιμος.

35. Επειδή με τον πρώτο λόγο που αφορά στον οικονομικό φορέα «S... Α.Ε.», η πρώτη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν είναι νόμιμος ο υπολογισμός επιδόματος άδειας και κόστους αντικαταστατών, ειδικότερα αναφέρει ότι υπολόγισε για επίδομα αδείας 18 ημερομίσθια και για τον υπολογισμό των μικτών αποδοχών των αντικαταστατών 25,1 ασφαλιστικά ημερομίσθια, χωρίς να έχει λάβει υπόψη την συνολική διάρκεια της σύμβασης, από 01/06/2022 έως 31/05/2024. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι ο μέσος όρος των ετήσιων ημερομισθίων : $(13 + 13 + 13) / 2$ έτη διαστήματος σύμβασης = 19,5 ημερομίσθια και όχι 18 ημερομίσθια που υπολογίζει ο ως άνω οικονομικός φορέας, άρα το ετήσιο κόστος του επιδόματος αδείας ανέρχεται σε $19,5 \text{ ημερομίσθια} \times 29,04 \text{ €} \times 1,02 \text{ προσαύξηση} \times 5,4746 \text{ άτομα} = 3.162,16 \text{ €}$ αντί του επιδόματος που υπολογίζει ύψους 2.918,88 € και υποστηρίζει ότι υπολείπεται από το νόμιμο κατά $3.162,16 \text{ €} - 2.918,88 \text{ €} = 243,28 \text{ €}$. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι ο μέσος όρος των ετήσιων ασφαλιστικών ημερομισθίων : $(14 + 25,2 + 26,4) / 2$ έτη διαστήματος σύμβασης = 32,8 ημερομίσθια και όχι 25,1 ημερομίσθια που εσφαλμένα υπολογίζει και πως το ετήσιο κόστος των μικτών αποδοχών των αντικαταστατών που όφειλε να υπολογίσει είναι $32,8 \text{ ασφαλιστικά ημερομίσθια} \times 29,04 \text{ €} \times 1,02 \text{ προσαύξηση} \times 5,4746 \text{ άτομα} = 5.318,91 \text{ €}$ αντί του κόστους που υπολογίζει ύψους

4.070,22 € και το οποίο υπολείπεται από το νόμιμο κατά 5.318,91 € - 4.070,22 € = 1.248,69 €. Ακολουθώντας, υποστηρίζει ότι για τον υπολογισμό του απαιτούμενου για την εκτέλεση της υπό σύναψη σύμβασης εργατικού κόστους, οι οικονομικοί φορείς έπρεπε να βασιστούν στην παραδοχή ότι η σύμβαση θα εκτείνεται σε 3 ημερολογιακά έτη (2022, 2023 και 2024), γεγονός που με την σειρά του επηρεάζει το δικαίωμα λήψης κανονικής άδειας των εργαζομένων που θα απασχοληθούν κατά την εκτέλεσή της.

36. Επειδή επί του πρώτου λόγου της πρώτης προδικαστικής προσφυγής που αφορά στον οικονομικό φορέα «S... Α.Ε.», στην υποβληθείσα οικονομική προσφορά του έχει δηλώσει *«Επίδομα Αδείας (το ποσό αυτό περιλαμβάνεται στις συνολικές ετήσιες πάσης φύσεως αποδοχές) Κάθε εργαζόμενος δικαιούται 2 ημερομίσθια επιδόματος για κάθε μήνα εργασίας μέχρι της συμπλήρωσης του πλαφόν των 13 ημερομισθίων για κάθε ημερολογιακό χρόνο Για την δηλωμένη διάρκεια του έργου τα ημερομίσθια του επιδόματος θα είναι 13 για το 2022, 13 για το 2023 και 10 για το 2024 άρα για κάθε έτος του έργου θα πρέπει να υπολογιστούν 18 ημερομίσθια για επίδομα άδειας»* (βλ. αρχείο με τίτλο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ», σελ. 6/55). Όπως κρίθηκε στη σκ. 26 της παρούσας, σύμφωνα με το άρ. 6.2 της Διακήρυξης, για τις εγκαταστάσεις στη ... η σύμβαση θα ξεκινήσει από την 01.06.2022 και λήγει στις 31.05.2024, δηλαδή η χρονική διάρκεια της σύμβασης εκτείνεται σε τρία ημερολογιακά έτη, ήτοι 01/06/2022 – 31/12/2022 (7 μήνες), 01/01/2023 – 31/12/2023 (12 μήνες) και 01/01/2024 – 31/05/2024 (5 μήνες), το δε επίδομα αδείας, σύμφωνα με τις διατάξεις του Α.Ν. 539/1945 και του άρ. 3 παρ. 16 του Ν. 4504/1966, για χρόνο εργασίας λιγότερο του έτους είναι, σε κάθε περίπτωση, αναλογικό του χρόνου εργασίας που συμπληρώθηκε σε σχέση με το επίδομα αδείας που οφείλεται σε ετήσια βάση, υπό τον περιορισμό ότι δεν υπερβαίνει τα 13 ημερομίσθια. Εν προκειμένω, όπως εξάλλου και η πρώτη προσφεύγουσα παραθέτει, για το έτος 2024, βάσει της Διακήρυξης, προβλέπεται η απασχόληση των εργαζομένων για 5 μήνες, ήτοι από 01/01/2024 έως 31/05/2024 και όχι για ολόκληρο το τρίτο έτος. Δοθέντος ότι το επίδομα αδείας προβλέπεται με βάση το χρόνο εργασίας που διανύθηκε, ως ποσοστό του ετήσιου επιδόματος αδείας και υπό την προϋπόθεση ότι δεν

υπερβαίνει τα 13 ημερομίσθια, κατά δε το άρ. 3, παρ. 16, τελ. εδάφιο του Ν. 4504/1966, το οποίο προβλέπει ότι σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης εργασίας οφείλεται επίδομα αδείας αναλογικό του χρόνου εργασίας που διανύθηκε (πρβλ. ΑΕΠΠ Σ327/2022, σκ. 41), ουδόλως ο ως άνω οικονομικός φορέας όφειλε όπως υπολογίσει στην οικονομική προσφορά του ολόκληρο το επίδομα αδείας, ήτοι 13 ημερομίσθια, για το έτος 2024, για το οποίο, σύμφωνα με τη Διακήρυξη, η απασχόληση αφορά σε 5 μήνες, ήτοι από 01/01/2024 έως 31/05/2024. Ως προς δε τον ισχυρισμό περί του μέσου όρου ετησίων ασφαλιστικών ημερομισθίων, και αυτός παρίσταται αβάσιμος, δοθέντος ότι ερείδεται επί εσφαλμένης μαθηματικής πράξης, καθώς, η πρώτη προσφεύγουσα, προκειμένου να εξεύρει τον ως άνω μέσο όρο, έχει διαιρέσει τα ρητώς αναφερόμενα από τον ως άνω οικονομικό φορέα ασφαλιστικά ημερομίσθια που αντιστοιχούν σε κάθε ένα έτος, ήτοι 2022, 2023 και 2024, με διαιρέτη τα δύο (2) έτη και όχι τα τρία (3), που σαφώς στην προσφορά του δήλωσε. Ειδικότερα, στην προσφορά του ρητά αναφέρει ότι *«Οι μικτές αποδοχές των αντικαταστατών υπολογίζονται ως 24 ασφαλιστικά ημερομίσθια τακτικών αποδοχών για το πρώτο ημερολογιακό έτος 25,2 για το δεύτερο και 26,4 για το τρίτο. Αρά η αναλογία για την περίοδο εργασίας σε κάθε ημερολογιακό έτος είναι 11 ημερομίσθια για το 2022, 25,2 για το 2023 και 11 για το 2024 για κάθε ένα από τα άτομα πλήρους απασχόλησης, άρα 25,1 ημερομίσθια για κάθε έτος του έργου»* (βλ. αρχείο με τίτλο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ», σελ. 7/55). Συνεπώς, ο πρώτος λόγος της υπό κρίση πρώτης προδικαστικής προσφυγής που αφορά στην προσφορά του οικονομικού φορέα «S... Α.Ε.» απορρίπτεται ως αβάσιμος.

37. Επειδή με τον δεύτερο λόγο που αφορά στον οικονομικό φορέα «S... Α.Ε.», η πρώτη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υπολόγισε μη νόμιμα τις εργοδοτικές εισφορές. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι οι εργοδοτικές εισφορές για το σύνολο του προσωπικού έχουν υπολογισθεί βάσει του ποσοστού 22,77%, το οποίο σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας κατά την ημερομηνία υποβολής προσφοράς του διαγωνισμού (07.01.2022) αντιστοιχεί στο 3129 Πακέτο Κάλυψης που αφορά εργαζόμενους μερικής απασχόλησης με λιγότερες από 30 ώρες εβδομαδιαίως και πως, βάσει του προγράμματος

που ορίζει η Διακήρυξη, απαιτείται η απασχόληση και ενός δωρου πενθήμερου ατόμου, για το οποίο οι εργοδοτικές εισφορές εντάσσονται στο 3133 Πακέτο Κάλυψης με ποσοστό 24,92% καθώς πρόκειται για εργαζόμενο μερικής απασχόλησης από 30-39 ώρες εβδομαδιαίως, ο δε ως άνω οικονομικός φορέας δηλώνει πως όλοι οι εργαζόμενοι θα απασχολούνται λιγότερο από 30 ώρες εβδομαδιαίως, καθώς η δωρη απασχόληση δεν θα εκτελείται από διαφορετικό άτομο κάθε μέρα, δεν μπορεί να έχει καμία απολύτως βάση διότι οι υπηρεσίες θα παρέχονται σε τρία διαφορετικά κτίρια (1. ..., 2. .. και 3. ...) και σε ώρες εργασίας που συμπίπτουν μεταξύ τους, με αποτέλεσμα να μην δύναται η κάλυψη της δωρης απασχόλησης (06:00-12:00) και πως στην προσφορά του αναιρεί την εν λόγω εσφαλμένη παραδοχή περί μην απασχόλησης διαφορετικού ατόμου για την δωρη απασχόληση. Το γεγονός, αυτό προκύπτει βάσει των στοιχείων του Άρθρου 68 του Ν.3863/2010 που συμπεριλαμβάνονται στο αρχείο με τίτλο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ Προσφορά ΤΜΗΜΑ Β». Ειδικότερα, η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο ως άνω οικονομικό φορέας όφειλε να υπολογίσει με διαφορετικό ποσοστό τις εργοδοτικές εισφορές του απαιτούμενου προσωπικού και συγκεκριμένα για τους εργαζόμενους 4ωρης απασχόλησης (ήτοι με εργασίας κάτω των 30 ωρών εβδομαδιαίως) με ποσοστό 22,77% (3129 Πακέτο Κάλυψης) και για τον εργαζόμενο δωρης πενθήμερης απασχόλησης (ήτοι με εργασίας 30 ώρες εβδομαδιαίως) με ποσοστό 24,92% (3133 Πακέτο Κάλυψης με βαρέα) καθόσον το άτομο αυτό υπάγεται στον ΚΒΑΕ.

38. Επειδή, επί του δεύτερου λόγου της πρώτης προσφεύγουσας που αφορά στην προσφορά του οικονομικού φορέα «S... Α.Ε.», στην οικονομική προσφορά του έχει δηλώσει «Απαιτούμενος αριθμός ατόμων που θα απασχοληθούν στο έργο (αναλογία σε άτομα πλήρους απασχόλησης σύμφωνα με τις ώρες έργου ετησίως) Οι συνολικές Ωρες έργου ετησίως διαιρούνται με τις 52,14 εβδομάδες του έτους και στη συνέχεια με τις 40 ώρες εβδομαδιαίας εργασίας του κάθε εργαζόμενου $11418/52,14/40= 5,47468$ » και «Κόστος συνόλου εργοδοτικών εισφορών: Δεδομένου πως όλοι οι εργαζόμενοι θα απασχολούνται λιγότερο από 30ώρες εβδομαδιαίως (η δώρη βάρδια δεν θα εκτελείται από διαφορετικό άτομο κάθε ημέρα) οι εργοδοτικές

εισφορές από 01/06/2022 ως 31/05/2024 υπολογίζονται ως ποσοστό 22,77% επί των πάσης φύσεως αποδοχών των εργαζόμενων =65.570,37 € *22,77% =14.930,37 €» (βλ. αρχείο με τίτλο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ», σελ. 5/55). Επιπλέον, στα στοιχεία του άρ. 68 του Ν. 3863/2010 αναφέρει ως προς τα άτομα που θα απασχοληθούν «... Δευτέρα – Παρασκευή 06:00-10:00 (3 άτομα) 11:00-15:00 (1 άτομο) 15:00-19:00 (1 άτομο) Σαββατοκύριακα & Αργίες 06:00-10:00 (2 άτομα) 15:00-19:00 (1 άτομο) ... 2 Δευτέρα – Παρασκευή 06:00-12:00 (1 άτομο) ... 14 Δευτέρα – Παρασκευή 06:00-10:00 (1 άτομο) 14:00-18:00 (1 άτομο) Σαββατοκύριακα & Αργίες 06:00-10:00 (1 άτομο) Επιπλέον των παραπάνω παρέχονται μέχρι είκοσι (20) οχτάωρες ομοχειρίες (βάρδιες) ανά έτος για κάλυψη εκτάκτων αναγκών» (βλ. αρχείο με τίτλο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ», σελ. 9/55). Εν προκειμένω, η πρώτη προσφεύγουσα ερείδεται επί της εσφαλμένης παραδοχής ότι «τα συνολικά άτομα για όλα τα κτίρια που δηλώνει ότι θα διαθέσει είναι 8 άτομα για Δευτέρα – Παρασκευή και 4 άτομα για Σαββατοκύριακα & Αργίες» (σελ. 43/55), ενώ σαφώς και ρητώς, κατά τα ανωτέρω, ο οικονομικός φορέας δηλώνει ότι ο απαιτούμενος αριθμός ατόμων ανέρχεται σε 5,47468, αριθμός τον οποίο περιλαμβάνει στον υπολογισμό προς εξεύρεση των δηλωθέντων ποσών στην οικονομική προσφορά του. Ωστόσο, ο ως άνω οικονομικός φορέας, ενώ δηλώνει ως απαιτούμενο αριθμό ατόμων 5,47468, στον δε πίνακα στοιχείων του άρ. 68 του Ν. 3863/2010 παραθέτει διαφορετικό αριθμό ατόμων που θα απασχοληθούν, τα δε δηλωθέντα τετραγωνικά μέτρα καθαρισμού ανά άτομο ανά ημέρα καθαριότητας που δηλώνει ανέρχονται σε «Περίπου 410 τμ ανά άτομο τις Καθημερινές και Περίπου 690 τμ ανά άτομο για ΣΚΑ» (βλ. αρχείο με τίτλο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ», σελ. 9/55), χωρίς εντούτοις να παρατίθεται πώς προκύπτει το ως άνω αποτέλεσμα. Συνεπώς, δοθέντος ότι, κατά τα ανωτέρω, η προσφορά του οικονομικού φορέα «S... A.E.» παρίσταται ασαφής, κατά τα ως άνω στοιχεία, συνεπώς είναι αδύνατη η διαπίστωση εκ μέρους της ΕΑΔΗΣΥ περί του ορισμένου ή μη του προβαλλόμενου από την πρώτη προσφεύγουσα ισχυρισμού περί των δηλωθέντων ατόμων, η αναθέτουσα αρχή οφείλει όπως καλέσει τον ως άνω σε παροχή

διευκρινίσεων, ειδικότερα ως προς τα ανωτέρω δηλωθέντα στοιχεία, κατ' άρ. 88 του Ν. 4412/2016 και 3.1.2.1 της Διακήρυξης.

39. Επειδή, με τον δεύτερο λόγο της υπό κρίση δεύτερης προδικαστικής προσφυγής που αφορά στον οικονομικό φορέα «Μ...» και στη δεύτερη παρεμβαίνουσα, η δεύτερη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι έλαβε χώρα πλημμελής συμπλήρωση του ΕΕΕΣ διότι δεν αναφέρουν το Τμήμα για το οποίο υποβάλλουν προσφορά κατά παράβαση των όρων της Διακήρυξης. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι οι ως άνω στο οικείο πεδίο του ΕΕΕΣ δήλωσαν «ΥΠΟΒΟΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ». Επί του λόγου αυτού η δεύτερη παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι στο υποβληθέν Ε.Ε.Ε.Σ. της προσφοράς της και για τα δύο τμήματα του υπό κρίση διαγωνισμού στην ερώτηση «Κατά περίπτωση, αναφορά του τμήματος ή των τμημάτων για τα οποία ο οικονομικός φορέας επιθυμεί να υποβάλει προσφοράς» απάντησε ρητά «ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ», κατ' άρ. 1.3. της Διακήρυξης να συμμετάσχει και να υποβάλει προσφορά τόσο στο ΤΜΗΜΑ Α όσο και στο υπό κρίση ΤΜΗΜΑ Β του διαγωνισμού της Αναθέτουσας Αρχής με αριθμό διακήρυξης 42/2021. Επιπλέον, αναφέρει ότι σε κάθε περίπτωση η αναγραφή «ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ» στο υποβληθέν Ε.Ε.Ε.Σ. της προσφοράς δεν αποτελεί λόγο αποκλεισμού της προσφοράς της, αλλά, δύναται να τύχει εφαρμογής η διάταξη του άρ. 102 Ν. 4412/2016.

40. Επειδή, επί του δεύτερου λόγου της υπό κρίση δεύτερης προδικαστικής προσφυγής, όσον αφορά στην δεύτερη παρεμβαίνουσα, στο υποβληθέν ΕΕΕΣ της δήλωσε «Τμήματα που συμμετάσχει ο ΟΦ Κατά περίπτωση, αναφορά του τμήματος ή των τμημάτων για τα οποία ο οικονομικός φορέας επιθυμεί να υποβάλει προσφορά. Απάντηση: ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ» (βλ. αρχείο με τίτλο «2. ΕΕΕΣ», σελ. 4/21), το αυτό δε δήλωσε και ο οικονομικός φορέας «Μ...» («Τμήματα που συμμετάσχει ο ΟΦ Κατά περίπτωση, αναφορά του τμήματος ή των τμημάτων για τα οποία ο οικονομικός φορέας επιθυμεί να υποβάλει προσφορά. Απάντηση: ΥΠΟΒΟΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ», βλ. αρχείο με τίτλο «1. Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Σύμβασης Κ.- Δ.- Κ.pdf» εντός του φακέλου «ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ», σελ. 4/29). Όπως προκύπτει από την από 11.01.2023 απάντηση της

αναθέτουσας αρχής επί σχετικού ερωτήματος περί παροχής διευκρινίσεων της Εισηγήτριας, amφότεροι οι ως άνω οικονομικοί φορείς υπέβαλαν προσφορά για amφότερα τα Τμήματα της επίμαχης Διακήρυξης, ως είχαν τη δυνατότητα, κατ' άρ. 1.3 αυτής, κατά συνέπεια, ουδεμία πλημμέλεια παρίσταται στα υποβληθέντα ΕΕΕΣ τους, καθώς, δηλώνοντας ότι συμμετέχουν για το σύνολο του έργου, σαφώς περιλαμβάνονται amφότερα τα Τμήματα Α και Β. Δηλαδή, ουδόλως καθίστανται απορριπτέες οι προσφορές τους για το λόγο αυτό, καθώς σαφώς και ρητώς δηλώνουν ότι συμμετέχουν σε amφότερα τα ως άνω Τμήματα δια των υποβληθέντων ΕΕΕΣ τους. Επομένως, ο δεύτερος λόγος της δεύτερης προδικαστικής προσφυγής απορρίπτεται ως αβάσιμος.

41. Επειδή με τον τρίτο λόγο της δεύτερης προδικαστικής προσφυγής, η δεύτερη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η πρώτη παρεμβαίνουσα δεν έχει καταθέσει στην τεχνική προσφορά της προϊόντα φιλικά στο περιβάλλον, βάσει των απαιτήσεων της Διακήρυξης και του Παραρτήματος Α και πως στο έγγραφο «060 ΥΛΙΚΑ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ_signed» αναφέρει ότι θα διαθέσει το υλικό «ΔΙΣΚΙΑ- ...», ωστόσο δεν υποβάλλει, όπως απαιτείτο, και το ISO της παρασκευάστριας εταιρίας «Π. Κ. ΚΑΙ ΣΙΑ Ε.Ε.». Ακόμη, υποστηρίζει ότι η πρώτη προσφεύγουσα δεν περιλαμβάνει στην τεχνική προσφορά της προϊόντα φιλικά στο περιβάλλον, βάσει των απαιτήσεων της Διακήρυξης και του Παραρτήματος Α. Επί του λόγου αυτού η πρώτη προσφεύγουσα στην παρέμβασή της υποστηρίζει ότι όλα τα προσφερόμενα εξειδικευμένα προϊόντα καθαρισμού καλύπτουν πλήρως τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο Παράρτημα Α' της διακήρυξης και δη προς την απαίτηση περί προϊόντων «φιλικά προς το περιβάλλον», καθώς προέρχονται από τις εταιρίες «D...» και «K...», οι οποίες εφαρμόζουν και είναι πιστοποιημένες τόσο με το Σύστημα Διαχείρισης Ποιότητας κατά ISO 9001 όσο και με το Σύστημα Περιβαλλοντικής Διαχείρισης κατά ISO 14001 και προς απόδειξη αυτού έχει προσκομίσει στην προσφορά της τα εν λόγω πιστοποιητικά. Η πρώτη παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι στη Διακήρυξη υπάρχει ειδική πρόβλεψη για τα έγγραφα που απαιτείται να κατατεθούν με την προσφορά για τα απολυμαντικά προϊόντα και

αυτό είναι πληροφοριακά έντυπα, δελτία δεδομένων ασφαλείας και έγκριση κυκλοφορίας από τον ΕΟΦ και πως ειδικά για τα απολυμαντικά (χλώριο και δισκία Διχλωροϊσοκυανουρικού Νατρίου, (NaDCC)) αναγράφονται και οι προδιαγραφές που αυτά θα πρέπει να πληρούν. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι, από τη διατύπωση των όρων της διακήρυξης απαιτείται τα προϊόντα να καλύπτουν τις προδιαγραφές ISO 14001 και ISO 9001 και όχι να διαθέτει η παρασκευάστρια εταιρία ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ISO 14001 και ISO 9001 για τα συγκεκριμένα προϊόντα, παραθέτει δε απόσπασμα της υπ' αρ. 334/2022 απόφασης της ΕΑΔΗΣΥ, ως επίσης και τα άρ. 2.2.7 και 2.2.9.2 Β.5 της Διακήρυξης, υποστηρίζοντας ότι όπου, βάσει της Διακήρυξης, απαιτείτο η συνυποβολή συγκεκριμένων πιστοποιητικών ISO στην προσφορά, αυτά καθορίστηκαν ρητώς και πως η υποβολή του ISO της παρασκευάστριας εταιρείας που είναι η «Π. Κ. ΚΑΙ ΣΙΑ Ε.Ε.», για το υλικό "ΔΙΣΚΙΑ- ...", δεν ήταν υποχρεωτική, ούτε είχε τεθεί επί ποινή αποκλεισμού από τη Διακήρυξη, και ότι σε κάθε περίπτωση υπήρχε ασάφεια στο συγκεκριμένο όρο της Διακήρυξης, η δε αιτίαση της δεύτερης προσφεύγουσας υποστηρίζει ότι είναι και αλυσιτελής, διότι δεν θα μπορούσε να επιφέρει τον αποκλεισμό της, αλλά μόνο την κλήση εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής προς παροχή διευκρινίσεων, κατ' άρ. 102 Ν. 4412/2016. Επί του λόγου αυτού η αναθέτουσα αρχή, παραθέτοντας σχετικά αποσπάσματα της Διακήρυξης, υποστηρίζει ότι οι συμμετέχοντες οικονομικοί φορείς ουδεμία υποχρέωση είχαν -κατά το στάδιο σύνταξης και υποβολής των τεχνικών προσφορών τους- να συμπεριλάβουν το σύνολο των δικαιολογητικών που αφορούν πιστοποιήσεις των προϊόντων καθαρισμού και πως μόνο η ανάδοχος εταιρία, και μάλιστα κατά το στάδιο εκτέλεσης της σύμβασης, υποχρεούται να αποδείξει, προσκομίζοντας τα κατάλληλα έγγραφα, ότι τα προϊόντα καθαρισμού που προτίθεται να χρησιμοποιήσει, κατά την παροχή υπηρεσιών καθαριότητας, πληρούν το σύνολο των ανωτέρω λεπτομερώς αναφερομένων απαιτήσεων και όχι απλώς και μόνο ότι τα προϊόντα αυτά είναι φιλικά προς το περιβάλλον ή διαθέτουν τα ζητούμενα ISO. Συναφώς αναφέρει ότι η ανάδοχος εταιρία πρώτη παρεμβαίνουσα, μετά την πρόσκλησή της για την υποβολή δικαιολογητικών κατακύρωσης προσκόμισε, προς απόδειξη της τεχνικής

ικανότητας, όλα τα δικαιολογητικά που ορίζονται στην διακήρυξη (βλ. άρθρο 2.2.9.2., B4 και B5, σελ. 28-29), στα οποία συμπεριλήφθηκε το πιστοποιητικό σύμφωνα με το διεθνές πρότυπο ISO 9001:2015 για τη διαχείριση της ποιότητας και το πιστοποιητικό από ανεξάρτητο διαπιστευμένο φορέα συστήματος Περιβαλλοντικής Διαχείρισης ISO 14001:2015.

42. Επειδή κατά ρητή διάταξη της Διακήρυξης (άρ. 2.4.3.2), η τεχνική προσφορά θα πρέπει να καλύπτει όλες τις απαιτήσεις και τις προδιαγραφές που έχουν τεθεί από την αναθέτουσα αρχή στο Παράρτημα Α' της Διακήρυξης, περιγράφοντας ακριβώς πώς οι συγκεκριμένες απαιτήσεις και προδιαγραφές πληρούνται. Στο δε Παράρτημα Α ρητά ορίζεται ότι εξειδικευμένα προϊόντα καθαρισμού θα πρέπει να καλύπτουν τις προδιαγραφές ISO 14001 (φιλικά προς το περιβάλλον) και ISO 9001 (προϊόντα ποιότητας). Αναφορικά με την πρώτη προσφεύγουσα, ο λόγος αυτός παρίσταται απορριπτέος προεχόντως ως αόριστος. Τούτο διότι η δεύτερη προσφεύγουσα γενικώς και αορίστως υποστηρίζει ότι η πρώτη προσφεύγουσα ότι δεν έχει καταθέσει στην τεχνική προσφορά της προϊόντα φιλικά στο περιβάλλον, χωρίς να εξειδικεύει ποια εκ των δηλωθέντων δεν πληρούν τη σχετική απαίτηση. Η πρώτη προσφεύγουσα έχει υποβάλει με την προσφορά της έγγραφο στο οποίο αναφέρονται τα προσφερόμενα υλικά καθαρισμού και απολύμανσης (βλ. αρχείο με τίτλο «Πίνακας προτεινόμενων υλικών καθαρισμού και απολύμανσης»), όπου για τις κατηγορίες *«Γυαλιστικό υγρό ανοξείδωτων επιφανειών, Αποσμητικό για wc, Αυτογυάλιστη μεταλλική παρκετίνη για ανθεκτικά στο νερό, σκληρά δάπεδα, Ισχυρό αφαιρετικό παρκετινών, Προϊόν για κρυσταλλοποίηση με ψεκασμό για την συντήρηση ασβεστολιθικών πέτρινων δαπέδων (μάρμαρα), Καθαριστικό-απορρυπαντικό χώρων υγιεινής, δαπέδων, τοίχων , επιφανειών, νιπτήρων και ειδών υγιεινής, Καθαριστικό γενικής χρήσης, Καθαριστικό για χαλιά, μοκέτες και ταπετσαρίες, Συμπυκνωμένο σαμπουάν χαλιών για τον ενδιάμεσο καθαρισμό όλων των τύπων χαλιών μοκετών & ταπετσαριών, Ισχυρό αλκαλικό προϊόν για δύσκολους ρύπους (λάδια, γράσσα, ορυκτέλαια και κάθε είδους δύσκολη βρωμιά), Παρκετίνη δαπέδων υψηλής γυαλάδας, Επικαλυπτικό πόρων για δάπεδα linoleum, Ισχυρό αφαιρετικό αλάτων για χώρους υγιεινής,*

*Συμπυκνωμένο καθαριστικό τζαμιών, καθρεπτών και γυάλινων επιφανειών, Καθαριστικό γενικής χρήσης, Απολυμαντικό δαπέδου, Καθαριστικό και απολυμαντικό χώρων υγιεινής» ως κατασκευαστικός οίκος αναφέρεται η εταιρία «D...». Ως προς δε τα μηχανήματα, εργαλεία και τον πάσης φύσης εξοπλισμό, έχει υποβάλει έγγραφο με τίτλο «Ενδεικτικά μηχανήματα, εργαλεία και πάσης φύσεως εξοπλισμός», όπου αναφέρονται τα εν λόγω εργαλεία και μηχανήματα κατασκευής, μεταξύ άλλων, των εταιριών «K...» και «D...». Συναφώς, για τις εταιρίες αυτές έχει υποβάλει πιστοποιητικά ISO, όπως τούτο προκύπτει από το αρχείο με τίτλο «Πιστοποιητικά ISO Προμηθευτών», όπου, μεταξύ άλλων, περιλαμβάνονται για την «D...» πιστοποιητικά ISO 9001:2015 (σελ. 1-8/37), ISO 14001:2015 (σελ. 9-16/37), για την «K...» πιστοποιητικό ISO 9001:2015 (σελ. 27/37) και ISO 14001:2015 (σελ. 28/37). Επομένως, ο λόγος αυτός ως προς την πρώτη προσφεύγουσα, ανεξαρτήτως της αοριστίας του, θα ήταν απορριπτέος και ως αβάσιμος. Ως προς την πρώτη παρεμβαίνουσα, στο Παράρτημα Α ρητά ορίζεται ότι «*Τα απολυμαντικά (χλωρίο και δισκία Διχλωροϊσοκυανουρικού Νατρίου, (NaDCC) δαπέδων – επιφανειών να έχουν άδεια ΕΟΦ. Να αναγράφεται το ποσοστό του ενεργού χλωρίου, για παράδειγμα 4% έως 6% ή τα ppm που αποδεσμεύει ανά λίτρο νερού και γενικότερα η σύνθεσή τους καθώς και η ημερομηνία παραγωγής και λήξης.*», ουδόλως δε προβλέπεται η προσκόμιση του πιστοποιητικού ISO της κατασκευάστριας εταιρίας, καθώς η οικεία απαίτηση αφορά στα «*Εξειδικευμένα προϊόντα καθαρισμού, όπως προϊόντα γενικού καθαρισμού, γυαλιστικά επιφανειών, προϊόντα συντήρησης και σκληρής βρωμιάς δαπέδων, απολυμαντικά υγρά, υγρά αρωματικά, υγρά διαλύματα μικροβιοκτόντα, σφουγγαρίστρες, πανάκια, μάπες και λοιπά αναλώσιμα υλικά καθαρισμού*», στα οποία δεν περιλαμβάνονται τα απολυμαντικά δαπέδων- επιφανειών. Συνεπώς, ο επιμέρους αυτός ισχυρισμός απορρίπτεται ως αβάσιμος. Ως προς δε τον ισχυρισμό της δεύτερης προσφεύγουσας ότι η πρώτη παρεμβαίνουσα δεν έχει καταθέσει στην τεχνική προσφορά της προϊόντα φιλικά προς το περιβάλλον, αυτός θα πρέπει να απορριφθεί προεχόντως ως αόριστος. Εξ ετέρου, όπως προκύπτει από την τεχνική προσφορά της, έχει προσκομίσει, μεταξύ άλλων, πιστοποιητικό ISO 14001:2015 για την D... (βλ. αρχείο με τίτλο*

«059 ISO ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΡΙΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΥΛΙΚΩΝ, ΜΗΧΑΝΗΜ. & ΑΝΑΛΩΣΙΜΩΝ» σελ. 17-23/56), πιστοποιητικό ISO 14001:2015 για την BATIANIS COMPANY E.E. (βλ. αρχείο με τίτλο «059 ISO ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΡΙΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΥΛΙΚΩΝ, ΜΗΧΑΝΗΜ. & ΑΝΑΛΩΣΙΜΩΝ», σελ. 32, 34/56), πιστοποιητικό ISO 14001:2015 για την Κ... (βλ. αρχείο με τίτλο «059 ISO ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΡΙΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΥΛΙΚΩΝ, ΜΗΧΑΝΗΜ. & ΑΝΑΛΩΣΙΜΩΝ», σελ. 37/56), πιστοποιητικό ISO 14001:2015 για την «Δ. Ι. Δ. Ν. C.» (βλ. αρχείο με τίτλο «059 ISO ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΡΙΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΥΛΙΚΩΝ, ΜΗΧΑΝΗΜ. & ΑΝΑΛΩΣΙΜΩΝ», σελ. 40-41/56), πιστοποιητικό ISO 14001:2015 για την R. B. A.E. (βλ. αρχείο με τίτλο «059 ISO ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΡΙΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΥΛΙΚΩΝ, ΜΗΧΑΝΗΜ. & ΑΝΑΛΩΣΙΜΩΝ», σελ. 43/56), πιστοποιητικό ISO 14001:2015 για την Κ. A.E. ΣΚΟΥΠΕΣ-ΠΛΑΣΤΙΚΑ (βλ. αρχείο με τίτλο «059 ISO ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΡΙΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΥΛΙΚΩΝ, ΜΗΧΑΝΗΜ. & ΑΝΑΛΩΣΙΜΩΝ», σελ. 46/56). Συνεπώς, ο επιμέρους αυτός ισχυρισμός απορρίπτεται ως αβάσιμος. Σύμφωνα με τα ανωτέρω, ο τρίτος λόγος της υπό κρίση δεύτερης προδικαστικής προσφυγής απορρίπτεται στο σύνολό του.

43. Επειδή με τον τέταρτο λόγο η δεύτερη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η S... A.E. ... κατά παράβαση των διατάξεων της Διακήρυξης και του αρ. 68 του Ν. 3863/2010 δεν κατέγραψε στο αρχείο τα στοιχεία του ως άνω άρθρου, ειδικότερα, δεν κατέγραψε τον συνολικό αριθμό εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο παρά μόνο δηλώνει τα άτομα που θα απασχοληθούν ανά βάρδια και ανά ημέρα, που αν προστεθούν προκύπτουν 12 άτομα, επομένως υπολείπεται του ΕΛΚΠ, καθώς έπρεπε να είναι 240€ και όχι 220€ που υπολόγισε. Το αυτό υποστηρίζει και ως προς την πρώτη προσφεύγουσα. Η πρώτη προσφεύγουσα επί του λόγου αυτού υποστηρίζει ότι τα δηλωθέντα στοιχεία αφορούν τα άτομα ανά βάρδια και ανά ημέρα και όχι τα συνολικά άτομα φυσική παρουσία όπως αυτά προκύπτουν για την κάλυψη όλων των βαρδιών για όλες τις ημέρες της εβδομάδας και πως, βάσει του προγράμματος των απαιτούμενων βαρδιών για όλα τα κτίρια που απαιτεί η διακήρυξη και παραθέτει στο αρχείο με τίτλο «Στοιχεία του Άρθρου 68 του Ν.3863-2010 (Τμήμα Β΄)» της προσφοράς της, τα συνολικά άτομα που

απαιτούνται για την κάλυψη αυτών αντιστοιχούν σε : - Δευτέρα – Παρασκευή : 8 άτομα ανά ημέρα X 5 ημέρες = 40 βάρδιες - Σάββατο – Κυριακή : 4 άτομα ανά ημέρα X 2 ημέρες = 8 βάρδιες. Ήτοι $40 + 8 = 48$ συνολικές βάρδιες την εβδομάδα / 5 ημέρες = 9,6 άτομα => 10 συνολικά άτομα φυσική παρουσία, τα οποία θα καλύψουν όλες τις απαιτούμενες βάρδιες της εβδομάδας, συνεπώς, το ετήσιο κόστος της εισφοράς υπέρ ΕΛΠΚ για το σύνολο των απαιτούμενων ατόμων που έχει υπολογίσει στην προσφορά της ανέρχεται σε $10 \text{ άτομα} \times 20,00 \text{ €} = 200,00 \text{ €}$ και όχι όπως υποστηρίζει η δεύτερη προσφεύγουσα σε 240,00 € που αντιστοιχούν σε 12 συνολικά άτομα. Η αναθέτουσα αρχή με τις απόψεις της εκθέτει ότι από την επισκόπηση των οικονομικών προσφορών των ως άνω εταιριών, όπως αναλύθηκαν από τις ίδιες, προκύπτει ότι ορθώς συμπληρώθηκε το εν λόγω πεδίο, όπως απαιτείται και από το Παράρτημα Γ της Διακήρυξης και συνεπώς ορθώς υπολογίστηκε το προσφερόμενο από εκείνες εργατικό κόστος.

44. Επειδή, επί του τέταρτου λόγου, στο άρ. 2.4.4 της Διακήρυξης προβλέπεται ρητά, και δη επί ποινή αποκλεισμού, η εξειδίκευση των στοιχείων της παρ. 1 του άρ. 68 του Ν. 3863/2010 σε χωριστό κεφάλαιο της οικονομικής προσφοράς, βάσει του οποίου οι αναθέτουσες αρχές ζητούν από τις εταιρίες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης να αναφέρουν στην προσφορά τους, μεταξύ άλλων, τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχολήσουν στο έργο. Το κόστος κατασκηνώσεων ανέρχεται, σύμφωνα με το άρ. 89 του Ν. 3996/2011, σε 20€ ανά εργαζόμενο. Η πρώτη προσφεύγουσα έχει δηλώσει στην προσφορά της στο αρχείο με τίτλο «Στοιχεία του Άρθρου 68 του Ν.3863-2010 (Τμήμα Β΄)» στο πεδίο «Αριθμός εργαζομένων που θα απασχοληθούν: Σύμφωνα με το κάτωθι πρόγραμμα εργασίας». Στο δε πρόγραμμα εργασίας αναφέρει «α) ... Δευτέρα – Παρασκευή Σαββατοκύριακα & Αργίες 06:00-10:00 (3 άτομα) 06:00-10:00 (2 άτομα) 11:00-15:00 (1 άτομο) 15:00-19:00 (1 άτομο) 15:00-19:00 (1 άτομο) β) ... 2 Δευτέρα – Παρασκευή Σαββατοκύριακα & Αργίες 06:00-12:00 (1 άτομο) -- γ) ... 14 Δευτέρα – Παρασκευή Σαββατοκύριακα & Αργίες 06:00-10:00 (1 άτομο) 06:00-10:00 (1 άτομο) 14:00-18:00 (1 άτομο)». Τα ίδια ως άνω έχει δηλώσει και στο αρχείο με τίτλο «Πίνακας οικονομικής προσφοράς (Τμήμα

Β')», όπου δηλώνει επιπλέον στο πεδίο «Κόστος κατασκηνώσεων 200,00 €». Η δε εταιρία S... Α.Ε. ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ έχει δηλώσει στην προσφορά της «Τα άτομα που θα απασχοληθούν στο τμήμα Β της ... είναι ... Δευτέρα – Παρασκευή 06:00-10:00 (3 άτομα) 11:00-15:00 (1 άτομο) 15:00-19:00 (1 άτομο) Σαββατοκύριακα & Αργίες 06:00-10:00 (2 άτομα) 15:00-19:00 (1 άτομο) ... 2 Δευτέρα – Παρασκευή 06:00-12:00 (1 άτομο) ... 14 Δευτέρα – Παρασκευή 06:00-10:00 (1 άτομο) 14:00-18:00 (1 άτομο) Σαββατοκύριακα & Αργίες 06:00-10:00 (1 άτομο) Επιπλέον των παραπάνω παρέχονται μέχρι είκοσι (20) οχτάωρες ομοχειρίες (βάρδιες) ανά έτος για κάλυψη εκτάκτων αναγκών» (βλ. αρχείο με τίτλο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ», σελ. 9/55), επιπλέον δε έχει δηλώσει «Απαιτούμενος αριθμός ατόμων που θα απασχοληθούν στο έργο (αναλογία σε άτομα πλήρους απασχόλησης σύμφωνα με τις ώρες έργου ετησίως) Οι συνολικές Ωρες έργου ετησίως διαιρούνται με τις 52,14 εβδομάδες του έτους και στη συνέχεια με τις 40 ώρες εβδομαδιαίας εργασίας του κάθε εργαζόμενου $11418/52,14/40 = 5,47468$ » (βλ. αρχείο με τίτλο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ», σελ. 5/55), έχει δε δηλώσει «Κόστος κατασκηνώσεων 220,00 €». Από τα ως άνω προκύπτει ότι αμφότεροι οι ως άνω οικονομικοί φορείς έχουν δηλώσει, στο πεδίο περί του αριθμού των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο, όχι τα συνολικά άτομα φυσική παρουσία, αλλά τα άτομα ανά βάρδια και ανά ημέρα, όπως η πρώτη προσφεύγουσα με την παρέμβασή της υποστηρίζει, παραθέτοντας το πρώτον με την παρέμβασή της υπολογισμό περί των συνολικών ατόμων που απαιτούνται για την κάλυψη των αναγκών της επίμαχης σύμβασης. Αμφότεροι οι ως άνω οικονομικοί φορείς, δεν δήλωσαν ειδικώς και συγκεκριμένα τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στην εκτέλεση της επίμαχης σύμβασης στο οικείο πεδίο, αλλά παρέθεσαν τα άτομα ανά βάρδια και ανά ημέρα, από δε το δηλωθέν κόστος υπέρ ΕΛΠΚ προκύπτει ότι η μεν πρώτη προσφεύγουσα δήλωσε 10 άτομα φυσική παρουσία ($200,00\text{€} / 20 \text{€} = 10$), η δε εταιρία S... Α.Ε. ...δήλωσε 11 άτομα φυσική παρουσία ($220,00\text{€} / 20 \text{€} = 11$). Εξάλλου, από τις αναλύσεις των ανωτέρω οικονομικών φορέων στις προσφορές τους δεν προκύπτει ως αποτέλεσμα απλού μαθηματικού υπολογισμού ασφαλώς ο

συνολικός αριθμός των εργαζομένων. Ωστόσο, στο άρ. 2.4.4 της Διακήρυξης ρητώς προβλέπεται ότι «*Στην οικονομική προσφορά οι προσφέροντες υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, να εξειδικεύουν σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους τα στοιχεία της παρ. 1 του άρθρου 68 του ν. 3863/2010*», στα οποία ρητώς και σαφώς περιλαμβάνεται ο αριθμός των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο. Δηλαδή, δεν περιλαμβάνεται ειδικώς και συγκεκριμένως, και δη σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους, κατά παράβαση των άρ. 2.4.4, 2.4.6 της Διακήρυξης και του άρ. 68 του Ν. 3863/2010 ο συνολικός αριθμός των εργαζομένων που θα απασχοληθούν προς κάλυψη των απαιτήσεων της σύμβασης. Συνεπώς, ο τέταρτος λόγος της δεύτερης προδικαστικής προσφυγής γίνεται δεκτός ως βάσιμος, οι δε προσφορές των ως άνω οικονομικών φορέων καθίστανται απορριπτέες για το λόγο αυτό.

45. Επειδή με τον πέμπτο λόγο της υπό κρίση δεύτερης προδικαστικής προσφυγής η δεύτερη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η εταιρία Μ... Α.Ε. στο άρ. 68 της οικονομικής της προσφοράς δηλώνει ότι θα απασχολήσει για το συγκεκριμένο έργο 10 συνολικά άτομα φυσική παρουσία και πως σε κάθε εργαζόμενο αντιστοιχούν 320,69 τ.μ., χωρίς να κάνει διαχωρισμό ανά βάρδια και ανά κτίριο. Βάσει δε αυτών που έχει δηλώσει, διαπιστώνεται ότι τα δηλωθέντα 320,69 τ.μ. δεν καλύπτουν τα ελάχιστα απαιτούμενα τ.μ. τόσο ανά άτομο ανά βάρδια ανά κτίριο και ανά άτομο ανά κτίριο και στα 3 κτίρια, καθώς και στο κτίριο της ... 2 απαιτούνται 469,50 τ.μ. ανά άτομο, στο κτίριο ... 14 απαιτούνται 560τ.μ. ανά άτομο αλλά και στο κτίριο της ... , ακόμα και ανεξαρτήτως βάρδιας, απαιτούνται 2177,40 τ.μ./5 άτομα= 435,48 τ.μ. ανά άτομο, επομένως, κατά τα ως άνω, η δεύτερη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσφορά του ως άνω οικονομικού φορέα πρέπει να απορριφθεί λόγω εσφαλμένου/πλασματικού υπολογισμού των τ.μ. ανά άτομο ανά κτίριο, καθώς υπολείπονται των τετραγωνικών μέτρων, βάσει των απαιτούμενων στη Διακήρυξη και των δηλωμένων στο άρ. 68.

46. Επειδή, επί του πέμπτου λόγου της δεύτερης προδικαστικής προσφυγής, στο άρ. 2.4.4 της Διακήρυξης προβλέπεται ρητά, και δη επί ποινή αποκλεισμού, η εξειδίκευση των στοιχείων της παρ. 1 του άρ. 68 του Ν.

3863/2010, βάσει του οποίου οι αναθέτουσες αρχές ζητούν από τις εταιρίες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης να αναφέρουν στην προσφορά τους, μεταξύ άλλων, τα τετραγωνικά μέτρα καθαρισμού ανά άτομο, όταν πρόκειται για καθαρισμό χώρων. Ο οικονομικός φορέας Μ... Α.Ε. έχει δηλώσει στην προσφορά του ότι θα απασχολήσει «10 άτομα φυσική παρουσία» και πως αντιστοιχούν ανά άτομο «320,69 περίπου» τετραγωνικά μέτρα (βλ. αρχείο με τίτλο «3. Στοιχεία του Άρθρου 68 του Ν.3863-2010.pdf» εντός του φακέλου «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ»). Σύμφωνα με τη Διακήρυξη, ειδικότερα το Παράρτημα Α, Ενότητα Β, τα τετραγωνικά μέτρα που αντιστοιχούν στο επίμαχο Τμήμα Β ανέρχονται συνολικά σε 3.206,90 τ.μ. (... (κλειστοί χώροι) 1.771,00 m² + Προαύλιοι χώροι 406,40 m² + ... 2 469,50 m² + ... 14 560,00 m²). Από τα δηλωθέντα, από τον ως άνω οικονομικό φορέα, άτομα και τα τετραγωνικά μέτρα που αντιστοιχούν ανά άτομο, προκύπτει ότι ουδόλως αυτά υπολείπονται των συνολικών τετραγωνικών μέτρων, σύμφωνα με τη Διακήρυξη, καθώς $10 \text{ άτομα} \times 320,69 \text{ τ.μ.} = 3.206,90 \text{ τ.μ.}$. Συνεπώς, ο πέμπτος λόγος απορρίπτεται ως αβάσιμος.

47. Επειδή με τον έκτο λόγο της υπό κρίση δεύτερης προδικαστικής προσφυγής, η δεύτερη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η πρώτη παρεμβαίνουσα, η εταιρία Σ... Α.Ε., η εταιρία Μ...Υ Α.Ε. και η πρώτη προσφεύγουσα έχουν υπολογίσει εσφαλμένα τις ασφαλιστικές εισφορές σε ύψος χαμηλότερο του νομίμου. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι η αναθέτουσα αρχή κοινοποίησε το υπ' αρ. πρωτ. 21121/30.12.2021 έγγραφο διευκρινίσεων, όπου όριζε ότι η σύμβαση θα ξεκινήσει την 01.06.2022 και θα λήξει στις 31.05.2024, άρα όφειλαν να υπολογίσουν για ένα μέρος της σύμβασης, δηλαδή για τους μήνες του 2022, τις μειωμένες εργοδοτικές εισφορές του Ν. 4756/2020 και για άλλο μέρος, για τους μήνες του 2023 και του 2024, τις εργοδοτικές εισφορές που ίσχυαν πριν τη μείωση του ως άνω νόμου. Ισχυρίζεται δε ότι το βασικότερο σφάλμα των ως άνω είναι ότι για όλο το επίμαχο χρονικό διάστημα εκτέλεσης της σύμβασης υπολόγισαν μειωμένες εισφορές και όχι προσαυξημένες για το 2023, παρά το ότι ο Ν. 4756/2020 έχει περιορισμένη χρονική ισχύ έως 31.12.2022. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι η πρώτη παρεμβαίνουσα ως προς την 4ωρη απασχόληση δηλώνει 54824,21€

πάσης φύσης αποδοχές, άρα το κόστος των ασφαλιστικών εισφορών θα έπρεπε να είναι $54824,21 \times 24,04\% = 13179,74\text{€}$, αντί του δηλωθέντος 12620,53€ και πως ετησίως υπολείπεται σε $13179,74 - 12620,53 = 559,21\text{€}$ και στη διετία 1118,42€ και, ως προς την 6ωρη απασχόληση, δηλώνει 8919,48€ πάσης φύσης αποδοχές, άρα το κόστος των ασφαλιστικών εισφορών θα έπρεπε να είναι $8919,48 \times 26,19\% = 2336,01\text{€}$ αντί του δηλωθέντος 2245,03€ και πως ετησίως υπολείπεται $2336,01 - 2245,03 = 90,98\text{€}$ και στη διετία κατά 181,96€. Συνεπώς, υποστηρίζει ότι συνολικά υπολείπεται στη διετία κατά $1118,42 + 181,96 = 1300,38\text{€}$. Ως προς την εταιρία S... Α.Ε., η δεύτερη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δηλώνει 65570,37€ πάσης φύσης αποδοχές, άρα το κόστος των ασφαλιστικών εισφορών θα έπρεπε να είναι $65570,37 \times 24,04\% = 15763,12\text{€}$, αντί του δηλωθέντος 14930,37€ και πως ετησίως υπολείπεται $14930,37 - 832,75 = 832,75\text{€}$ και στη διετία κατά 1665,49€. Ως προς την εταιρία M... Α.Ε., υποστηρίζει ότι δηλώνει 65873,46€ πάσης φύσης αποδοχές, άρα το κόστος των ασφαλιστικών εισφορών θα έπρεπε να είναι $65873,46 \times 24,04\% = 15835,98\text{€}$, αντί του δηλωθέντος 15167,07€ και πως ετησίως υπολείπεται $15835,98 - 15167,07 = 668,91\text{€}$ και στη διετία κατά 1337,82€. Αναφορικά με την πρώτη προσφεύγουσα, η δεύτερη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δηλώνει 67569,24€, άρα το κόστος των ασφαλιστικών εισφορών θα έπρεπε να είναι $67569,24 \times 24,04\% = 16243,65\text{€}$, αντί του δηλωθέντος 15674,11€ και πως, ετησίως υπολείπεται κατά $16243,65 - 15674,11 = 569,54\text{€}$ και στη διετία κατά 1139,08€. Η πρώτη προσφεύγουσα με την παρέμβασή της υποστηρίζει ότι από το ισχύον κατά το χρόνο υποβολής της προσφοράς, ήτοι στις 07-01-2022, κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού, δεν ρυθμίζεται το ύψος του ποσοστού των ασφαλιστικών εισφορών κατά το έτος 2023 και επέκεινα, ενώ ουδείς δύναται κατά πάντα χρόνο να προκαταβάλει τον κανονιστικό νομοθέτη ως προς τον καθορισμό του ύψους του ποσοστού των ασφαλιστικών εισφορών για τα επόμενα έτη και πως, ως εκ τούτου, δεν δύναται να υποστηριχθεί ότι κατά το έτος 2023 και επέκεινα, το ύψος του ποσοστού των ασφαλιστικών εισφορών θα ανέρχεται, μετά βεβαιότητας, στο, προ του Ν. 4756/2020, ύψος και επί τη βάση παραδοχής – και όχι βεβαιότητας – περί το μέλλοντα νόμο να αποκλείσει

νομίμως προσφορά σε διαγωνισμό, σημειώνει δε ότι η Διακήρυξη δεν περιλαμβάνει καμία ρύθμιση ως προς το ζήτημα του ύψους του ποσοστού των ασφαλιστικών εισφορών για το 2023 και εφεξής, υποστηρίζοντας ότι συντρέχει ασάφεια του κανονιστικού πλαισίου του διαγωνισμού ως προς τον υπολογισμό του ύψους των ασφαλιστικών εισφορών για τον ακριβή χρόνο εκτέλεσης της συμβάσεως, η οποία δεν μπορεί να οδηγήσει σε αποκλεισμό διαγωνιζόμενου, διότι τυχόν ασάφειες των εγγράφων της σύμβασης, κατά παγία νομολογία, δεν μπορούν να ερμηνεύονται εις βάρος των διαγωνιζομένων. Η πρώτη παρεμβαίνουσα επί του λόγου αυτού ισχυρίζεται ότι δεν νοείται παράβαση της εργατικής νομοθεσίας, εφόσον κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς δεν προβλεπόταν ρητά ούτε στον νόμο ούτε στην επίδικη Διακήρυξη το ποσοστό ασφαλιστικών εισφορών που ήθελε ισχύσει μετά από 31-12-2022, παραθέτει δε αποσπάσματα αποφάσεων της ΕΑΔΗΣΥ. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι τόσο η επέκταση πριν από την 31η-12-2022 όσο και η αυτοδίκαιη λήξη του εξαιρετικού ασφαλιστικού καθεστώτος την 31η-12-2022 είναι δυο εξίσου υπαρκτά ενδεχόμενα κατά το χρόνο διενέργειας του διαγωνισμού, εν μέσω πανδημίας COVID-19 και χωρίς την προοπτική λήξης της έκτακτης υγειονομικής κατάστασης, και συνεπώς της δύσκολης οικονομικής συγκυρίας, να διαφαίνεται στον ορίζοντα. Η δεύτερη προσφεύγουσα με το υπόμνημά της επί των ως άνω ισχυρισμών της πρώτης παρεμβαίνουσας υποστηρίζει ότι το ποσοστό 23,32% είναι το μεσοσταθμικό ποσοστό της προσφοράς που προκύπτει: $14865,56\text{€} \text{ δηλωμένες εισφορές} / 63743,69\text{€} \text{ δηλωμένες πάσης φύσης αποδοχές} \times 100 = 23,32\%$ και πως αυτό υπολείπεται από το μεσοσταθμικό ποσοστό 24,04% που έπρεπε να υπολογίσει για μερικής απασχόλησης και από το μεσοσταθμικό ποσοστό 26,19% για βαρέα μερικής απασχόλησης. Επιπλέον, αναφέρει ότι το σφάλμα της πρώτης παρεμβαίνουσας είναι ότι για όλο το επίμαχο χρονικό διάστημα εκτέλεσης της σύμβασης υπολόγισε μειωμένες εισφορές και όχι προσαυξημένες για το 2023, παρά το ότι ο Ν. 4756/2020 έχει περιορισμένη χρονική ισχύ μέχρι 31.12.2022 και πως τα ποσοστά 23,02% για μερικής απασχόλησης και 25,17% για βαρέα μερικής που υπολόγισε αφορούν μόνο στο έτος 2022 και όχι στο έτος 2023 που διαμορφώνονται σε 24,56% και

26,71%, αντίστοιχα. Η αναθέτουσα αρχή με τις απόψεις της υποστηρίζει ότι η χρονική ισχύς των μειωμένων εισφορών, κατ' άρ. 48 του Ν. 4674/2020, παρατάθηκε με το άρ. 81 του Ν. 4826/2021, έως τις 31η.12.2022 και με το άρ. 5 του Ν. 4997/2022, υπό τον τίτλο «μόνιμη μείωση ασφαλιστικών εισφορών» παγιώθηκε το ελαττωμένο, δυνάμει των οικείων νομοθετικών διατάξεων, ποσοστό των ασφαλιστικών εισφορών. Υποστηρίζει, επιπλέον, ότι ο λόγος αυτός της δεύτερης προδικαστικής προσφυγής εκκινεί από την παραδοχή ότι οι ασφαλιστικές εισφορές για το έτος 2023 και εντεύθεν θα πρέπει να υπολογιστούν στα αυξημένα ποσοστά που ίσχυαν προ της 1-1-2021, αποβαίνει απορριπτέος ως στηριζόμενος σε εσφαλμένη προϋπόθεση διότι, ύστερα από την θέση σε ισχύ του άρ. 5 του Ν. 4997/2022, οι προσφορές των συμμετεχουσών εταιριών, που υπολόγισαν μειωμένο ποσοστό ασφαλιστικών εισφορών, με αναγωγή στις οικείες νομοθετικές διατάξεις, δεν υπολείπονται του ελάχιστου νόμιμου εργατικού κόστους, τόσο κατά τον χρόνο σύνταξης τους όσο και καθ' όλο το χρόνο εκτέλεσης της σύμβασης.

48. Επειδή επί του έκτου λόγου της υπό κρίση δεύτερης προδικαστικής προσφυγής, από τη σαφή γραμματική διατύπωση της προεκτεθείσας στη σκ. 20 ρύθμισης του άρ. 31 του Ν. 4756/2020, και ιδίως της παραγράφου 3 αυτού, τον σκοπό της, όπως αυτός διαγράφεται στην οικεία εισηγητική έκθεση (ελάφρυνση του μισθολογικού κόστους κατά την δύσκολη οικονομική συγκυρία που είχε διαμορφωθεί εξαιτίας της επιδημίας του κορωνοϊού) και τη συστηματική της θέση στο πλέγμα των οικείων κοινωνικοασφαλιστικών ρυθμίσεων, συνάγεται ότι αυτή ενέχει εξαιρετικό, προσωρινό χαρακτήρα, ώστε, μετά την πάροδο του ρητώς οριοθετημένου χρονικού πεδίου εφαρμογής της, επανέρχεται αυτοδικαίως το προϊσχύον νομοθετικό καθεστώς, εκτός εάν, εν τω μεταξύ, ο νομοθέτης, επανεκτιμώντας την οικονομική κατάσταση, προβεί σε νέα ρύθμιση (βλ. ΔΕφΠειραιά Α338/2022, σκ. 7). Κρίσιμος χρόνος, από την άποψη του ισχύοντος νομοθετικού καθεστώτος, για τη διαμόρφωση της προσφοράς συμμετέχοντος σε διαγωνισμό, είναι ο χρόνος της διενέργειας του διαγωνισμού (ΕΑ ΣΤΕ 74/2021, 17/2011, 89/2010, 1194/2009). Σύμφωνα δε με την αρχή της νομιμότητας, που διέπει το σύνολο της διοικητικής δράσης, κάθε διακήρυξη

δημόσιου διαγωνισμού πρέπει, ακόμη και αν ελλείπει σχετική ρήτρα, να ερμηνεύεται ως επιβάλλουσα στους οικονομικούς φορείς να τηρούν, κατά τη διαμόρφωση της προσφοράς τους, τις κείμενες διατάξεις, μεταξύ των οποίων προέχουσα θέση έχουν οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας περί της κατώτερης νόμιμης αμοιβής της εργασίας και της νομοθεσίας περί κοινωνικής ασφάλισης (ΕΑ ΣτΕ 1100/2010, 791,840,1172/2008). Συνεπώς, οι διαγωνιζόμενοι οφείλουν, επί ποινή αποκλεισμού, να διαμορφώσουν την οικονομική τους προσφορά συμπεριλαμβάνοντας, μεταξύ άλλων, και το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά, στους ίδιους δε απόκειται να αναζητήσουν στην κείμενη ασφαλιστική νομοθεσία το ποσοστό της ασφαλιστικής εισφοράς που αντιστοιχεί στους απασχολούμενους που θα χρησιμοποιήσουν για την παροχή των ένδικων υπηρεσιών, προκειμένου να το συνυπολογίσουν στη προσφερόμενη από αυτούς τιμή. Περαιτέρω, οικονομική προσφορά, που δεν καλύπτει το ελάχιστο κατά νόμο εργατικό και ασφαλιστικό κόστος για την παροχή των προς ανάθεση υπηρεσιών, αποκλείεται από τον διαγωνισμό (ΣτΕ ΕΑ 288/2020, 198/2013). Σύμφωνα με το άρθ. 31, παρ. 3 του Ν. 4756/2020, το οποίο τροποποιήθηκε με το άρθ. 81 του Ν. 4826/2021, οι μειωμένες ασφαλιστικές εισφορές, όπως ειδικότερα στο άρθρο αυτό προσδιορίζονται, ισχύουν σαφώς και ρητά μέχρι την 31η.12.2022. Κατά τον κρίσιμο από πλευράς ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου, χρόνο διενέργειας του διαγωνισμού, είχε τεθεί σε ισχύ η ρύθμιση του άρθ. 31 του Ν. 4756/2020, όπως αυτή τροποποιήθηκε, επομένως, εφόσον η ρύθμιση αυτή είχε σαφώς προσδιορισμένη χρονική ισχύ, μετά την πάροδο της οποίας επανέρχεται αυτοδικαίως το προηγούμενο ασφαλιστικό καθεστώς, οι οικονομικοί φορείς που συμμετείχαν στον ένδικο διαγωνισμό όφειλαν καταρχήν να γνωρίζουν και να εφαρμόσουν σωστά την παραπάνω διάταξη σε συνδυασμό με τις προϊσχύσασες και τις λοιπές κοινωνικοασφαλιστικές ρυθμίσεις και να διαμορφώσουν αναλόγως τις οικονομικές τους προσφορές υπολογίζοντας τις αναλογούσες ασφαλιστικές εισφορές με μειωμένο ποσοστό μόνο έως τις 31.12.2022, χωρίς να ασκεί επιρροή από την άποψη αυτή (της νόμιμης διαμόρφωσης της οικονομικής προσφοράς) τυχόν μεταγενέστερη του χρονικού αυτού σημείου νομοθετική

ρύθμιση (βλ. ΔΕφΑθηνών Α999/2022, σκ. 12, ΔΕφΘεσσαλονίκης Α357/2022, σκ. 10, ΔΕφΠειραιά Α338/2022, σκ. 11), τούτο διότι, σε αντίθετη περίπτωση, θα παραβιαζόταν η αρχή της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων. Σύμφωνα με το άρ. 6.2.1 της Διακήρυξης, η σύμβαση «θα ξεκινήσει από την 01.06.2022 και λήγει την 31.05.2024 με δικαίωμα προαίρεσης της ... για ένα (1) ακόμη έτος.», το αυτό δε περιλαμβάνεται και στο έγγραφο υπ' αρ. πρωτ. 21121/30.12.2021 της αναθέτουσας αρχής με θέμα «Αιτήματα παροχής διευκρινήσεων επί της διακήρυξης με αριθμό 52/2021 Διεθνούς Ηλεκτρονικού Ανοικτού Διαγωνισμού για την προμήθεια υπηρεσιών καθαριότητας των εγκαταστάσεων της ... ΑΕ (κτίρια ... και ...- ...3)». Δοθέντος ότι ο συμβατικός χρόνος είναι σαφώς προσδιορισμένος, κατά τη Διακήρυξη και τις δοθείσες διευκρινίσεις, οι ασφαλιστικές εισφορές θα έπρεπε να υπολογιστούν με μειωμένα ποσοστά από τους συμμετέχοντες μόνο έως τις 31.12.2022, κατά την ισχύσασα, κατά τον κρίσιμο χρόνο υποβολής προσφορών, διάταξη. Η πρώτη παρεμβαίνουσα δήλωσε ότι υπολογίζει ασφαλιστικές εισφορές σε ποσοστό 25,17% και 23,02% για βαρέα και μικτά ένσημα μερικής απασχόλησης, αντίστοιχα (βλ. αρχείο με τίτλο «004 ΑΝΑΛ ... ΚΑΘ (...)_signed»). Η S... Α.Ε. δήλωσε στην προσφορά της ότι «οι εργοδοτικές εισφορές από 01/06/2022 ως 31/05/2024 υπολογίζονται ως ποσοστό 22,77% επί των πάσης φύσεως αποδοχών των εργαζόμενων = $65.570,37 \text{ €} \times 22,77\% = 14.930,37 \text{ €}$ » (βλ. αρχείο με τίτλο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ»), η M... Α.Ε. δήλωσε στην προσφορά της ότι υπολογίζει «• Συνολικό ετήσιο κόστος εργοδοτικών εισφορών : $65.873,46 \text{ €} \times 23,02\% = 15.164,07 \text{ €}$ » (βλ. αρχείο με τίτλο «2. Πίνακας Οικονομικής προσφοράς -pdf» εντός του φακέλου «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ») και η πρώτη προσφεύγουσα δήλωσε στην παρέμβασή της ότι «Κατά τον χρόνο υποβολής των προσφορών, το ισχύον ποσοστό των ασφαλιστικών εισφορών ανερχόταν σε 23,02 % για τη μερική απασχόληση εργαζομένων που δεν υπάγονται στον Κ.Β.Α.Ε. και 25,17 % για τη μερική απασχόληση εργαζομένων υπαγόμενων στον Κ.Β.Α.Ε.», στη δε οικονομική προσφορά της δηλώνει 67.569,24 € ετησίως για της πάσης φύσης μικτές αποδοχές και το ποσό των 15.674,11 € ετησίως για ασφαλιστικές εισφορές (βλ. αρχείο με τίτλο «Στοιχεία του Άρθρου 68 του Ν.3863-2010 (Τμήμα Β΄)»).

Εντούτοις, όπως βάσιμα υποστηρίζει η δεύτερη προσφεύγουσα, οι ως άνω οικονομικοί φορείς όφειλαν, για το συμβατικό διάστημα από 01.01.2023 και έπειτα, όπως διαμορφώσουν τις οικονομικές προσφορές τους υπολογίζοντας τις ασφαλιστικές εισφορές όπως ίσχυαν προ της θέσπισης της ως άνω διάταξης του άρ. 31 του Ν. 4756/2020, όπως τροποποιήθηκε, σε κάθε δε περίπτωση, χωρίς τον υπολογισμό μειωμένων ασφαλιστικών εισφορών, καθότι αυτές είχαν σαφώς προσδιορισμένη χρονική ισχύ έως τις 31.12.2022. Ωστόσο, οι ως άνω οικονομικοί φορείς, μη διατυπωθείσας αμφιβολίας ή επιφύλαξης εκ μέρους τους ως προς το ισχύον κοινωνικοασφαλιστικό καθεστώς, δεν τήρησαν τους ισχύοντες κοινωνικοασφαλιστικούς κανόνες, υπολογίζοντας ασφαλιστικές εισφορές κατώτερες των νομίμων, κατά παράβαση των άρ. 2.4.4., 1.7, 1.4 της Διακήρυξης, καθώς και των αντίστοιχων άρ. 18 παρ. 2 και 95 παρ. 5 α' του ν. 4412/2016. Οι δε ισχυρισμοί της πρώτης παρεμβαίνουσας και της αναθέτουσας αρχής περί της μονιμοποίησης των ασφαλιστικών εισφορών κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες, σύμφωνα με το Ν. 4997/2022 απορρίπτονται ενόψει των γενομένων δεκτών ανωτέρω ως προς τη μη εφαρμογή τυχόν μεταγενέστερης του κρίσιμου χρονικού σημείου διενέργειας του διαγωνισμού νομοθετικής ρύθμισης. Τούτο διότι ο ανωτέρω νόμος δημοσιεύθηκε στις 25.11.2022 (ΦΕΚ Α' 219/25.11.2022), ήτοι σε χρόνο πολύ μεταγενέστερο του κρίσιμου χρόνου της καταληκτικής ημερομηνίας υποβολής προσφορών (07.01.2022). Η ουσιώδης, δε, αυτή πλημμέλεια, που δεν επιδέχεται συμπλήρωσης ή διόρθωσης, συνιστά λόγο απόρριψης της προσφοράς τους, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρ. 2.4.6. της Διακήρυξης και το στοιχούν προς αυτήν άρ. 91 παρ. 1 α' του Ν. 4412/2016 (πρβλ. ΣτΕ Ε.Α.285/2020, 313/2015, 1100/2010). Κατόπιν των ανωτέρω, ο έκτος υπό κρίση λόγος της δεύτερης προδικαστικής προσφυγής πρέπει να γίνει δεκτός ως βάσιμος.

49. Επειδή, με τον έβδομο λόγο, η δεύτερη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο οικονομικό φορέας S... Α.Ε. δηλώνει ως κόστος ωρομισθίου εργαζομένου το ποσό των 4,44€ αντί του ορθού $29,62 \times 6/40 = 4,443\text{€}$, όπως ειδικότερα υπολογίζει στην προδικαστική προσφυγή της. Υποστηρίζει δε ότι η οικονομική προσφορά του υπολείπεται των υπολογισμών σε όλα τα πεδία του

εργατικού κόστος και πως το ορθό εργατικό κόστος θα ήταν $(65570,37 \text{ πάσης φύσης αποδοχές} + 14930,37 \text{ ασφ. εισφορές})/4,44 \times 4,443 = 80500,74/4,44 \times 4,443 = 80555,13\text{€}$ και πως η προσφορά του υπολείπεται του εργατικού κόστους κατά $80555,13 - 80500,74 = 54,39\text{€}$ ανά έτος και $108,78\text{€}$ στην διετία. Ως προς την δεύτερη παρεμβαίνουσα, η δεύτερη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ομοίως δηλώνει ως κόστος ωρομισθίου εργαζομένου το ποσό των $4,44\text{€}$ αντί του ορθού $29,62 \times 6/40 = 4,443\text{€}$ και πως η οικονομική προσφορά της υπολείπεται των υπολογισμών σε όλα τα πεδία του εργατικού κόστος, συναφώς ότι το ορθό εργατικό κόστος θα ήταν $(65294,16 \text{ πάσης φύσης αποδοχές} + 17100,54 \text{ ασφ. εισφορές})/4,44 \times 4,443 = 82394,70/4,44 \times 4,443 = 82450,36\text{€}$. Επομένως, ισχυρίζεται ότι η οικονομική προσφορά της υπολείπεται του εργατικού κόστους κατά $82450,36 - 82394,70 = 55,66\text{€}$ ανά έτος και $111,33\text{€}$ στην διετία. Η δεύτερη παρεμβαίνουσα υποστηρίζει με την παρέμβασή της ότι η κατάρτιση της οικονομικής προσφοράς της με ημερομίσθιο ύψους $29,62 \text{ €}$ και η στρογγυλοποίηση του ωρομισθίου στα δύο δεκαδικά ψηφία (από $4,443 \text{ €}$ σε $4,44 \text{ €}$) είναι απολύτως νόμιμη και σύμφωνη με τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας και τους γενικούς κανόνες στρογγυλοποίησης ποσών σε ευρώ, παραθέτει δε σχετικές διατάξεις και αναφέρει πως όπως έχει και νομολογιακά κριθεί, δεν υπάρχει κανόνας που να κωλύει την έκφραση ποσών με ακρίβεια δύο ή περισσότερων δεκαδικών ψηφίων κατά την κατάρτιση από τους διαγωνιζομένους της οικονομικής προσφοράς τους και δη είτε πρόκειται για «ενδιάμεσο υπολογισμό» είτε πρόκειται για το τελικό εξαγόμενο των υπολογισμών που περιέχονται σ' αυτήν, υπό την έννοια ότι χρηματικά ποσά σε ενδιάμεσους υπολογισμούς, τα οποία δεν πρόκειται να καταβληθούν ή να καταλογισθούν και εκφράζονται σε ευρώ, κατά τις ενδιάμεσες μετατροπές, στρογγυλοποιούνται τουλάχιστον στο δεύτερο δεκαδικό ψηφίο, χωρίς να αποκλείεται συμβατικά μεγαλύτερος βαθμός ακριβείας. Συνεπώς, υποστηρίζει ότι ο παρατεθείς ισχυρισμός της δεύτερης προσφεύγουσας για συνυπολογισμό λανθασμένου ωρομισθίου στην οικονομική της προσφορά πρέπει ν' απορριφθεί ως αυθαίρετος, ερειδόμενος στην εσφαλμένη προϋπόθεση και εν τέλει αβάσιμος, καθώς στην διακήρυξη, η οποία θεσπίζει το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού και θέτει τις συναφείς

υποχρεώσεις των διαγωνιζομένων, δεν υπάρχει κανόνας που να κωλύει την έκφραση ποσών με ακρίβεια δύο δεκαδικών ψηφίων κατά την κατάρτιση από τους διαγωνιζομένους της οικονομικής προσφοράς τους -και δη είτε πρόκειται για «ενδιάμεσο υπολογισμό» είτε πρόκειται για το τελικό εξαγόμενο των υπολογισμών που περιέχονται σ' αυτήν.

50. Επειδή επί του έβδομου λόγου της υπό κρίση δεύτερης προδικαστικής προσφυγής, ο οικονομικό φορέας S... A.E. υπολογίζει την οικονομική προσφορά του αναφέροντας ότι *«Ωρομίσθιο εργαζομένου (Βάσει της ΣΣΕ στην οποία υπάγονται) 4,36€ Στην οικονομική προσφορά έχει εφαρμοστεί η αύξηση 2% του εργατικού κόστους που προβλέπεται σύμφωνα με το ΦΕΚ 6263/27-12-2021 $4,36\text{€} \times 1,02 = 4,44\text{€}$ »* (βλ. αρχείο με τίτλο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ», σελ. 4/55). Συναφώς, η δεύτερη παρεμβαίνουσα έχει δηλώσει ως ωρομίσθιο εργαζομένου το ποσό των «4.44 €» ανά έτος (βλ. αρχείο με τίτλο «Υπόδειγμα Οικονομικής Προσφοράς». Σύμφωνα με τις παρατεθείσες στη σκ. 20 της παρούσας διατάξεις της Διακήρυξης και της νομοθεσίας, δεν είναι παραδεκτή οικονομική προσφορά, η οποία δεν καλύπτει το ελάχιστο κατά νόμο εργατικό κόστος, όπως αυτό προσδιορίζεται από το σύνολο των νόμιμων αποδοχών των εργαζομένων και των ασφαλιστικών εισφορών του εργοδότη. Ενόψει αυτού, οι διαγωνιζόμενοι οικονομικοί φορείς υποχρεούνται, επί ποινή αποκλεισμού να παραθέτουν στην προσφορά τους ακριβή δεδομένα για τον καθορισμό του ύψους των ως άνω αποδοχών και εισφορών, ώστε να προκύπτει κατά τρόπο σαφή ότι η προσφορά καλύπτει τα ελάχιστα όρια νόμιμου εργατικού κόστους. Δεν αποτελούν, πάντως, λόγο αποκλεισμού τυχόν ελάχιστες αποκλίσεις, οφειλόμενες αποκλειστικά και κατά τρόπο προφανή στην εκτέλεση μαθηματικών υπολογισμών ιδίως, μάλιστα, εφόσον δεν προκύπτει από ρητό κανόνα υποχρέωση εκτέλεσης των υπολογισμών αυτών με ορισμένη δεκαδική προσέγγιση (ΣτΕ 2282/2021, σκ. 9, 602/2021, 288/2020, ΣτΕ 3439/2014, ΔΕφ Αθηνών, 420/2021, σκ. 11). Εν προκειμένω, αβάσιμα η δεύτερη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι ως άνω οικονομικοί φορείς υπολόγισαν λανθασμένα το ημερομίσθιο, ήτοι 4,44€ αντί 4,443€, δοθέντος ότι ουδόλως στην Διακήρυξη ή το νόμο υφίσταται οιαδήποτε πρόβλεψη περί του

δεκαδικού ψηφίου στο οποίο θα λάβει χώρα η στρογγυλοποίηση, συνεπώς, εφόσον δεν παραβιάστηκαν διατάξεις της κείμενης εργατικής νομοθεσίας, κατά τρόπο που πλήττει τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζόμενων, και με περαιτέρω συνέπεια υπολογισμό εργατικού κόστους κατώτερου του νόμιμου ελάχιστου εργατικού κόστους - που αποτελεί και το προέχον κριτήριο αποδοχής της οικονομικής προσφοράς (βλ. και ΔΕφΘεσσαλονίκης Ν170/2020, σκ. 16), ουδόλως δύναται να απορριφθούν οι προσφορές τους για τον λόγο αυτό. Δηλαδή, σύμφωνα, τόσο με τους όρους της Διακήρυξης, όσο και τη σχετική νομοθεσία, κρίσιμη είναι η τήρηση της κείμενης εργατικής νομοθεσίας και του υπολογισμού οικονομικής προσφοράς άνω του ελάχιστου νόμιμου εργατικού κόστους που, εν προκειμένω, ουδόλως παραβιάζεται εκ μόνου του γεγονότος ότι οι ως άνω οικονομικοί φορείς στρογγυλοποίησαν το ωρομίσθιο στο δεύτερο και όχι στο τρίτο δεκαδικό ψηφίο (βλ. ΕΑΔΗΣΥ 1056, 1057/2022, σκ. 38). Επομένως, ο έβδομος λόγος της δεύτερης προδικαστικής προσφυγής απορρίπτεται ως αβάσιμος.

51. Επειδή με τον όγδοο λόγο της υπό κρίση δεύτερης προδικαστικής προσφυγής, η δεύτερη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η πρώτη παρεμβαίνουσα υπολόγισε λανθασμένα τις ημέρες επιδόματος αδείας και, κατ' επέκταση, η προσφορά της υπολείπεται του νόμιμου εργατικού κόστους, παραβιάζοντας τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας και της Διακήρυξης. Παραθέτει δε τις οικείες διατάξεις, υποστηρίζοντας ότι εν προκειμένω για το συγκεκριμένο διάστημα από 1/6/2022 έως 31/5/2024 απαιτούνται ως ελάχιστες ημέρες επιδόματος αδείας $13+13+10=36$ ημέρες, ωστόσο, η πρώτη παρεμβαίνουσα υπολόγισε μόνο $13+13=26$ ημέρες επιδόματος αδείας, με αποτέλεσμα να υπολείπεται του εργατικού κόστους κατά 10 ημέρες για το επίδομα αδείας, ειδικότερα, ως συνολικό επίδομα αδείας $2090,65 \times 2\text{έτη} = 4181,30\text{€}$ για 26 ημέρες, αντί του ορθού για 36 ημέρες το οποίο θα ήταν $4181,30/26 \times 36\text{ημέρες} = 5789,49\text{€}$, άρα υπολείπεται του εργατικού κόστους κατά 1608,19 €. Η πρώτη παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι ο ως άνω συλλογισμός της δεύτερης προσφεύγουσας πάσχει γιατί ο ανωτέρω υπολογισμός του επιδόματος που παραθέτει η προσφεύγουσα προϋποθέτει πρόσληψη νέου προσωπικού κατά την ημερομηνία έναρξης της σύμβασης και

πως, καθώς οι αποδοχές του επιδόματος άδειας είναι σε άμεση συνάρτηση με τις ημέρες άδειας προϋποθέτει και αντίστοιχο υπολογισμό για αποδοχές άδειας (μεικτά αντικαταστάτη). Εν συνεχεία, αναφέρει ότι η δεύτερη προσφεύγουσα υπολογίζει για καθένα από τα δυο έτη 24 ημερομίσθια ανά έτος (2 ημερομίσθια ανά μήνα) με το ημερομίσθιο 31,80€, δηλαδή αποδοχές ανά μήνα 63,60€ και άρα ανά έτος 763,20€ για 8 ώρες εργασίας, ενώ θα έπρεπε να υπολογίσει με τον τρόπο που υπολογίζει το επίδομα άδειας, με το χρονικό διάστημα 1/6/2022 έως την 31/5/2024, δηλαδή να υπολογίσει αποδοχές για 24 ημερομίσθια για το πρώτο έτος - αποδοχές για 25,2 ημερομίσθια για το 2 έτος - αποδοχές για 26,4 ημέρες για το 3ο έτος και πως δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό ότι είναι νόμιμο, ορθό και απαιτητό να υπολογίζεται ένα επιμέρους κόστος (επίδομα άδειας) του εργατικού κόστους για το χρονικό διάστημα εκτέλεσης της σύμβασης από την 1/6/2022 έως την 31/5/2024, και ένα άλλο επιμέρους κόστος (αποδοχές άδειας «μεικτές αντικατάστασης») μη λαμβάνοντας υπόψη το χρονικό διάστημα, υπολογίζοντας απλά με τα 24 ημερομίσθια, που αντιστοιχούν σε ένα έτος απασχόλησης. Αναφέρει δε ότι έχει υπολογίσει επίδομα άδειας 13 ημερομίσθια κατ'έτος, δηλαδή 26 ημερομίσθια και πως, αντίστοιχα, έχει υπολογίσει μεικτές αποδοχές άδειας 20 ημέρες για το πρώτο έτος και 21 ημέρες για το δεύτερο έτος (20,5 ημέρες μέσο όρο έτους) με το ημερομίσθιο 4,7768175€ (4,443€ ημερομίσθιο σύμφωνα με την ΣΣΕ +0,3338175€ προσαύξηση ανά ώρα από απασχόληση σε Κυριακές και Αργίες). Δηλαδή υπολογίζει για το 1ο έτος : 20 ημέρες *4,7768175€*8 ώρες = 764,29€ για 8 ώρες εργασίας και για το 2ο έτος : 21 ημέρες *4,7768175€*8 ώρες = 802,51€ για 8 ώρες εργασίας. Ακολουθώντας, υποστηρίζει ότι η προσφορά της δεύτερης προσφεύγουσας θα έπρεπε να έχει απορριφθεί καθώς η οικονομική της προσφορά είναι μη νόμιμη, παραθέτει δε ειδικότερες πλημμέλειες που εντοπίζει. Η αναθέτουσα αρχή επί του λόγου αυτού με τις απόψεις της υποστηρίζει ότι με το υπ' αρ. πρωτ. 21121/30-12-2021 έγγραφό της διευκρίνισε ότι το εν λόγω χρονικό διάστημα θα πρέπει να ληφθεί υπόψη αποκλειστικά και μόνο για την εξεύρεση των αργιών και συνακόλουθα των ωρών έργου ετησίως, ήτοι το πρώτο πεδίο που πρέπει να συμπληρώσουν οι

συμμετέχοντες οικονομικοί φορείς στην οικονομική προσφορά τους (βλ. Παράρτημα Γ- υπόδειγμα οικονομικής προσφοράς του Διαγωνισμού) και δεν καθορίζει δεσμευτικά τον εν γένει υπολογισμό του εργατικού κόστους, το οποίο βέβαια σε κάθε περίπτωση δεν θα πρέπει να υπολείπεται του ελάχιστου νομίμου. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι, ανεξαρτήτως της ημερομηνίας έναρξης της σύμβασης, η προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας, στην οποία έχει υπολογιστεί το επίδομα αδείας, σε ύψος που αντιστοιχεί σε 13 ημερομίσθια ετησίως, προκειμένου στη συνέχεια να ανευρεθεί το μηνιαίο κόστος, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι υπολείπεται του ελάχιστου νομίμου εργατικού κόστους.

52. Επειδή επί του όγδοου λόγου της δεύτερης προδικαστικής προσφυγής, η πρώτη παρεμβαίνουσα έχει υπολογίσει στην οικονομική προσφορά της «*Επίδομα αδείας 13 ημερομίσθια. Ν. 4504/1966 αρ. 3 παρ. 16*» (βλ. αρχείο με τίτλο «004 ANAΛ ... ΚΑΘ (...)_signed», σελ. 1, 4/6). Όπως κρίθηκε στις σκ. 26 και 36 της παρούσας, η πρώτη παρεμβαίνουσα όφειλε να υπολογίσει επιπλέον 10 ημέρες επιδόματος αδείας, ήτοι συνολικά 36 ημέρες επιδόματος αδείας, που αντιστοιχούν στη συμβατική διάρκεια από 01/01/2024 έως 31/05/2024. Οι δε ισχυρισμοί της πρώτης παρεμβαίνουσας που αφορούν σε πλημμέλειες της προσφοράς της δεύτερης προσφεύγουσας απορρίπτονται ως απαράδεκτοι διότι οι σχετικοί ισχυρισμοί έπρεπε να προβληθούν με αυτοτελή προδικαστική προσφυγή, καθότι, με την παρέμβαση, δεν επιτρέπεται να μεταβληθεί το αντικείμενο της διαφοράς, όπως αυτό καθορίστηκε με την υπό κρίση προδικαστική προσφυγή (βλ. Δ. Ράικο, σε Δ. Ράικο, Ε. Βλάχου, Ε. Σαββίδη, Δημόσιες Συμβάσεις Ν. 4412/2016 Ερμηνεία κατ' άρθρο Σχετικές διατάξεις – Νομολογία, Τόμος Ι, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα- Θεσσαλονίκη, 2018, σελ. 1192, Δ. Ράικο, Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων, Γ' Έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα- Θεσσαλονίκη, 2019, σελ. 788), δε πρώτη παρεμβαίνουσα είχε το δικαίωμα άσκησης προδικαστικής προσφυγής, στην οποία θα ηδύνατο να προβάλει τους σχετικούς ισχυρισμούς. Επομένως, ο όγδοος λόγος της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής γίνεται δεκτός ως βάσιμος, η δε προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας καθίσταται απορριπτέα, καθώς δεν τήρησε, κατά τα

ανωτέρω, τις διατάξεις περί της εργατικής νομοθεσίας, υπολογίζοντας λιγότερες του νομίμου ημέρες επιδόματος άδειας.

53. Επειδή με τον ένατο λόγο της υπό κρίση δεύτερης προδικαστικής προσφυγής, η δεύτερη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η πρώτη προσφεύγουσα υπολόγισε λανθασμένα τις πάσης φύσης αποδοχές, και, συνεπώς, η προσφορά της υπολείπεται του εργατικού κόστος, παραβιάζοντας την εργατική νομοθεσία. Εν προκειμένω, η δεύτερη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η πρώτη προσφεύγουσα δηλώνει ετήσιες ώρες 10555, συνεπώς το ορθό κόστος πάσης φύσης αποδοχών θα ήταν $10555 \times 4,443\text{€}$ ωρομίσθιο = 46895,87€, αντιθέτως, δηλώνει ως κόστος πάσης φύσης αποδοχών 46376,06€, επομένως, υποστηρίζει ότι υπολείπεται το εργατικό κόστος ετησίως κατά $46895,87 - 46376,06 = 519,84\text{€}$ και στην διετία κατά 1039,68€, η δε διαφορά δεν δύναται να συμπληρωθεί- διορθωθεί. Η πρώτη προσφεύγουσα με την παρέμβασή της υποστηρίζει ότι οι 10.555 ώρες ανά έτος που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των αποδοχών του προσωπικού και των αποδοχών λόγω μη εργασίας κατά τις αργίες, συναρτήσει της συνολικής διάρκειας του έργου από 01/06/2022 έως 31/05/2024, καθώς και τα αντίστοιχα κόστη αναλύονται ως εξής : - 10.438 συνολικές ετήσιες ώρες $\times 4,443 \text{ €}$ ωρομίσθιο = 46.376,03 € - 117 συνολικές ετήσιες ώρες μη εργασίας κατά τις αργίες $\times 4,443 \text{ €} = 519,83 \text{ €}$, ήτοι αθροιστικά προκύπτουν 10.555 ετήσιες ώρες και $46.376,03 \text{ €} + 519,83 \text{ €} = 46.895,86 \text{ €}$ συνολικό ετήσιο κόστος πάσης φύσεως αποδοχών. Εν συνεχεία, υποστηρίζει ότι ο λόγος της δεύτερης προσφεύγουσας δεν έχει αντικείμενο και είναι καθόλα εσφαλμένος, αφού και η ίδια συνομολογεί το ανωτέρω, ότι το συνολικό ετήσιο κόστος των πάσης φύσεως αποδοχών της προσφοράς της ανέρχεται σε 46.895,86 € (η ίδια υπολογίζει 46.895,87 € το οποίο διαφέρει κατά 0,01€ από το δικό της κόστος λόγω της στρογγυλοποίησης που προκύπτει από τον διαφορετικό τρόπο υπολογισμού), το οποίο και έχει υπολογισθεί βάσει των 10.555 συνολικών ετήσιων ωρών και πως το γεγονός ότι ο λόγος της προσφεύγουσας είναι εσφαλμένος και δεν έχει καμία βάση εμφανίζεται και από το ποσό των 519,84 € που δηλώνει ότι δήθεν υπολείπεται το ετήσιο εργατικό κόστος της προσφοράς της, καθώς το εν λόγω κόστος

αντιστοιχεί στην γραμμή «Κόστος προσαύξησης λόγω μη εργασίας κατά τις Αργίες» ποσού 519,83 € (υπολείπεται κατά 0,01€ από αυτό που υπολογίζει, λόγω της στρογγυλοποίησης που προκύπτει από τον διαφορετικό τρόπο υπολογισμού) και το οποίο έχει συνυπολογίσει στην προσφορά της.

54. Επειδή, επί του ένατου λόγου της υπό κρίση δεύτερης προδικαστικής προσφυγής, η πρώτη προσφεύγουσα έχει δηλώσει ως ώρες έργου ετησίως στην προσφορά της ανά έτος «10.555» (βλ. αρχείο με τίτλο «Πίνακας οικονομικής προσφοράς (Τμήμα Β΄)», σελ. 1/2). Αναφέρει δε με την παρέμβασή της ότι οι ως άνω ώρες επιμερίζονται σε 10.438 συνολικές ετήσιες ώρες και σε 117 συνολικές ετήσιες ώρες μη εργασίας κατά τις αργίες, συνεπώς, από τον πολλαπλασιασμό των ως άνω προκύπτει για τις 10555 δηλωθείσες ώρες το ποσό των $[(10.438 \times 4,443\text{€}) + (117 \times 4,443\text{€})]$ 46.376,03 € + 519,83 € = 46.895,86 €. Τα εν λόγω ποσά έχει δηλώσει διακριτά η πρώτη προσφεύγουσα στα πεδία «*Συνολικές ετήσιες αποδοχές*» και «*Κόστος προσαύξησης λόγω μη εργασίας κατά τις Αργίες*» (βλ. αρχείο με τίτλο «Πίνακας οικονομικής προσφοράς (Τμήμα Β΄)», σελ. 1/2). Η δε διαφοροποίηση κατά 0,01€ από το ποσό των 46.895,87 € που η δεύτερη προσφεύγουσα υπολογίζει, ουδόλως δύναται να οδηγήσει σε απόρριψη της προσφοράς της πρώτης προσφεύγουσας, καθώς η εν λόγω αμελητέα απόκλιση δεν φαίνεται να στοιχειοθετεί λόγο αποκλεισμού από τη διαγωνιστική διαδικασία (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 288/2020, σκ. 12). Συνεπώς, ουδόλως η προσφορά της πρώτης προσφεύγουσας υπολείπεται του εργατικού κόστους, ο δε ένατος λόγος της δεύτερης προδικαστικής προσφυγής απορρίπτεται ως αβάσιμος.

55. Επειδή με τον δέκατο λόγο της υπό κρίση δεύτερης προδικαστικής προσφυγής, η δεύτερη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η δεύτερη παρεμβαίνουσα, παραβιάζοντας τις απαιτήσεις της οικονομικής προσφοράς και του Υποδείγματος Γ της Διακήρυξης, δεν υπέβαλε στην προσφορά της ανάλυση, συνοδευτική των ποσών του Υποδείγματος και κατ' επέκταση, η οικονομική προσφορά της είναι αόριστη και μη εξακριβώσιμη, δεν μπορεί δε η ως άνω έλλειψη να αναπληρωθεί μέσω της διαδικασίας διευκρινίσεων. Συνεπώς, υποστηρίζει ότι η προσφορά της επιβάλλεται να απορριφθεί διότι

παρέλειψε να υποβάλει ρητώς αξιούμενο από τη Διακήρυξη έγγραφο και συγκεκριμένα, την ως άνω ανάλυση. Η δεύτερη παρεμβαίνουσα παραθέτει τους σχετικούς όρους της Διακήρυξης και υποστηρίζει ότι οι συμμετέχοντες οικονομικοί φορείς οφείλουν επί ποινή αποκλεισμού να καταρτίσουν την οικονομική τους προσφορά υπολογίζοντας εργατικό κόστος για τους εργαζόμενους που πρέπει να απασχολήσουν για την εκτέλεση του υπό ανάθεση έργου, το οποίο δεν θα υπολείπεται του ελαχίστου νόμιμου εργατικού κόστους και πως ο φάκελος της οικονομικής προσφοράς των συμμετεχόντων θα πρέπει να περιλαμβάνει συμπληρωμένο το επί ποινή αποκλεισμού, ειδικά διαμορφωμένο από την Αναθέτουσα Αρχή, Υπόδειγμα του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Γ «ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ» και πως η ίδια η Διακήρυξη θέτει συγκεκριμένα και ορισμένα ειδική απαίτηση ως προς τη σύνταξη των οικονομικών προσφορών, καθώς αναγράφει ρητά, στο άρθρο 2.4.4 αυτής, να υποβληθούν επιπροσθέτως, πέραν του ΠΙΝΑΚΑ του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Γ της Διακήρυξης, νομίμως συμπληρωμένο με τα στοιχεία που ζητά, σε ξεχωριστό κεφάλαιο της οικονομικής προσφοράς, τα στοιχεία του άρ. 68 Ν. 3863/2010, καθώς και αντίγραφο της συλλογικής σύμβασης εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι του συμμετέχοντος οικονομικού φορέα και πως, με τον ανωτέρω όρο, η διακήρυξη του υπό κρίση διαγωνισμού απαιτεί την υποβολή του ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΟΣ του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Γ της διακήρυξης, στο οποίο πρέπει να αποτυπωθούν όλα τα στοιχεία που συνθέτουν την οικονομική προσφορά των συμμετεχόντων. Εν συνεχεία, υποστηρίζει ότι δεν υφίσταται οιοδήποτε σημείο της διακήρυξης που να ζητά την υποβολή του τρόπου – μεθόδου υπολογισμού (αριθμητικές πράξεις εξαγωγής ποσών) καθενός επιμέρους κονδυλίου του υποδείγματος του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Γ, πόσω μάλλον ουδόλως προκύπτει από τη γραμματική διατύπωση του όρου 2.4.4 και του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Γ της διακήρυξης τέτοιου είδους απαίτηση, όπως προδήλως αβάσιμα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα εταιρεία, καθώς στο συγκεκριμένο άρθρο της διακήρυξης αναγράφεται μόνον η απαίτηση για υποβολή συμπληρωμένων όλων των στοιχείων του ΠΙΝΑΚΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ του

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Γ της διακήρυξης. Ακόμη, υποστηρίζει ότι σε κάθε περίπτωση, η εν λόγω έλλειψη θα μπορούσε ευχερώς να θεραπευθεί, νομίμως δια της διαδικασίας που περιγράφεται στις διατάξεις του άρ. 102 του Ν. 4412/2016.

56. Επειδή, επί του δέκατου λόγου της υπό κρίση δεύτερης προδικαστικής προσφυγής, από το συνδυασμό των άρ. 2.4.4 και του Παραρτήματος Γ της Διακήρυξης, ουδόλως προκύπτει ότι απαιτείται, πλην της υποβολής της οικονομικής προσφοράς σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Παράρτημα Γ, που πρέπει να αναφέρονται τα στοιχεία που ο εν λόγω πίνακας περιλαμβάνει, η υποβολή επιπλέον στοιχείων, και δη, συνοδευτική ανάλυση των ποσών του ως άνω Υποδείγματος. Ειδικότερα, στο ως άνω Παράρτημα Γ ρητά αναφέρεται ότι *«Οι οικονομικές προσφορές, πέρα του συνολικού τιμήματος θα πρέπει, με ποινή αποκλεισμού, να περιλαμβάνουν τα στοιχεία του πίνακα ανάλυσης οικονομικής προσφοράς και να συνοδεύονται από τα απαιτούμενα στοιχεία του .»*, ουδόλως δε προκύπτει η απαίτηση περί υποβολής επιπλέον, συνοδευτικών αυτών στοιχείων, όπως αβάσιμα η δεύτερη προσφεύγουσα υποστηρίζει. Η δε δεύτερη παρεμβαίνουσα νομίμως και σύμφωνα με τα οριζόμενα στη Διακήρυξη υπέβαλε τα αρχεία με τίτλο «Υπόδειγμα Οικονομικής Προσφοράς» και «ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΡ. 68», ουδόλως δε είχε υποχρέωση όπως υποβάλει επιπλέον σε αυτά στοιχείο. Συνεπώς, ο δέκατος λόγος της δεύτερης προδικαστικής προσφυγής απορρίπτεται ως αβάσιμος.

57. Επειδή με τον ενδέκατο λόγο της υπό κρίση δεύτερης προδικαστικής προσφυγής, η δεύτερη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η οικονομική προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας υπολείπεται του κόστους προσαύξησης Κυριακών- αργιών και κατ' επέκταση υπολείπεται του εργατικού κόστους, παραβιάζοντας την εργατική νομοθεσία. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι η ως άνω δηλώνει στην οικονομική προσφορά της κόστος προσαύξησης Κυριακών- αργιών το ποσό των 3170,16€ αντί του ορθού 3257,60€ και συνεπώς υπολείπεται ετησίως κατά 87,44€ και στη διετία κατά 174,88€, κατ' επέκταση υπολείπεται του εργατικού κόστους κατά 174,88€. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι οι απαιτούμενες εργατοώρες για την προσαύξηση

Αριθμός απόφασης : 248, 249/2023

Κυριακών- αργιών είναι από 1/6/2022-31/12/22 : 3 αργίες x 16 ώρες= 48 ώρες, Κυριακές 30 ημέρες x 16 ώρες= 480 ώρες, άρα 480+48=528 ώρες , το έτος 2023 αργίες 16ώρες X 9ημέρες + Κυριακές 16ώρες X 53ημέρες = 992 ώρες, από 1/1/24 έως 31/5/24: 6 αργίες X 16ώρες = 96ώρες, Κυριακές 21ημέρες X 16ώρες = 336 ώρες, άρα συνολικά για την περίοδο αυτή είναι: 336 + 96 = 432 ώρες, οι δε συνολικές ώρες για όλη τη χρονική περίοδο είναι: 528 + 992 + 432 = 1952ώρες, άρα, ο αριθμός των ατόμων : 1952 συνολικές ώρες 2ετίας / 2 έτη/ 52εβδομάδες / 40 ώρες = 0,47 ισοδύναμα άτομα πλήρους απασχόλησης. Άρα, το ελάχιστο ποσό προσαύξησης Κυριακών- αργιών ανά έτος θα είναι $8221,54/1,2619/2\text{έτη} = 3257,60\text{€}$, ενώ η δεύτερη παρεμβαίνουσα δηλώνει 3170,16 €, άρα η οικονομική της προσφορά υπολείπεται ετησίως κατά 87,44€ και στην 2ετία κατά 174,88€. Η δεύτερη παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι η δεύτερη προσφεύγουσα υπερυπολογίζει τις ημέρες Αργιών για τα έτη 2023 και 2024, καθώς οι Αργίες σε ημέρες μη Κυριακής αντιστοιχούν σε 8 και όχι 9 για το έτος 2023, 5 και όχι 6 για το χρονικό διάστημα 01/01/2024-31/05/2024 του έτους 2024, δηλαδή η εσφαλμένως υπολογίζει την προσαύξηση 75 % επί της νόμιμης ημερήσιας αμοιβής των εργαζομένων της για ημέρα η οποία συμπίπτει με ημέρα Κυριακής τόσο στις ημέρες Αργιών όσο και στις ημέρες Κυριακών (βλ. έτος 2023), καθώς συνάμα υπολογίζει προσαύξηση 75 % για 1 παραπάνω ημέρα Αργίας για το χρονικό διάστημα 01/01/2024-31/05/2024 του έτους 2024. Ακόμη, υποστηρίζει ότι εμφανίζει την οικονομική της προσφορά ως παραβιάζουσα του ελαχίστου νόμιμου εργατικού κόστους, έχοντας υπολογίσει συνολικά στην υποβληθείσα οικονομική της προσφορά εργατικό κόστος για 10.555 ώρες ετησίως, πλην όμως, ο αριθμός των 10.555 ωρών ετησίως υπερβαίνει του απαιτούμενου εκ της διακηρύξεως και της Αναθέτουσας Αρχής αριθμού ωρών καθαριότητας ετησίως (10.366 ώρες), όπως αποτυπώνεται τούτο στο Πρακτικό Οικονομικής Αξιολόγησης προσφορών της Επιτροπής Διενέργειας του Διαγωνισμού (σελ. 8 αυτού) και πως εν προκειμένω η ίδια έχει δηλώσει συνολικό εργατικό κόστος για την εκτέλεση της υπό ανάθεση σύμβασης που αντιστοιχεί σε 10.438 ώρες ετησίως, ήτοι σε εργατικό κόστος που αντιστοιχεί σε 72 ώρες

περισσότερες ετησίως από τις ρητώς απαιτούμενες ώρες καθαριότητας, σύμφωνα με την ρητή απαίτηση της διακήρυξης και της Αναθέτουσας Αρχής.

58. Επειδή, επί του ενδέκατου λόγου της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής, από το συνδυασμό των άρθρων 60 του Ν. 4808/2021 και της υπ' αριθ. οικ.671437(15490) (ΦΕΚ Β' 4910/22.10.2021) απόφασης του Περιφερειάρχη Κεντρικής Μακεδονίας, συνάγεται ότι ως υποχρεωτικές αργίες ορίζονται συνολικά 10 ημέρες κατ' έτος. Η δεύτερη παρεμβαίνουσα έχει δηλώσει ως κόστος προσαύξησης Κυριακών/αργιών «3.170,16€» (βλ. αρχείο με τίτλο «Υπόδειγμα Οικονομικής Προσφοράς», σελ. 1/3). Για το έτος 2022, ήτοι για το διάστημα 01.06.2022 έως 31.12.2022, οι αργίες ανέρχονται σε 4 (15.08.2022, 26.10.2022, 28.10.2022, 26.12.2022) και όχι σε 3, όπως εσφαλμένα η δεύτερη προσφεύγουσα υποστηρίζει. Συνεπώς, οι ώρες ανέρχονται σε 4 αργίες x 16 ώρες = 64 ώρες, Κυριακές 30ημέρες x 16 ώρες = 480 ώρες, άρα συνολικά για το έτος 2023: 544 ώρες. Για το έτος 2023 οι αργίες ανέρχονται σε 9 (06.01.2023, 25.03.2023, 17.04.2023, 01.05.2023, 15.08.2023, 26.10.2023, 28.10.2023, 25.11.2023, 26.11.2023) x 16 ώρες = 144 και 53 Κυριακές x 16 ώρες = 848, ήτοι συνολικά για το έτος 2024 992 ώρες. Ο δε ισχυρισμός της δεύτερης παρεμβαίνουσας ότι για το έτος 2023 οι αργίες ανέρχονται σε 8 απορρίπτεται ως αβάσιμος, διότι δεν έχει συμπεριλάβει την αργία της 26ης Οκτωβρίου 2023. Ως προς το έτος 2024, ήτοι για το διάστημα από 01.01.2024 έως 31.05.2024, οι αργίες ανέρχονται σε 5 (01.01.2024, 06.01.2024, 25.03.2024, 01.05.2024, 06.05.2024) και όχι 6, όπως εσφαλμένα υπολογίζει η δεύτερη προσφεύγουσα. Άρα, 5 αργίες x 16 ώρες = 80 ώρες, 21 Κυριακές x 16 ώρες = 336 ώρες. Συνεπώς, για το έτος 2024 συνολικά 416 ώρες. Επομένως, για όλη τη συμβατική περίοδο, οι ώρες Κυριακών και αργιών ανέρχονται σε 1.952 ώρες. Ο δε αριθμός ατόμων που καλύπτουν αυτές ανέρχονται σε 1952 συνολικές ώρες / 2 έτη/ 52εβδομάδες/ 40 ώρες = 0,47 ισοδύναμα άτομα πλήρους απασχόλησης, υπολογίζοντας δε τη συνολική δαπάνη ανά μήνα, με μηνιαία δαπάνη κατ' άτομο 728,86€ και συνολική δαπάνη για 24 μήνες, προκύπτει το ποσό των 8221,54/1,2619/2έτη = 3257,60€, το οποίο υπερβαίνει το δηλωθέν από την δεύτερη παρεμβαίνουσα ποσό των 3170,16 €, βασίμως δε η δεύτερη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η

οικονομική της προσφορά υπολείπεται ετησίως κατά 87,44€ και 174,88€ στη διετία. Ο δε ισχυρισμός της δεύτερης παρεμβαίνουσας περί των δηλωθέντων ωρών ετησίως που υποστηρίζει ότι υπερβαίνουν των ελαχίστων ωρών ετησίως, απορρίπτεται ως αλυσιτελής, δοθέντος ότι εν προκειμένω αμφισβητείται η ορθότητα υπολογισμού του κόστους προσαύξησης Κυριακών/Αργιών. Άλλωστε, η δεύτερη παρεμβαίνουσα δεν προβάλλει ότι, ανεξαρτήτως του ορθού ή μη υπολογισμού του κόστους προσαυξήσεων, το τελικώς δηλωθέν ποσό υπερκαλύπτει το ελάχιστο νόμιμο εργατικό κόστος ετησίως. Συνεπώς, κατά τα ως άνω, γίνεται δεκτός ο ενδέκατος λόγος της υπό κρίση δεύτερης προδικαστικής προσφυγής, η δε προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας καθίσταται απορριπτέα.

59. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω η πρώτη προδικαστική προσφυγή πρέπει να γίνει δεκτή εν μέρει, η δε δεύτερη προδικαστική προσφυγή να γίνει δεκτή εν μέρει και τα παράβολα να επιστραφούν.

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται εν μέρει την πρώτη προδικαστική προσφυγή.

Δέχεται εν μέρει τη δεύτερη προδικαστική προσφυγή.

Απορρίπτει το σύνολο των παρεμβάσεων.

Ακυρώνει την προσβαλλομένη υπ' αρ. .../24-11-2022 (Α.Δ.Α. ...) απόφασης (πρακτικό 313) του Διοικητικού Συμβουλίου της αναθέτουσας αρχής κατά το μέρος που έγιναν δεκτές οι προσφορές της πρώτης προσφεύγουσας, των παρεμβαινουσών, καθώς και των οικονομικών φορέων «S... Α.Ε.» και «M...Α.Ε.», κατά το σκεπτικό.

Ορίζει την επιστροφή των κατατεθέντων παραβόλων.

Αριθμός απόφασης : 248, 249/2023

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 23.01.2023 και εκδόθηκε στις 13.02.2023 στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΑΡΑΝΤΙΔΟΥ